XXV. évfolyam, 36. szám
Ára: 1,80 Ft
1969. szeptember 4.

Ludas Matyi

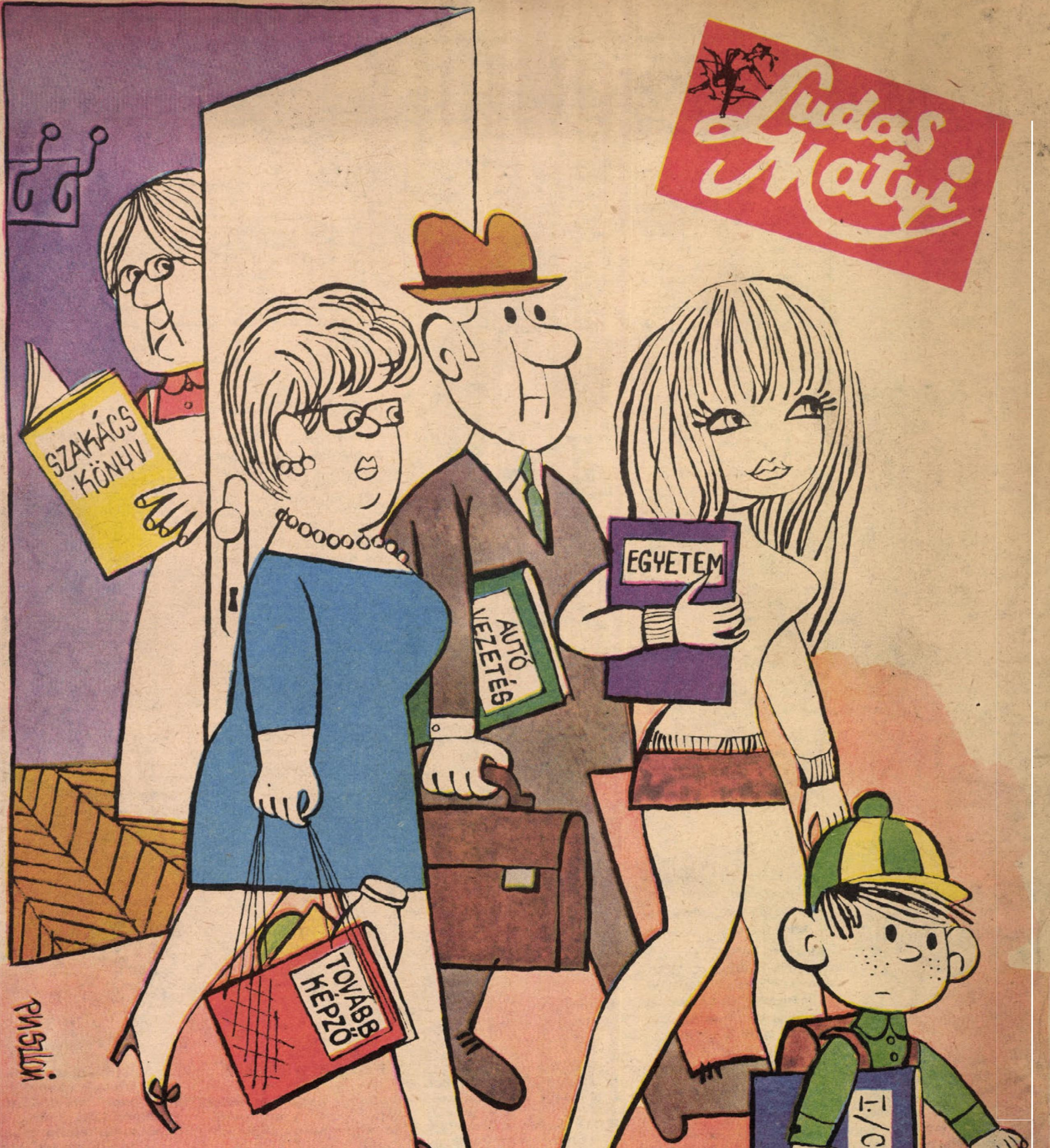
SZAKÁCS KÖNYV
EGYETEM
AUTÓ VEZETÉS
TOVÁBB KÉPZŐ
I/C
Pusztai

KEZDŐDIK AZ ISKOLAÉV

Pusztai Pál rajza

KEDVES LUDAS!

ÚTIJEGYZET SZOLNOK MEGYÉBŐL

Fürdőzők paradicsoma lehetne ez a vidék, számtalan melegvizű gyógyforrás található erre. Hogy csak kettőt említsek példaként: itt van a 96 fokos cserkeszőlői hévíz, valamint a szoboszlóihoz hasonló összetételű gyógyvíz Berekfürdőn. Mégsem vált a szó igazi értelmében fürdőhellyé egyik sem. Több oka is van ennek:

Egyik sincs téliesítve.

Nem elég csinos, rendezett a környező település.

Kulturálatlan a kereskedelem és a vendéglátás.

És ami a legfőbb: mindenütt nagyon kevés a szálláshely.

Hasonló a helyzet Szolnokon, a megye székhelyén is, amely szintén bővelkedik hideg-meleg vizű fürdőkben, s a jelenleginél sokkal nagyobb idegenforgalmat bonyolíthatna le, ha gondoskodni tudna a vendégek kulturált elszállásolásáról. Egy belga üzletembernek például nagyon megtetszett a szolnoki téesz lovasiskolája, és vállalta volna, hogy nyaranta tömegesen hoz ide gyermekeket a hazájából, lovagolni tanulni. De sem a tiszaligeti kempinget, sem a város két öreg szállóját: a Tiszát és a Nemzetit nem tartotta megfelelőnek.

Van ugyan egy harmadik szállója is a városnak: 150 ágyas, modern, kulturált. Ezt azonban nem vették igénybe a belgák, mert ők — ilyen fura a gusztusuk! — nem szeretnek asztalfiókban lakni. E szálloda terve ugyanis — egyelőre — még valamelyik fiókban hever, pedig három éve kész, és a szükséges milliók is megvannak hozzá. Csupán azon múlt az építkezés elkezdése, hogy a szálloda tervezett helyét nem sikerült időben szabaddá tenni, a manapság divatos kifejezéssel élve: szanálni.

Nem tudnám hamarjában megmondani, hogy ezzel a magyarázható, de semmiképp sem menthető késlekedéssel hány milliót sikerült viszont „szanálni” az idegenforgalom várható bevételéből. Tekintélyes összegre rúgna, bizonyára. Jutna belőle talán még az előbb említett, mostoha állapotban leledző fürdőhelyek felkarolására is valamennyi pénzecske!

Egyébként érdemes lenne a szolnokiaknak egy kis tapasztalatcserére átruccanni Gyulára, ahol a saját erőforrások kiaknázásával, nagy társadalmi összefogással, néhány év alatt országos hírűvé nőtt fürdőtelepet létesítettek!

Ma már egy szálloda elképzelhetetlen televízió nélkül. A szolnoki Nemzeti Szállóban is van tévé, csak éppen a vendégek nem nézhetik. A szoba ugyanis, amelyikben a készülék van, rogyadozni kezdett, életveszélyessé vált, be kellett csukni. Másik, alkalmas szobát, úgy látszik, nem találtak erre a célra. S az a megoldás eszükbe se jutott, hogy valamelyik folyosózugban is ki lehetne alakítani egy kevés ötlettel, leleményességgel egy kis csinos tévésarkot...

A napokban tértek át Szolnokon a négyjegyű telefonszámok használatáról az ötjegyűre. Büszkék erre a szolnokiak, hiszen az ötjegyű telefonszám már nagyvárosias jelenség...

Az utcai, nyilvános telefonok számának megjelöléséhez viszont még két számjegy sem kellene. Bizonyára egy kézen is meg lehetne számolni, hány van belőlük. (Én csupán az állomáson találkoztam eggyel.) Pedig enélkül már nem igazán város egy város manapság.

(radványi)

NYÍLT TÉR

Ezúton közlöm azon ismeretlen, és magát „egyszerű bedolgozó”-nak nevező hölggyel, aki a táncdalfesztivál második elődöntőjén adott pontjaimat keveselvén, mint zsüritagot felhívott és „törjön el a keze is, amelyikkel a pontozótáblát felemelte!!” kívánsággal illetett, hogy elérkezett az ideje sürgős munkakör-változásának: mint kiváló szakember, jelentkezzék az ÁKIV-nál (Átkokat Kiszerelő Vállalat). — Kívánsága ugyanis a telefonálást követő tizedik napon teljesült. A bal kezem, amellyel a pontozótáblát a magasba tartottam, futballozás közben csuklóban eltörött...

Lévai Béla
a „Rádió- és Televízióújság” főszerkesztője

TORKIG TANTUSSZAL

A Ferihegyi repülőtér előcsarnokában, a várócsarnok lépcsőjénél négy telefonfülke is van egymás mellett, tantuszhoz is könnyen lehet jutni, mert a kifogástalanul működő automata készséggel kiszolgál bárkit érmével. Ennek ellenére sem lehet onnan telefonálni, mert a távbeszélő készülékek perselye már torkig van tantusszal és egyikbe sem lehet egyetlen érmét sem belegyömöszölni. Sűrűbben kellene ürítgetni a perselyt, s több gondot kellene fordítani arra, hogy a repülőtérről indulók, vagy oda megérkezők zavartalanul tudjanak hazatelefonálni!

H. T.
Budapest

ZAJ

Együttérzéssel olvastuk a szabadság-hegyi lakók panaszát a Fogas Vendéglő presszójában működő Wurlitzer miatt. Hasonló a helyzetünk nekünk is, akik a Vörös Csillag Szálloda kertjében maximális hangerősítővel bömbölő beatzenekart vagyunk kénytelenek minden csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnap du. ½ 6-tól késő estig hallgatni. Itthon sem dolgozni, sem pihenni, sem tévét nézni, sem rádiózni nem lehet.

A szálló vezetősége mereven elzárkózik attól, hogy csökkentse a hangerőt, vagy mérnök-szakemberrel valamilyen módozatot dolgoztasson ki a zajártalom megszüntetésére. A kerületi tanács pedig még a helyszínre sem hajlandó kijönni, hogy megállapíthassa az egészségre káros, a megengedettnél jóval nagyobb zajt!

A Vörös Csillag Szálló környékén lakók

HÍMZŐRÁMA

Az év elején vásároltam egy Neumann-tipusú varrógépet, mellyel állítólag gyönyörűen lehet himezni. Sajnos, én a legnagyobb igyekezetem ellenére sem tudom kipróbálni varrógépem képességét, mivel hímzőkeretet az országban sehol sem tudtam vásárolni.

Filléres holmi, de nálunk nem gyártják. Aki elő tudta szedni nagyanyja régi, leánykori hímzőkeretét a padlásról, az most szerencsés, mert a príma, új varrógépét még hímzésre is tudja használni.

Én, sajnos, nem tartozom a fenti kiváltságosok közé.

Jakabfy Sándorné
Csorna, Mg. Technikum

ETIKETT

Az ügyfél gyanútlanul tárcsázza a 34. számú Ugyvédi Munkaközösséget, és amidőn egy női hang jelentkezik, udvariasan azt mondja:

– Kérem szépen dr. F. elvtársat.

Mire a női hang, szó szerint:

– Ez egy Ugyvédi Munkaközösség! Itt nincsenek elvtársak, itt ügyvéd urak vannak... A doktor úr, különben nincs bent. – És máris kattan a kagyló, így az ügyfél csak a süket, sehová nem vezető vonalba rebeghetné:

– Alázatosan köszönöm, méltóságos asszony... (ő)

RÁJUK BÍZTAM!

„Inkább bízza ránk!... 15 éves gyakorlatunk van a színes filmek előhívásában” — hirdette a FŐFOTÓ a Ludas Matyiban. ***Vakon hittem a bizalomgerjesztő hirdetésnek, a tizenöt éves gyakorlatnak, nagy bizalommal adtam be tehát hívásra a külföldi útról készült Ferrania színes dia-tekercset a Múzeum körúti OFOTÉRT-üzletbe,*** *ahonnan a FŐFOTÓ-hoz továbbították előhívásra. Határtalan bizalmamat nem rendítette meg az üzletvezető megjegyzése sem, aki közölte, hogy a FŐFOTÓ-nál átmenetileg leálltak a hívással, mert az effajta filmek kékfátyolosak voltak, de már sikerült a hibát kiküszöbölni egy olasz vegyészmérnök segítségével. Még szerencsésnek is éreztem magamat és* ***örültem, hogy nem estem bele ebbe a peches szériába. Örömöm azonban nem***

sokáig tartott, hitem és bizalmam kártyavárként omlott össze, amikor megláttam, hogy a filmkockákon az ég, a föld, a házak, a folyók, a személyek és a salzburgi vár is a fű, a spenót és a méregzöld nem túl változatos árnyalataiban tündököl. Vigasztalásul közölték, hogy mások is ugyanígy pórul jártak. Érdeklődni kezdtem, hogy hol lehet a hiba: a filmanyagban, a tárolásban, a hívásban? ***Természetesen minden reszort képviselője a másikban látta a hibát. Ezt majd remélhetőleg eldönti egy elfogulatlan szakértő.***

Figyelmesebben megnézve a hirdetést, nyomban rájöttem, hogy a hiba bennem van. Rosszul értelmeztem a szöveget és a rajzot. *Világos, hogy így kellett volna: „Inkább bízza ránk! — mi is éppen úgy el tudjuk rontani, mint ön, de legalább nem kell önmagának szemrehányásokat tennie, nem mérgelődik családja a méregzöld színek miatt, hanem nyugodtan szidjanak csak bennünket, nálunk jobban megoszlik a felelősség — nekünk ebben tizenöt éves gyakorlatunk van...”*

Dr. Varga Szabolcs
Bp. II., Frankel Leó u. 86.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Buktató” címen megjelent észrevételükre közöljük, hogy a Margit-hídon, a szigeti bejárónál, a kordon egy részét nem szüntette meg főigazgatóságunk, hanem *felelőtlen rongálók* azt tönkretették, kitörték. A helyreállítási munkákat már megrendeltük.

Fővárosi Tanács
Közmű- és
Mélyépítési Főigazgatósága

A Ludas Matyi ez évi 33. számában megjelent „Távirat” című közleményével kapcsolatban vizsgálatot tartottam. S. Nagy István által az ügy rendezése érdekében feladott távirat díját töröltettem, a mulasztást elkövető ügyintéző ellen pedig szigorúan eljártam.

Bakos Elemér
igazgató
Posta Központi Távíró Hivatal

KÜLÖNÖS VALÓOK

Arthur Cameron Corbett úr válókeresetet adott be felesége, April Ashley ellen azon a cimen, hogy az asszonyka – férfi.

April Ashley neve néhány évvel ezelőtt bejárta a világsajtót. Akkor még George Jamieson volt a neve, foglalkozására nézve pedig tengerész. Majd különféle műtétek jóvoltából nővé változtatták, azaz – orvosi vélemény szerint – visszaadták eredeti nemét. Ashley kisasszony (ezt a nevet választotta) énekelni és táncolni tanult, bárokban lépett fel, majd divatmodell lett belőle. Állítólag szép nő volt, s nem csoda, hogy Mr. Corbett beleszeretett, s elvette feleségül. Most válni akar tőle. Bár a válást még nem mondták ki, a válóok alaposnak látszik. Végül is ha valakinek a felesége férfi, kiegyensúlyozott, boldog házasság alig képzelhető el. Hacsak ő maga nem nő véletlenül.

VÁLASZTÁSI DILEMMA

– Ha ez a Kiesinger továbbra is azt mondja, hogy nem vagyunk fasiszta párt, teljesen lejárat a választóink előtt.

Fülöp György rajza

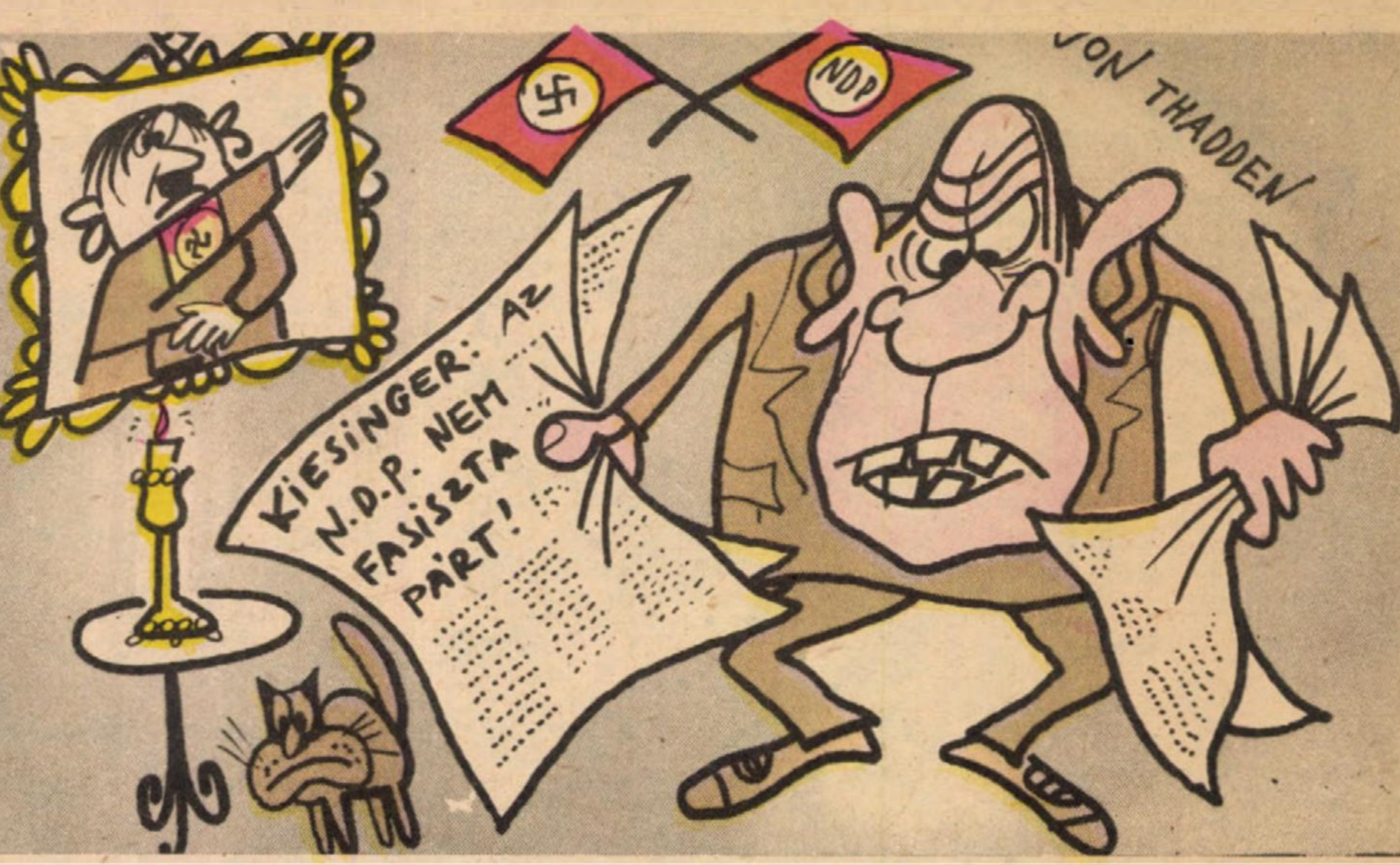
NDP
VON THADDEN
KIESINGER: AZ N.D.P. NEM FASISZTA PÁRT!

a BIZOTTSÁG ELŐTT

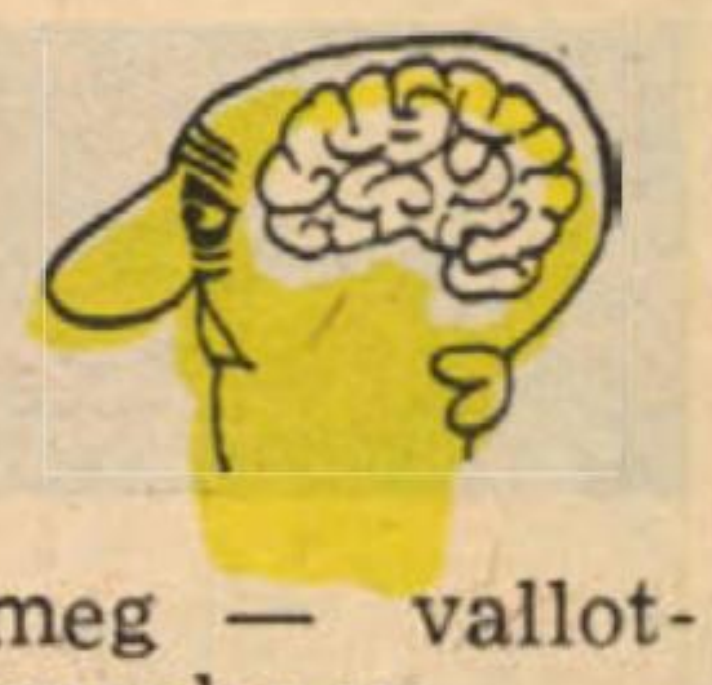

Elfogódottan, szégyenkezve és zavartan léptem az abortuszbizottság elé. Három komor tekintetű férfiú ült egy hosszú asztalnál és leplezetlen megvetéssel méregettek. Az elnök, egy szikár, ősz hajú férfi, szigorúan kérdezte:

— Ön tehát el akarja vétetni?

— Igen — rebegtem alig hallhatóan és lesütöttem a szemem.

A jobb oldalán ülő köpcös, vörös arcú, rekedt hangon szörnyülködött:

— Szégyenletes felelőtlenség. Íme, egy egészséges, fiatal férfi. Az irataiból kiderül, hogy rendezett körülmények között él, szép lakása, megfelelő jövedelme van, és nem restell idejönni!

A harmadik, egy busafejű, vehemens hústorony, magából kikelve förmedt rám:

— Nem gondol arra, hogy abból a kis ötletből, mely a fejében megfogant, esetleg egy egészséges, életerős gondolat születhetne?

És rögtön átvette a szót az elnök. Hangja kissé reszketett és prófétaira volt hangszerelve:

— Különösen most, amikor a nemzetnek minden épkézláb gondolatra szüksége lenne. Tudja, hogy egyre kevesebb gondolat születik mostanában? Mert gyávák és felelőtlenek. Könnyebb egy ötletet elvetélni, mint gondolattá érlelve megszülni!

— Kérem szépen — hebegtem —, én egy szürke kis beosztott vagyok. Tessenek elhinni, hogy a főnökeim sem néznék a dolgot jó szemmel. Az osztályvezetőm meg is mondta a múltkor: „Jól nézne ki a vállalat, ha mindenki ne kiállna nagy gondolatokat szülni. Akkor ki dolgozna?" Értsék meg, kérem, nekem öt gyerekem, havi nyolcszáz forint OTP-részletem van, én nem engedhetek meg magamnak ilyesmit...

— Akkor miért nem védekezik? Vagy nem tud vigyázni? — rivallt rám a hústorony. — Egyáltalán, mit használ maga gondolkodás ellen? Hogyan biztosítja magát, hogy egy ötlet meg ne foganjon az agyában?

— Kérem, én folyamatosan védekezek. Minden este végignézem a tévé műsorát. Szinte falom a krimiket és kémtörténeteket. Szegény drága feleségem olykor szerez nekem régi békebeli pengős ponyvákat is.

— Akkor hogyan történhetett meg mégis? — kérdezte a köpcös.

— A munkahelyén? — nézett rám fürkészve az elnök.

— Nem, kérem — tiltakoztam. — Én a munkahelyemen sosem szoktam gondolkozni. Mint említettem, ezt a főnökeim nem nagyon szeretik.

— Van fogalma arról, hogy kitől van? — tudakolta a köpcös és az arca még jobban nekiveresedett.

— Az ilyenek soha nem tudják — legyintett megvetően a vehemens.

— Ezt visszautasítom — mondtam éles hangon. — Pontosan tudom az atyát!

— Nevezze meg! — kiáltott rám az elnök.

— Bár nem kenyerem az indiszkréció, de önök előtt nem akarok titkolózni. Tolsztojnak hívják.

— Lev vagy Alekszej Tolsztoj? — kérdezte az elnök.

— Tetszik látni, ezt nem jegyeztem meg — vallottam be szégyenkezve.

— És hogyan történt? — meresztette rám szemét a kövérkés.

— Pontosan emlékszem. Hétfő este volt, amikor nem sugároz műsort a tévé. Nagyon unatkoztam, nem tudtam mit kezdeni magammal. Ténferegtem a lakásban, és ekkor jött a csábítás. A fiam — tudják milyenek ezek a mai fiatalok — mindenféle könyvet hordoz haza. Eddig soha nem nyúltam hozzájuk, de ezen az estén az unalom bűnbe vitt. Előbb csak nézegettem az egyik kötetet, aztán simogatni kezdtem, majd bevittem az ágyamba és lefeküdtem vele. Hajnalig olvastam... Már másnap délelőtt éreztem, hogy valami nincs rendben. Mindenféle gondolat feszítette az agyamat. Délutánra már meg is mozdult és azután szünet nélkül motoszkált a fejemben. Ekkor rádöbbentem, hogy egy ötlet mocorog, és ha nem jövök ide, előbb-utóbb egy gondolat születik tőlem. Ezt a szégyent pedig nem tudnám elviselni!

— Ostoba előítélet. Másokkal is megesett ez már — vigasztalt az elnök, majd rábeszélőre hangszerelte orgánumát: — Szülje meg azt a gondolatot! Ha nem érzi magát elég erősnek, hogy vállalja is, adja állami gondozásba, vagy keressen valakit, aki a magáénak vallja.

— Kérem, nekem jogom van dönteni: megszüljem-e a gondolatot vagy sem.

Határozott fellépésem nem maradt eredménytelen. Megkönnyebbülten készültem távozni, de az elnök utánam szólt:

— Legközelebb legalább jobban vigyázzon — mondta és átadta a táncdalfesztivál dalainak három kötetét. — Ez most a legújabb. Ez az adag jövő júliusig kitart.

Azóta minden rendben van. A múltkor egy Johann Sebastian Bach nevű csábító megkísértett, de idejében elővettem a kis könyvecskéket, és eldubiduztam, hogy te vagy a lexebb, egy fiú a házból, a négy szürke fal közül, ahol én vagyok a Napóleon, aki nem eszi forrón a téglát...

Abból a szédült, felelőtlen hétfő éjszakából pedig csak az itt leírt, elvetélt ötlet-embrió maradt...

Ősz Ferenc

KORÁN KEZDI

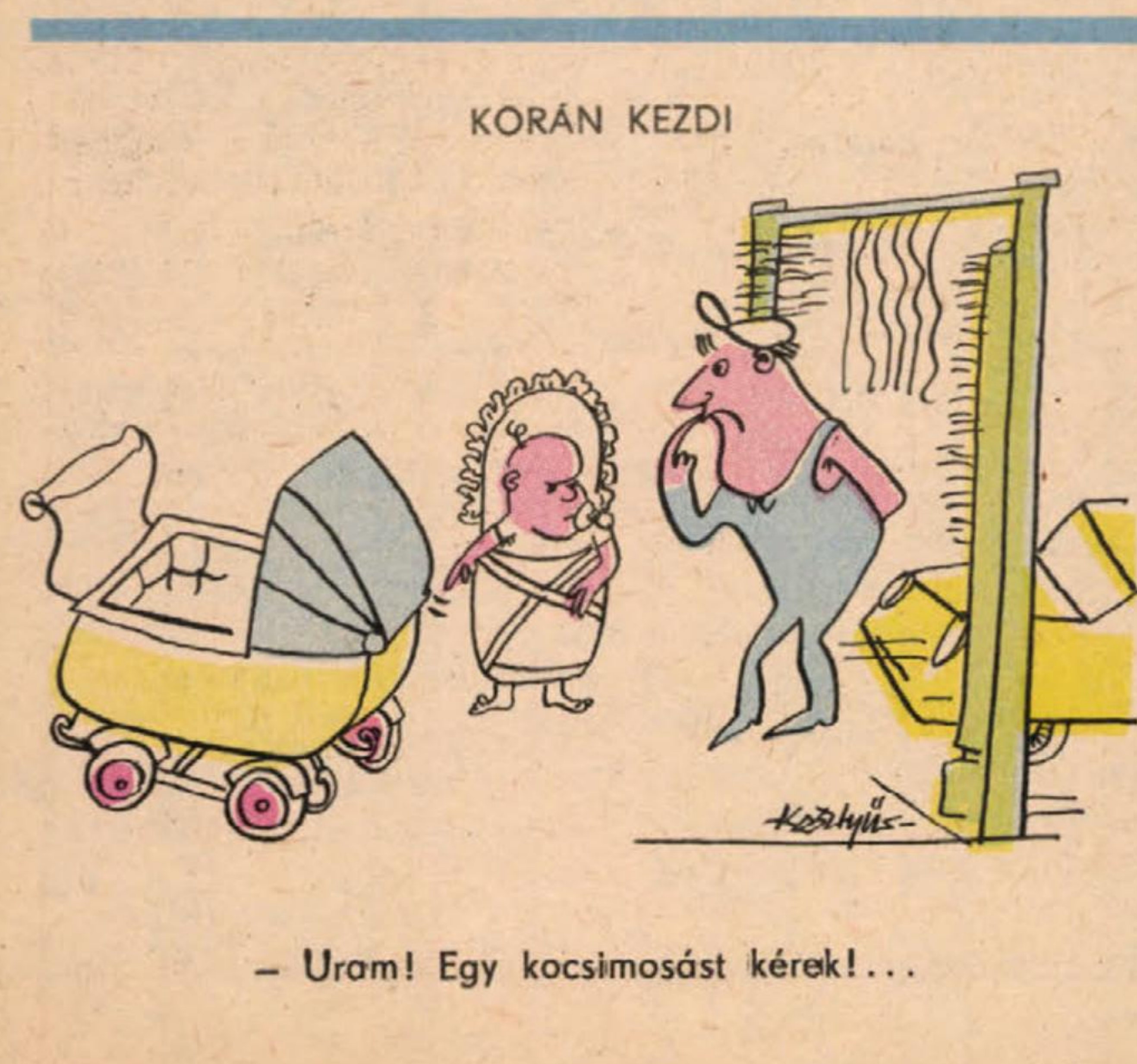

– Uram! Egy kocsimosást kérek!...

AZ ELSŐ TANÍTÁSI NAP

– Pisti, hány nap van még a jövő nyári szünidőig?

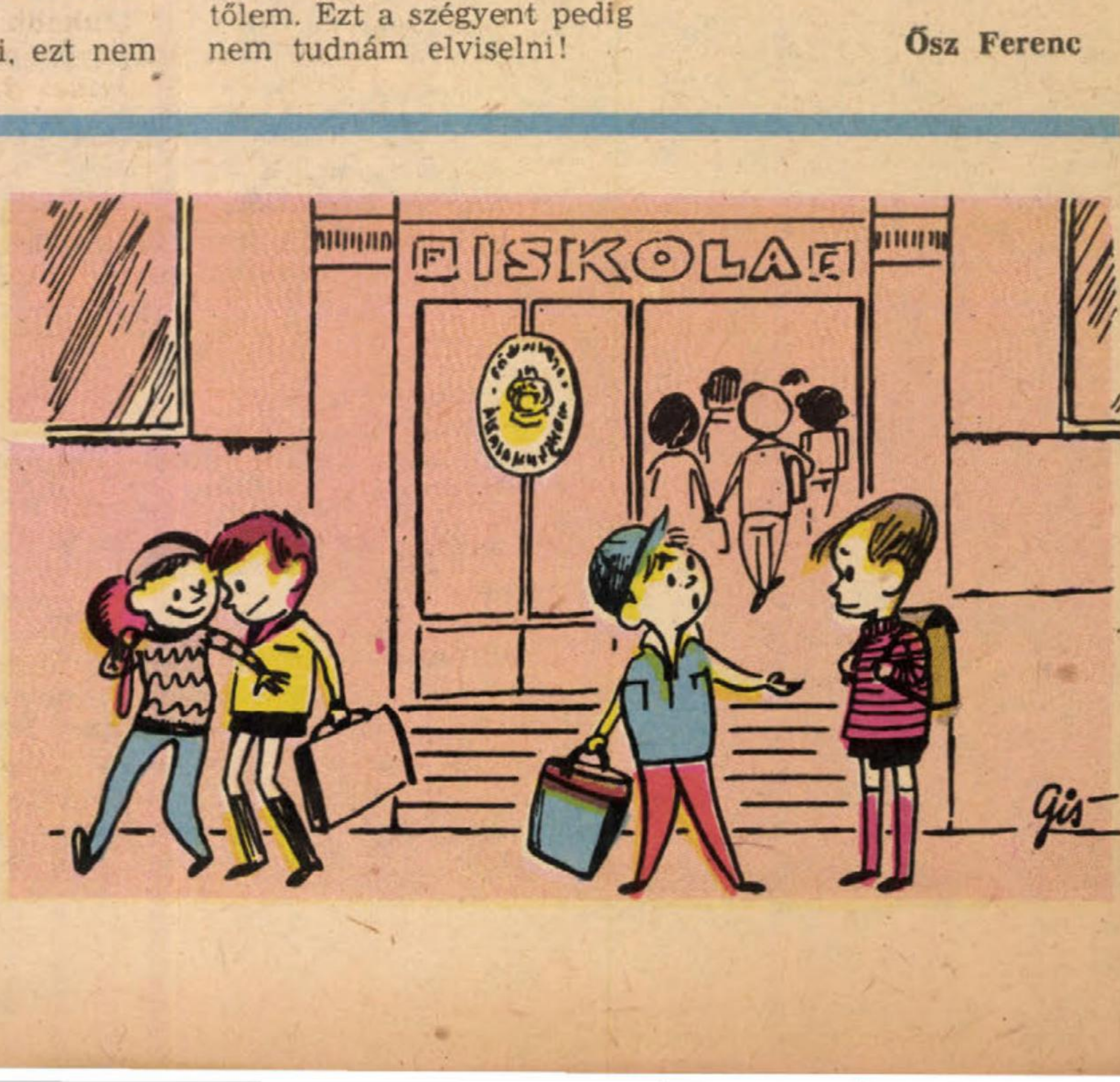

RAVASZ EMBER

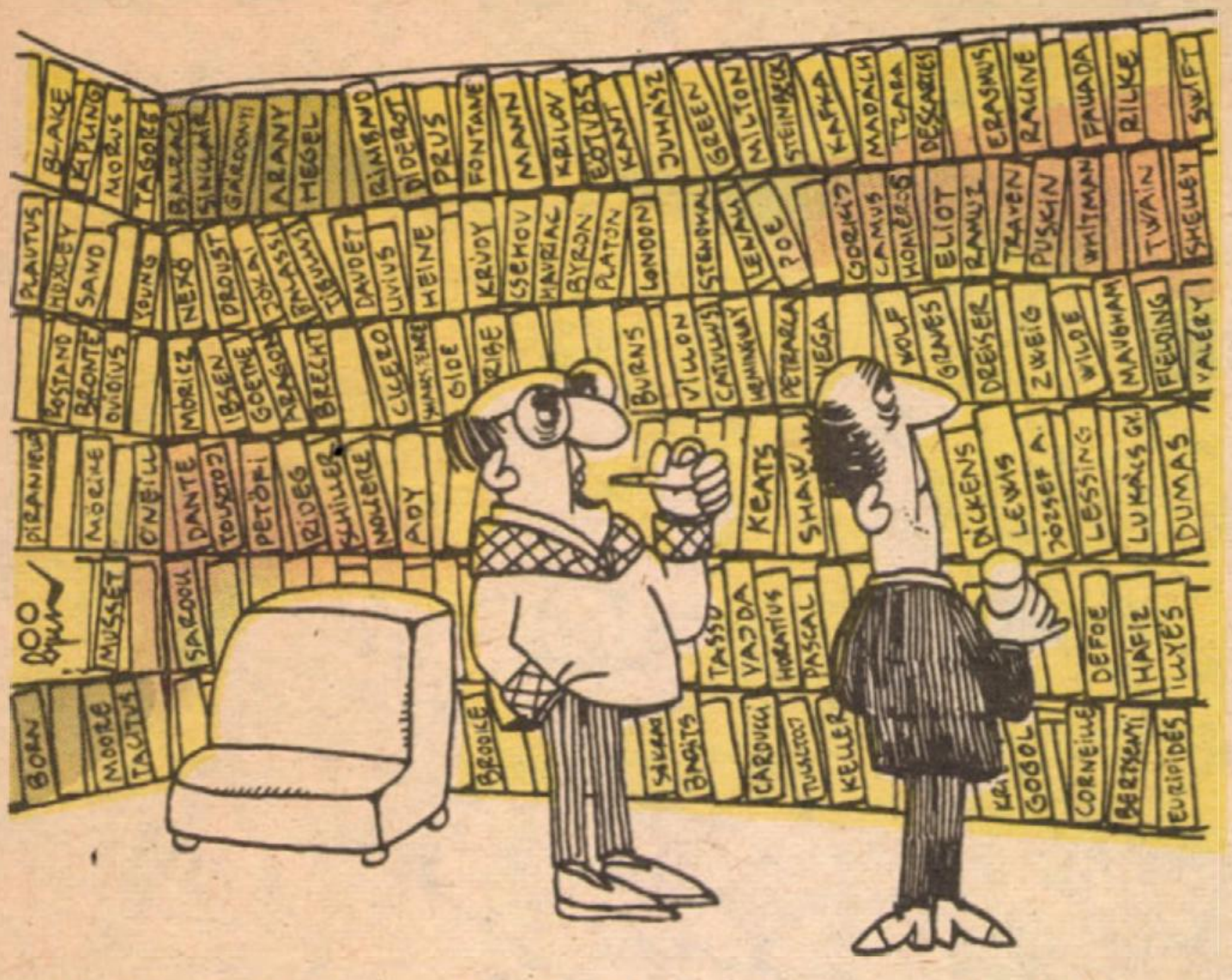
BLAKE
KIPLING
TAGORE
BALZAC
SINCLAIR
GÁRDONYI
ARANY
HEGEL
RIMBAUD
DIDEROT
PRUS
FONTANE
MANN
KRILOV
EÖTVÖS
KANT
JUHÁSZ
GREEN
MILTON
STEINBECK
KAFKA
MADÁCH
TZARA
DESCARTES
ERASMUS
RACINE
RILKE
SWIFT
PLAUTUS
HUXLEY
SAND
YOUNG
NEXŐ
PROUST
JÓKAI
TIBULLUS
DAUDET
LIVIUS
HEINE
KRÚDY
CSEHOV
MAURIAC
BYRON
PLATÓN
LONDON
STENDHAL
LENAU
POE
GORKIJ
CAMUS
HOMÉROSZ
ELIOT
RAMUZ
TRAVEN
PUSKIN
WHITMAN
TWAIN
SHELLEY
ROSTAND
BRONTË
OVIDIUS
MÓRICZ
IBSEN
GOETHE
ARAGON
BRECHT
CICERO
GIDE
BURNS
VILLON
CATULLUS
HEMINGWAY
PETRARCA
VEGA
WOLF
DREISER
ZWEIG
WILDE
MAUGHAM
FIELDING
VALÉRY
MÖRIKE
O'NEILL
DANTE
TOLSZTOJ
PETŐFI
RIDEG
SCHILLER
MOLIÈRE
ADY
KEATS
SHAW
DICKENS
LEWIS
JÓZSEF A.
LESSING
LUKÁCS GY.
DUMAS
MUSSET
TASSO
VAJDA
HORATIUS
PASCAL
DEFOE
HÁFIZ
ILLYÉS
BORN
MOORE
TACITUS
BROOKE
BABITS
CARDUCCI
TUCHOLSKY
KELLER
GOGOL
CORNEILLE
BERZSENYI
EURIPIDÉS

– Ezekbe köttettem a krimiket, hogy kölcsön ne kérjék . . .

VÉKONY FALAK

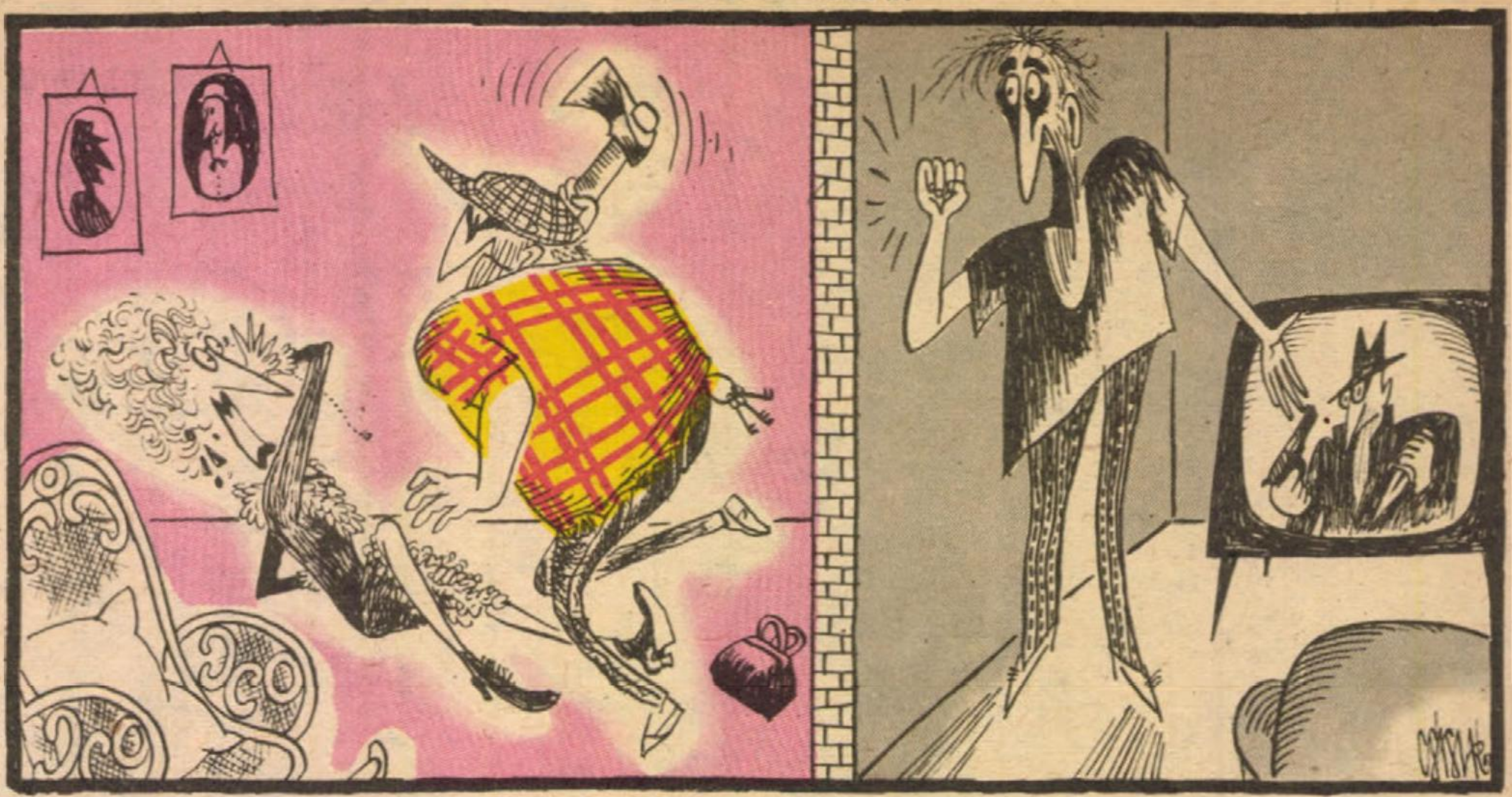

– Ne üvöltsön asszonyom! Semmit sem hallok a gyilkosságból!

KÉP A JÖVŐBŐL

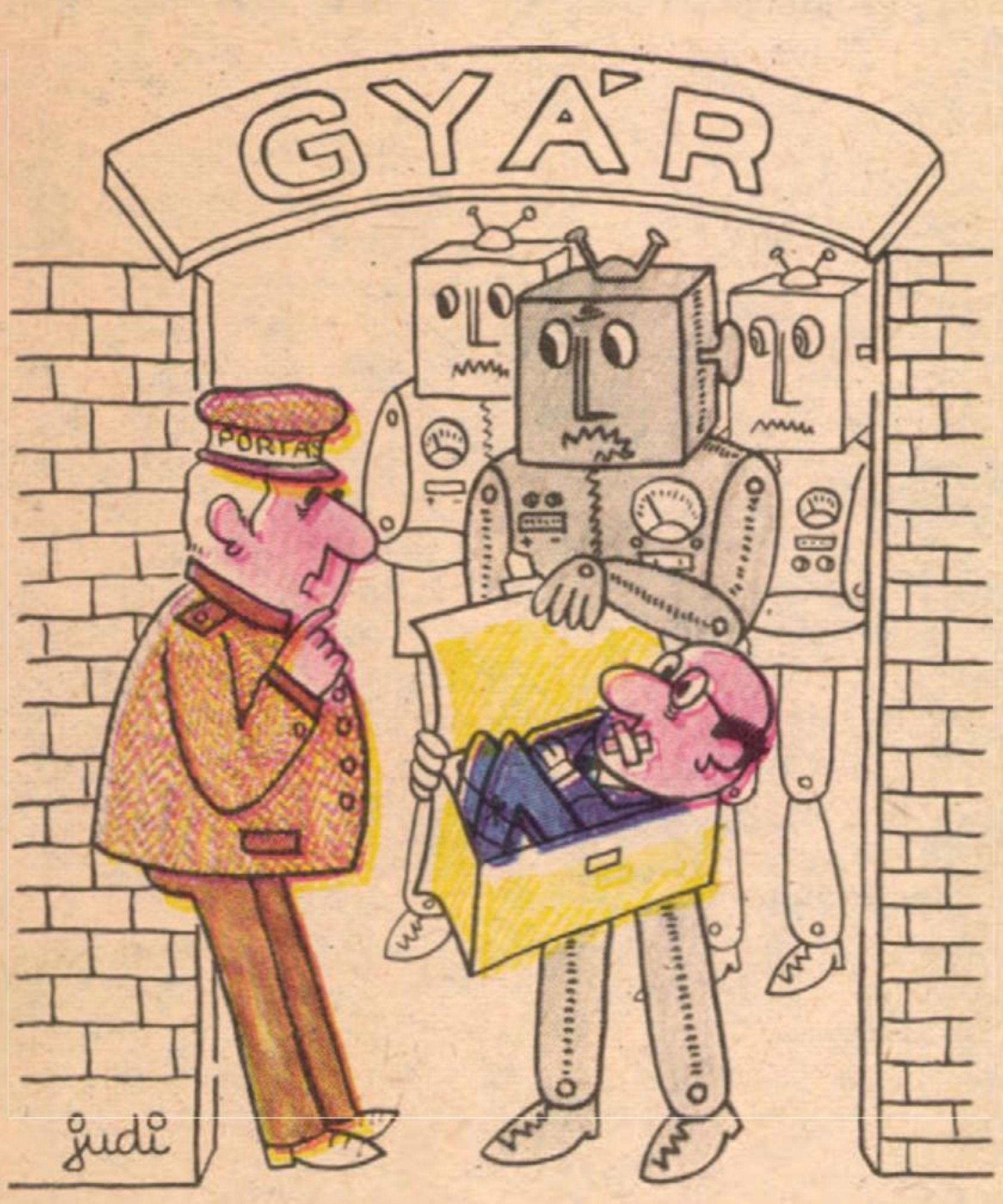
GYÁR
PORTÁS
judi

Kapuellenőrzés

ÉJSZAKAI MŰSZAK

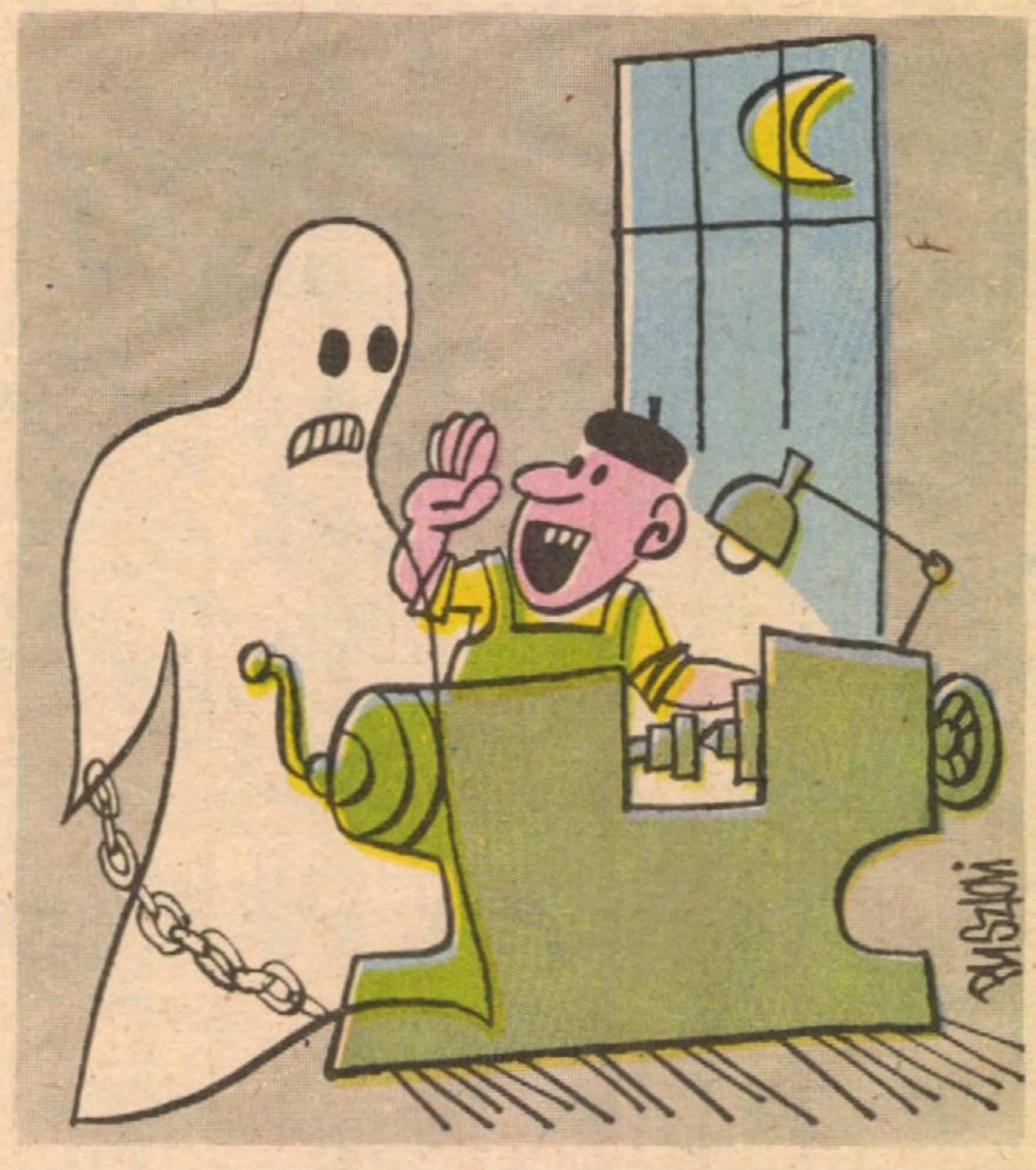

– Hagyjuk ezt a hülységet, művezető szaki! Enkem nem kell felébreszteni . . .

IGÉNYES GYEREK

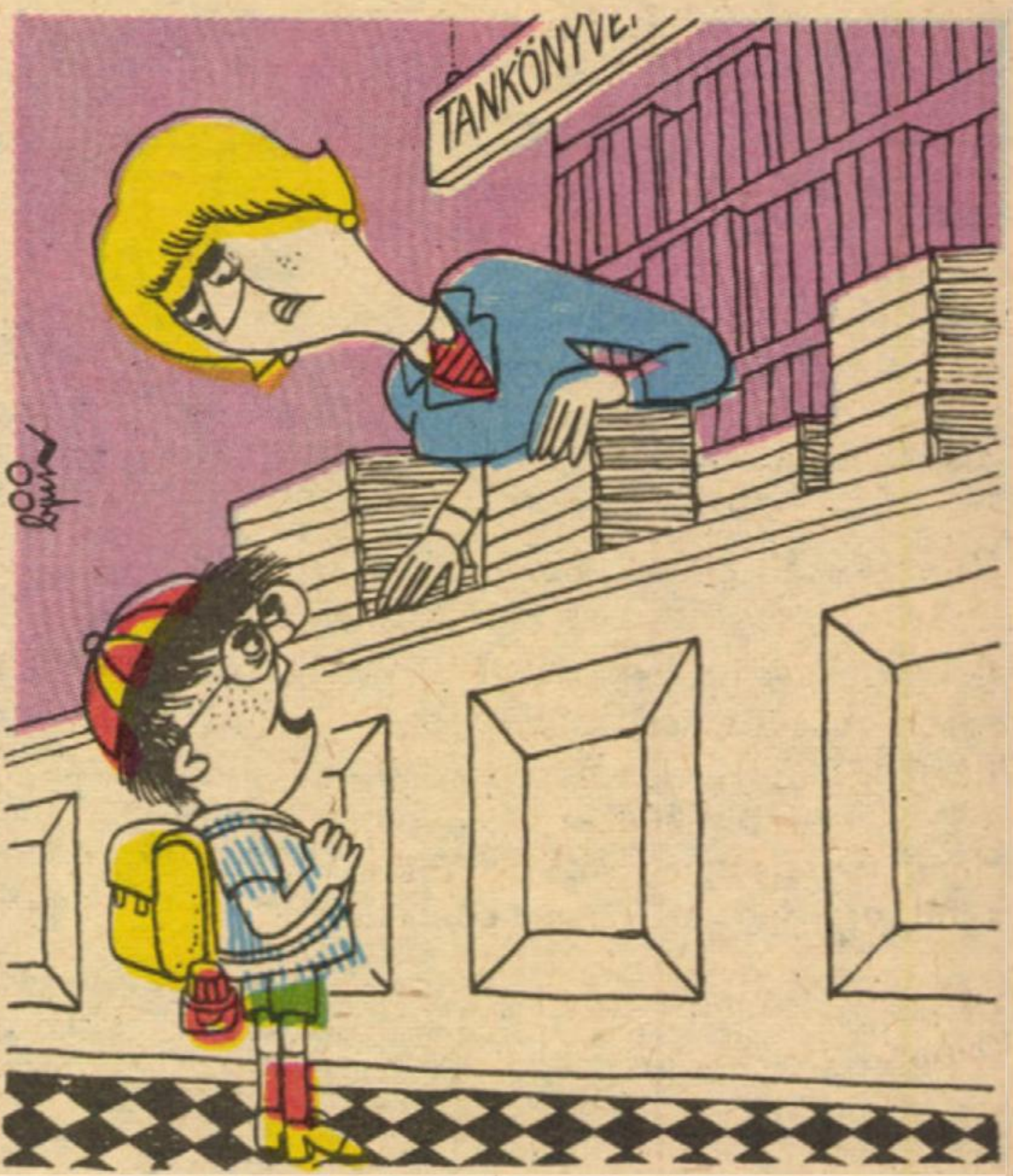
TANKÖNYVEK

– Előre megmondom, hogy kísérleti tankönyvből nem tanulok! . . .

Egy karrier története

I.

Az osztályvezető hívatta:

— Foglaljon helyet, Gombos kartársnő! Nagyon meg vagyunk elégedve a munkájával.

— Jólesik az elismerés. Igyekszik az ember . . .

— Foglalkoztunk az észrevételeivel. Ön szerint a fiók dolgozói megrövidítik a fogyasztót, az olcsóbb árut belekeverik a drágábba, kevesebbet mérnek, mint amennyi járna, és így tovább.

— Sajnos, így van, osztályvezető kartárs. A többleten arányosan osztoznak. Két hónap alatt meggyőződtem róla.

— A kollégái tiltakoznak. Mind a hárman kijelentették, hogy önnel nem kívánnak tovább együtt dolgozni.

— Tehát repülök . . .

— Szó sincs róla. Ön becsületesen teljesítette a kötelességét. Köszönetünk kifejezése mellett, áthelyezzük a huszonhat és feles fiókhoz.

— Napi két óra villamoson. Egy óra oda, egy óra vissza. Itt lakom öt percnyire.

— Száz forinttal emeljük a fizetését. Meg kell értenie, hogy nem válhatunk meg három príma szakemberünktől. Ön csak két hónapja dolgozik a szakmában . . .

II.

— Gondoljon arra, Gombos kartársnő, hogy a huszonhat és feles fiók eddig csak elismerést kapott.

— Nem hinném, hogy panasza lehetne rám, üzletvezető kartárs.

— A munkája ellen nincs kifogásom, de a dolgozóink bizalmatlanok önnel szemben. Nálunk egybeforrt a kollektíva. Ebben a kis fiókban hatan építjük a szocializmust azon a poszton, ahova bennünket állítottak. A kartársnő meg nyakunkra hozta az ellenőrzést. Ne is tagadja!

— Mit tehettem volna?! Amióta csak itt dolgozom, szüntelenül nyugtalanítanak a visszaélések. Itt is azt tapasztaltam, amit az előző munkahelyemen.

— Mit ért el vele? Az ellenőrzés nem talált kifogásolni valót.

— Elég hiba! Az ember belefárad, elcsügged . . .

— Inkább az a hiba, kartársnő, hogy magával sehol sem bírják ki a kollégák két hónapnál tovább . . .

III.

— Nem kertelek, Gombos kartársnő, fenntartásokkal fogadtuk, hogy hozzánk helyezték, a kilencvenöt és feles fiókba. A kollégáinktól rossz információkat kaptunk önről. Mindenbe beleüti az orrát, jelentget a központnak, megbontja a kollektíva egységét. Aztán egy-két hónap alatt lejáratja magát, és odébbáll.

— És önök, miként vélekednek rólam, kedves kartársam? Elvégre itt dolgozom . . .

— Még csak egy hete dolgozik nálunk. Ez túlságosan rövid idő. Éppen ezért tartjuk helyesnek, hogy már most beszélgessünk zavartalan együttműködésünk lehetőségeiről. Én most a kollektíva megbízásából járok el, az ön érdekében.

— Köszönöm a jóindulatát.

— Nyolcan dolgozunk itt, a kilencvenöt és feles fiókban. Minden attól függ, hogy maga bele tud-e illeszkedni a mi kis kollektívánkba. Mindenki egyért, egy mindenkiért . . .

— Nemes gondolat.

— Na, látja. Kétszáz forint az e heti részesedése. Nálunk karriert csinálhat . . .

— Tudja mit, kartársam? Ide a gubát! Benne vagyok a kollektívában.

Földes György

AMI JÁR, AZ JÁR

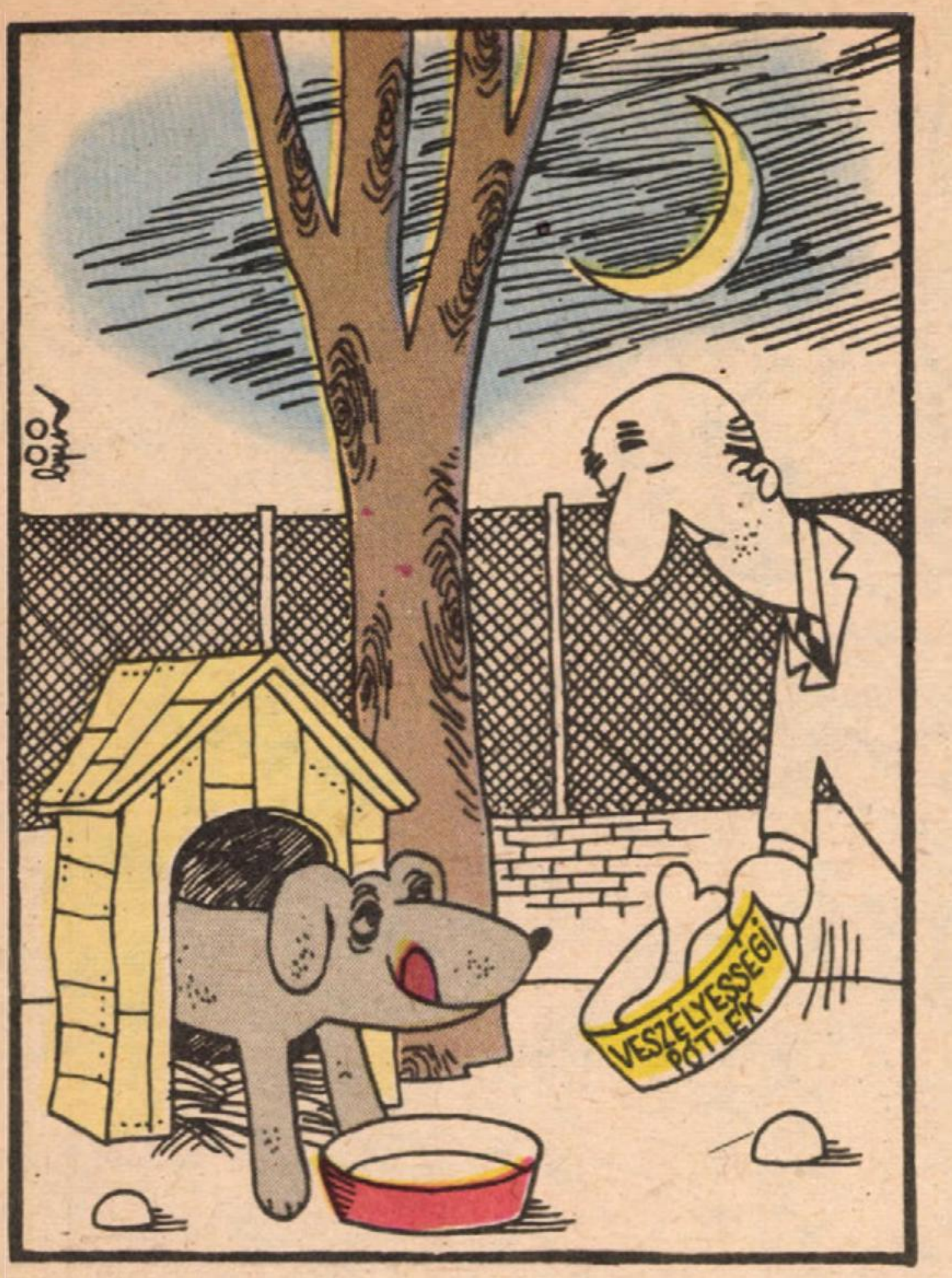

ÉSZAK-ÍRORSZÁGBAN

Várnai György rajza

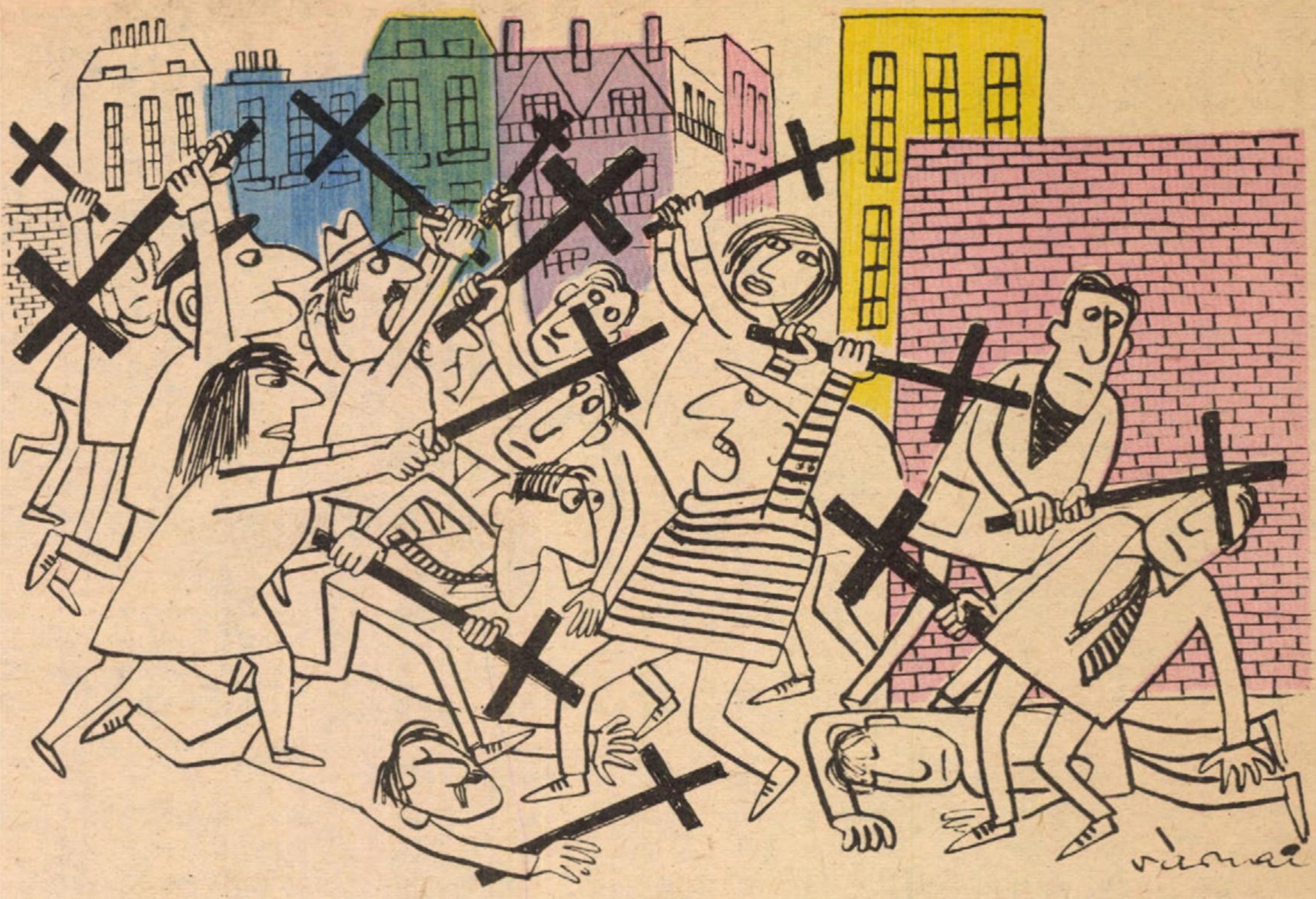

HOGY VAN?

„Hogy van?" állít meg Kovács úr, és kezdem:
„Most épp rosszul, mert . . ." De itt közbeszól:
„Én is! Nagy zűrben vagyok, mert költöztem!
Elcseréltem a lakást csudajól!
Már kifestették, csiszolják a padlót,
még kicserélem mind a két szobát . . ."
Mennék, de folyton veti a szó-lasszót,
s fél óra telt el, mikor elbocsát.

Varga úr jön most szembe s kérdi: „Hogy van?"
Kíváncsi vagyok, vajon mit felel,
s kezdem: „Fél lábbal már a . . ." Közbekottyan:
„Én most egy telkem felét adtam el,
de rögtön vettem víkendházzal máshol.
Fürdőmedence! Kovácsolt a rács!"
Taglalja, házán mit ácsol, kopácsol,
s egy órán belül nincs szabadulás.

„Hogy van?" Szabó úr penderül utamba.
„Éppen haldoklom. Holnap már sehogy.
Ugyanis . . ." Dehát szól, szavamba szabva,
s vállamra csap, hogy térdem belerogy:
„Tyű, hogyha biztos holnapi elhunyta,
jó, hogy velem ma még összeszaladt!
Kocsit készülök venni, amint tudja.
Hallgassa meg a bonyodalmakat!"

Leszkai András

ÜNNEPI PILLANAT

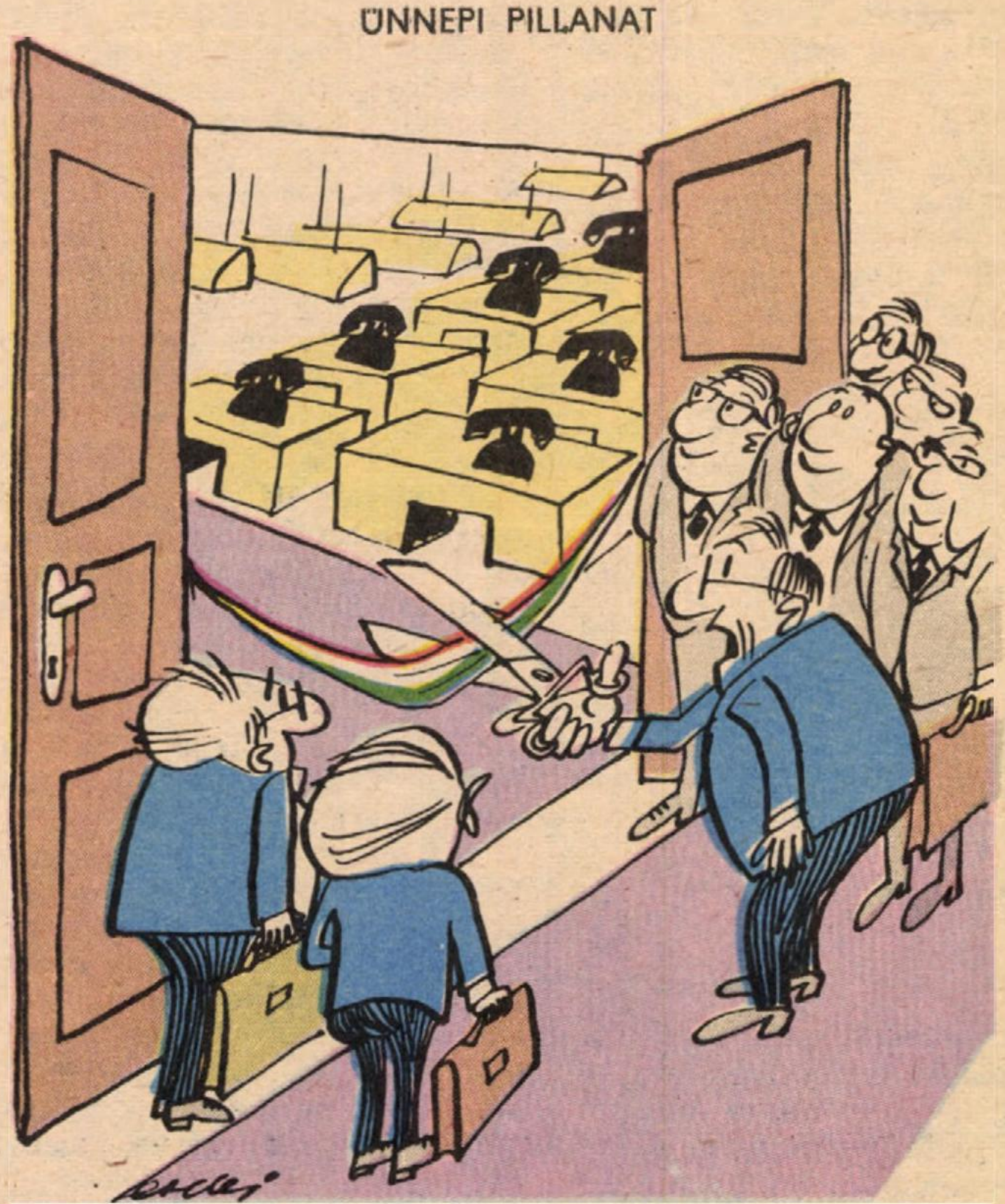

– A termelésünk csökkenésének okait kutató főosztályt ezennel megnyitom.

VÁLASZTÁSI GYŰLÉSEN

Nyugat-Németországban tetőpontjára hág a választási küzdelem. A hamburgi Stern írja:

Egy választási gyűlésen valaki közbekiált:

– Mondja, miért lett maga egyáltalán képviselőjelölt?

Az emelvényen álló férfiú elvörösödik.

– Kikérem magamnak az ilyen személyeskedést! Hagyjuk ki a játékból a feleségemet!

BALATONI FORGALOMELLENŐRZÉS

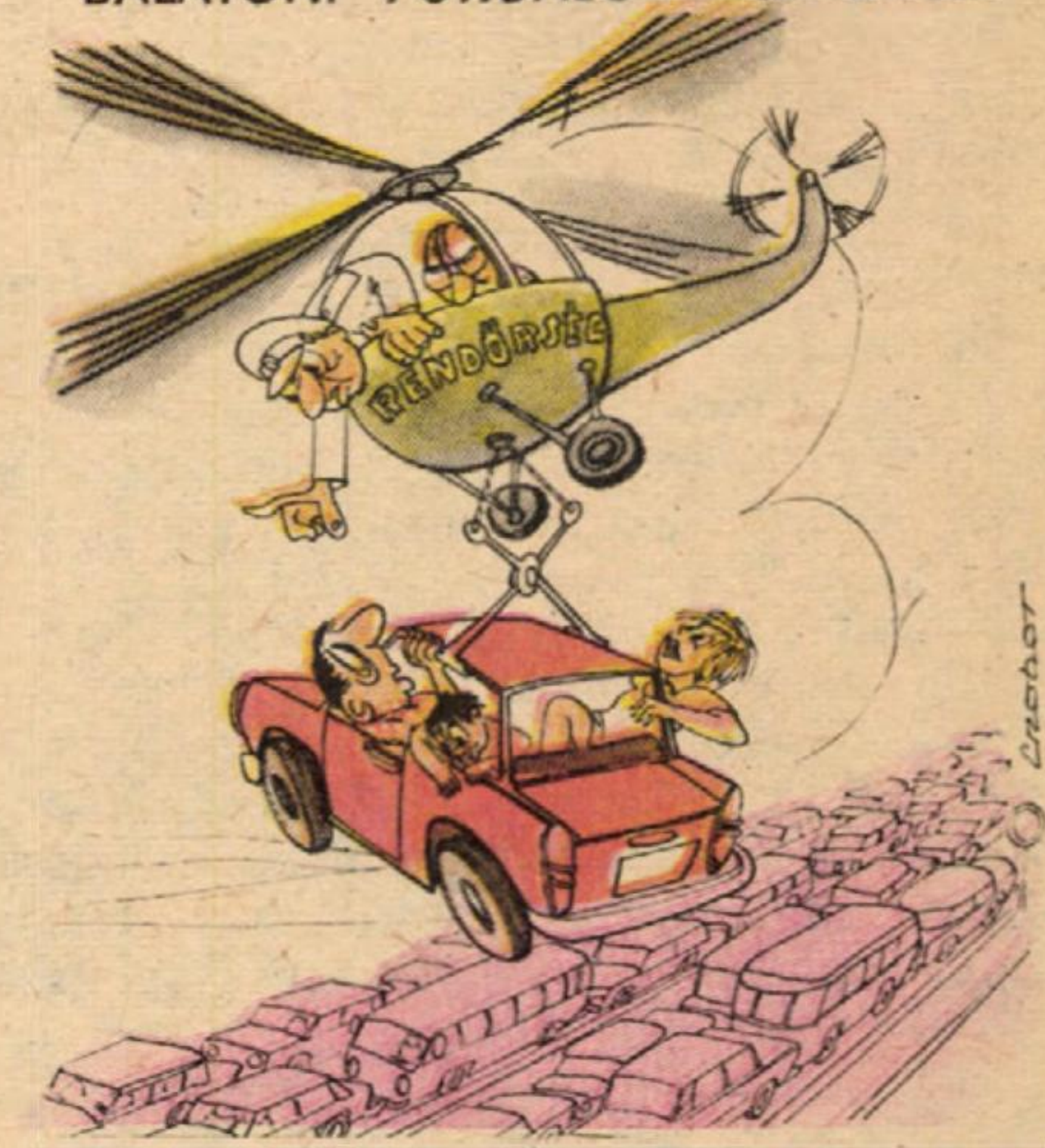

– Ha nem vezet szabályosan, visszavisszük Budapestre!

ÚTJELZŐ

Szűr-Szabó József rajza

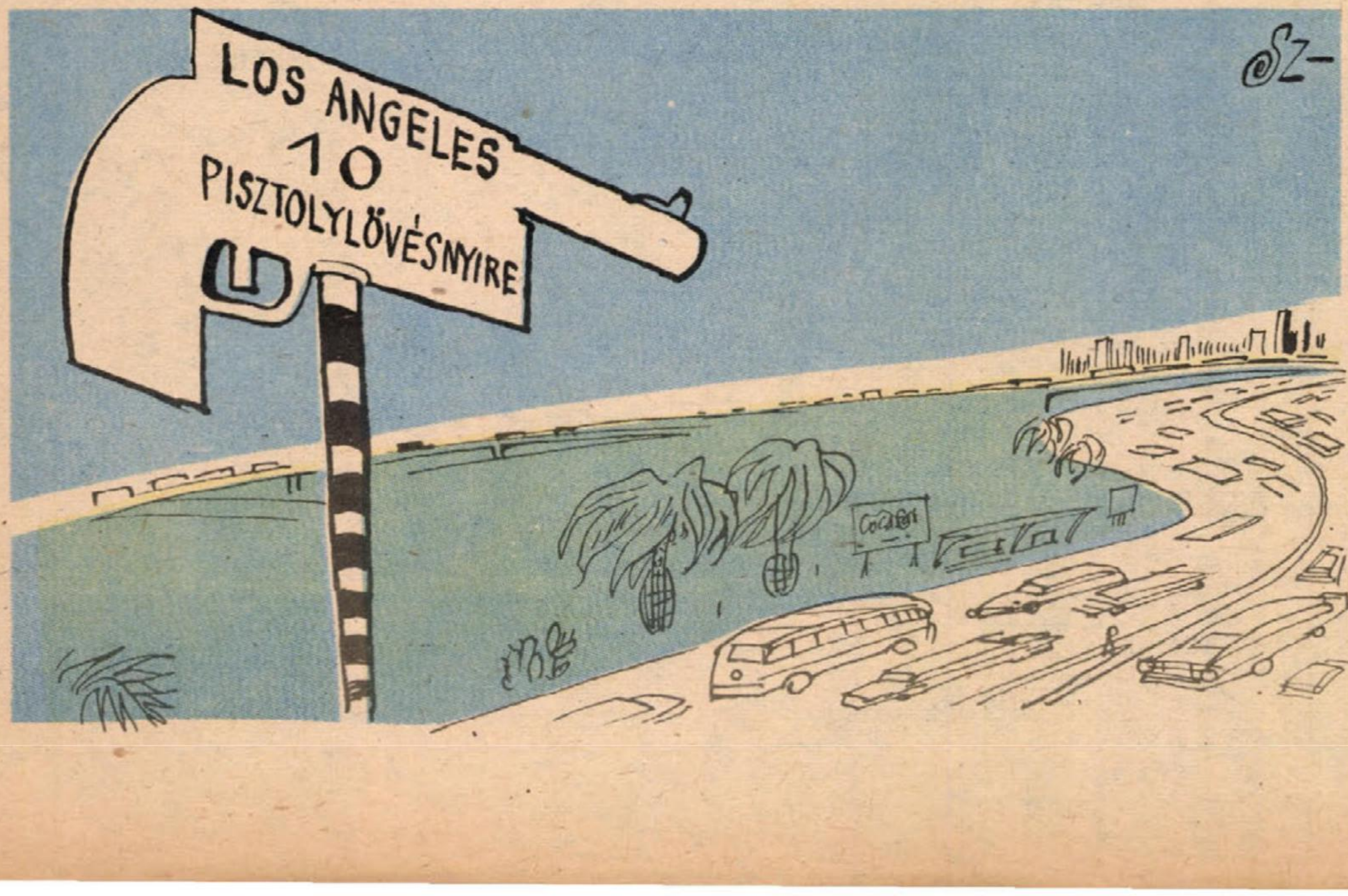

FŐ A MEGÉRTÉS

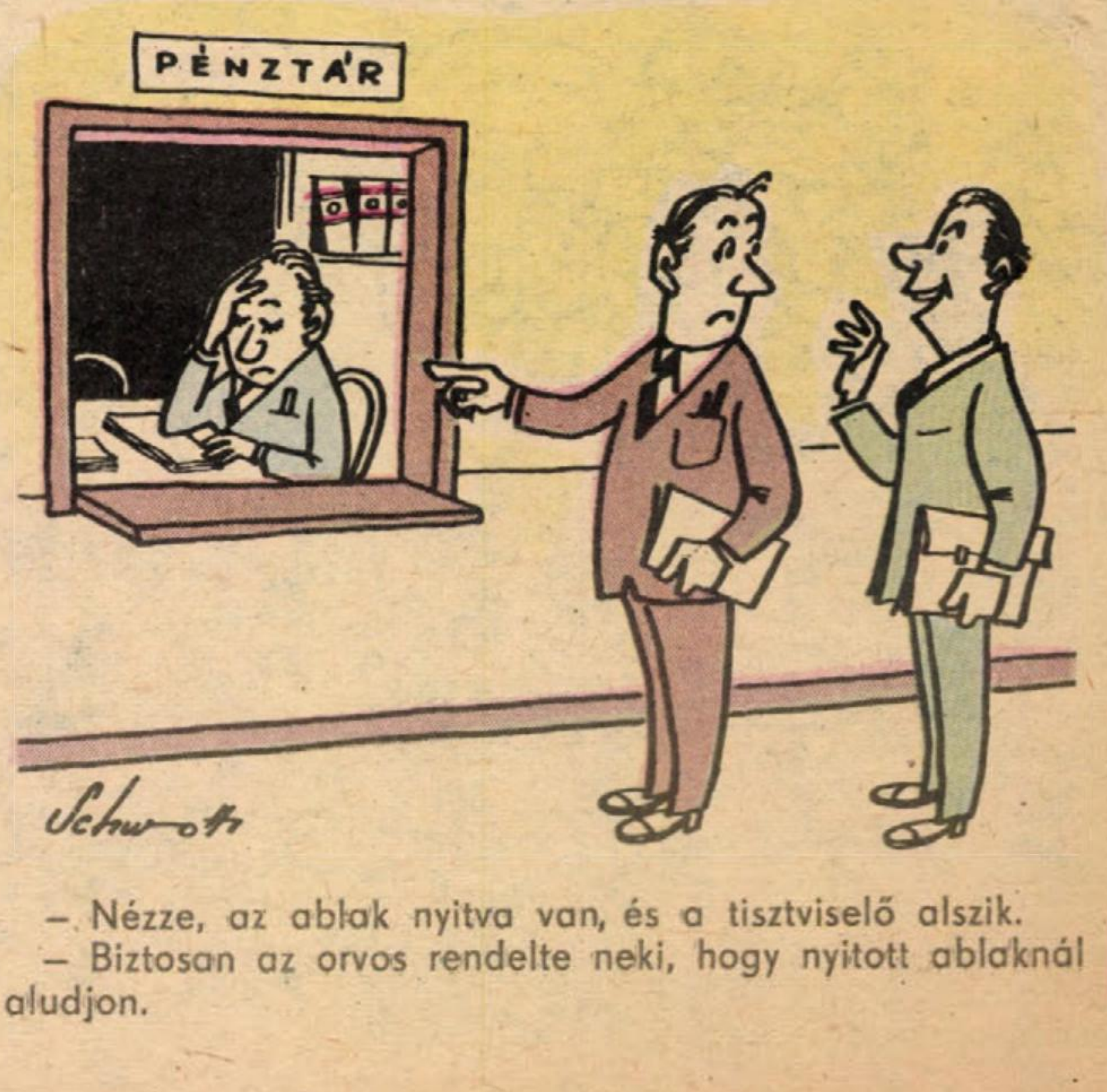

– Nézze, az ablak nyitva van, és a tisztviselő alszik.

– Biztosan az orvos rendelte neki, hogy nyitott ablaknál aludjon.

TEXASBAN

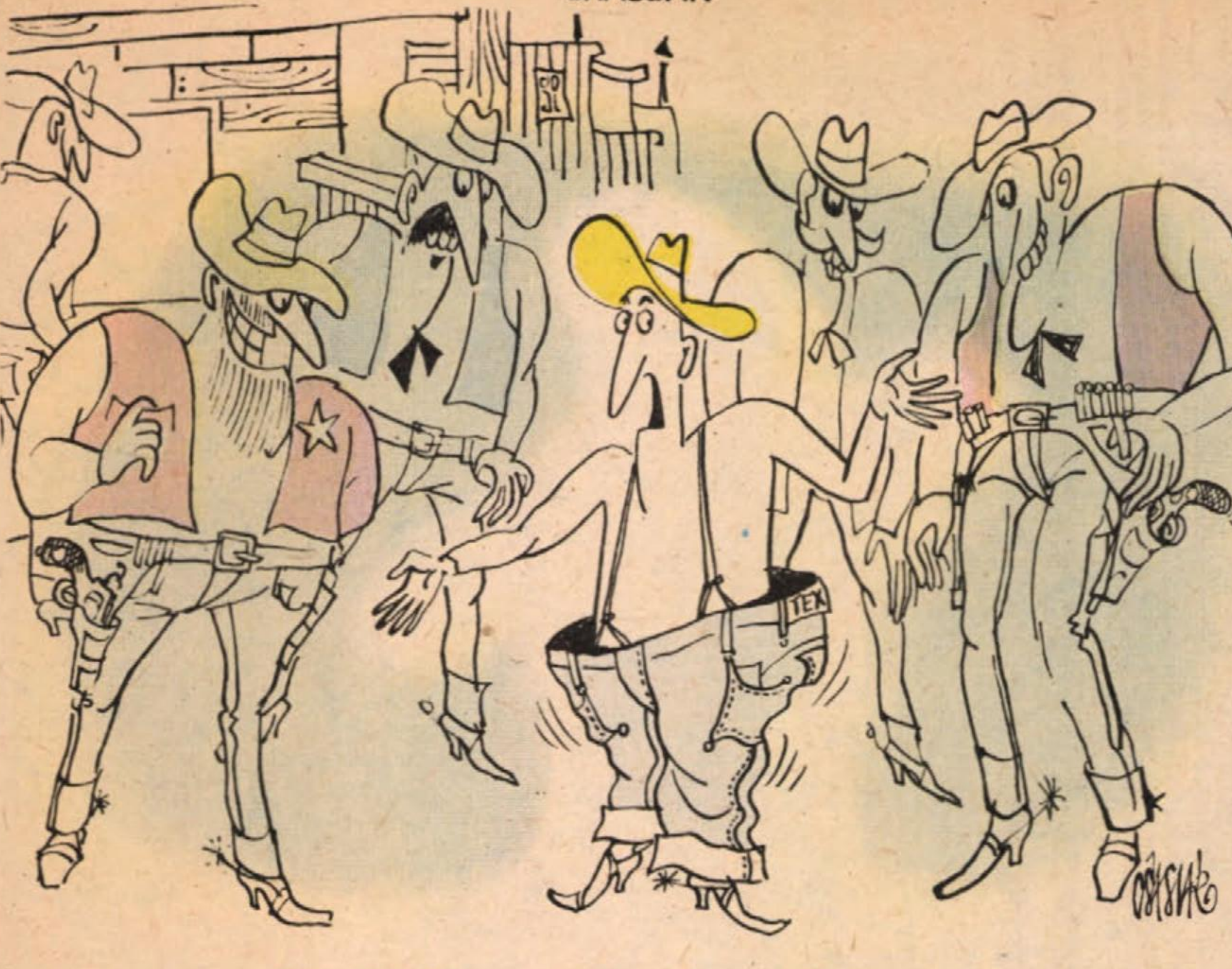

– Mit röhögtök, csomagban kaptam Budapestről!

NÉZŐPONT

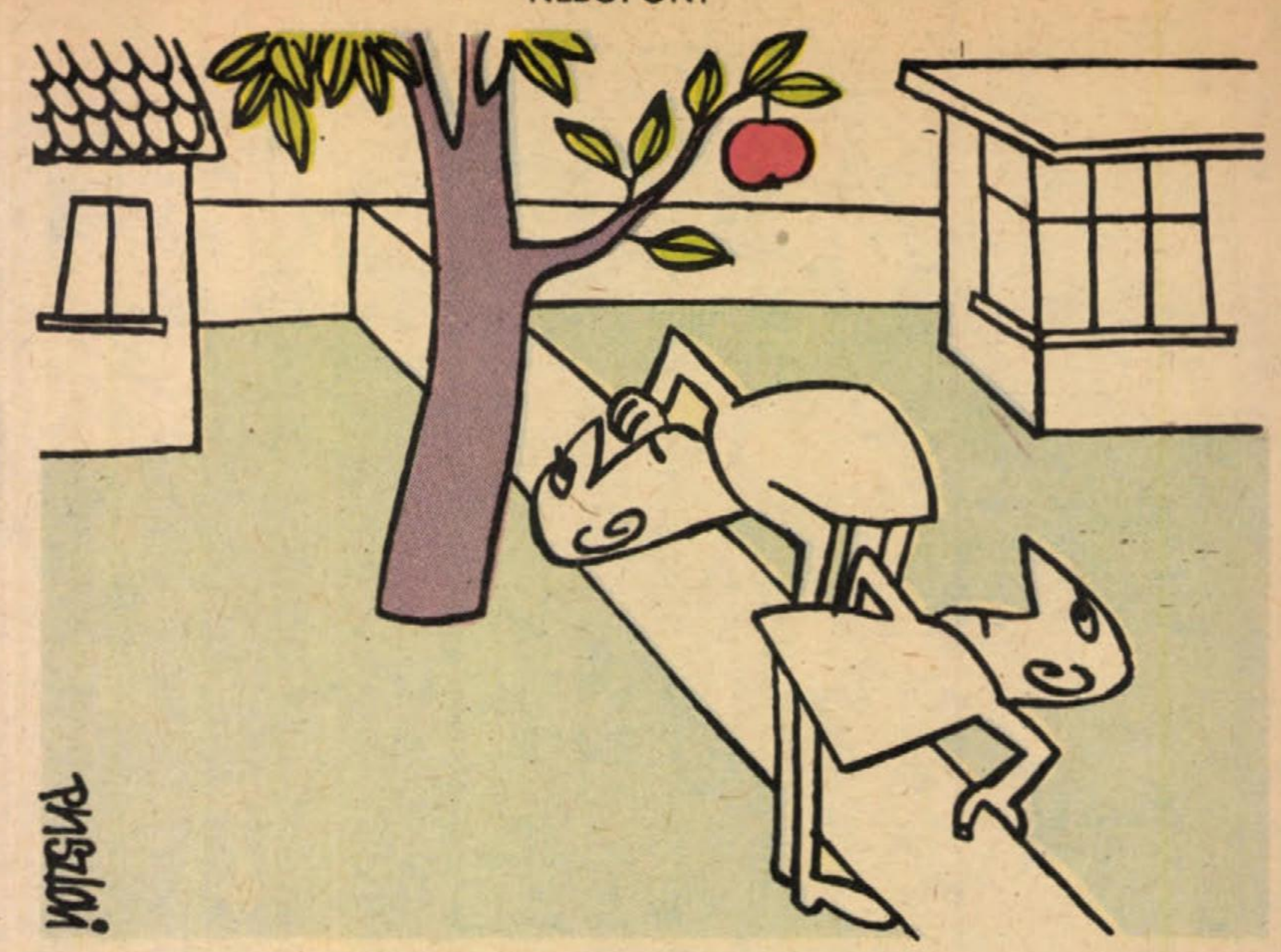

Kinek a telkén van az alma?

MIÉRT DÚLT NÁLUNK A TATÁRJÁRÁS?

Az iskolai történelemórákon azt tanították nekünk, hogy azért törtek be hozzánk a tatárok, mert gyenge volt az ország védelme. Kevés vár védte hazánk határait, s népünk nem védekezett szervezetten a tatár hordák ellen. A múlt héten rájöttem a valódi okra. Éppen a munkából baktattam hazafelé, amikor az utcánkban épülő négyemeletes lakóház elé értem. Két éve készül ez a ház, s most tartanak a harmadik emeletnél. Öten dolgoztak az építkezésen. Megkérdeztem a brigádvezetőt: miért megy ilyen lassan a munka?

— Kapacitáshiány, munkaerőhiány, télen a hideg, nyáron meg a kánikula! — sorolta az okokat a derék ember. És valamelyik agytekervényemben máris megjelent egy kép. Jó királyunk, IV. Béla lovagolt kíséretével hazánk határain, várépítésre alkalmas vidéket keresve. Egy meredek hágó előtt lefékezte lovát, és felmutatott a sziklaoromra: „Álljatok meg! Elrendelem, hogy ezen a szent helyen építsetek várat, még mielőtt Dzsingisz kán nyakunkra küldi seregeit!” — adta ki a parancsot.

Másnap már összeült a minisztertanács, és meghallgatta az építésügyi miniszter tervjavaslatát a csajogaböcsödi vár építéséről. A tanács négynapos vita után engedélyt adott a tervek elkészítésére. Egy hónap múlva tervpályázatot írtak ki a vár építésére, mert a tervek nem nyerték el a király tetszését. Három hónap múlva egy olasz származású építőmester tervét fogadták el. Csakhogy a csajogaböcsödi községi tanács pert indított a király ellen telekkisajátítás miatt. Négy hónap múlva végül is a király nyerte meg a pert, azzal az indokolással, hogy akár jönnek a tatárok, akár nem, a vár előbb-utóbb idegenforgalmi látványosság lesz.

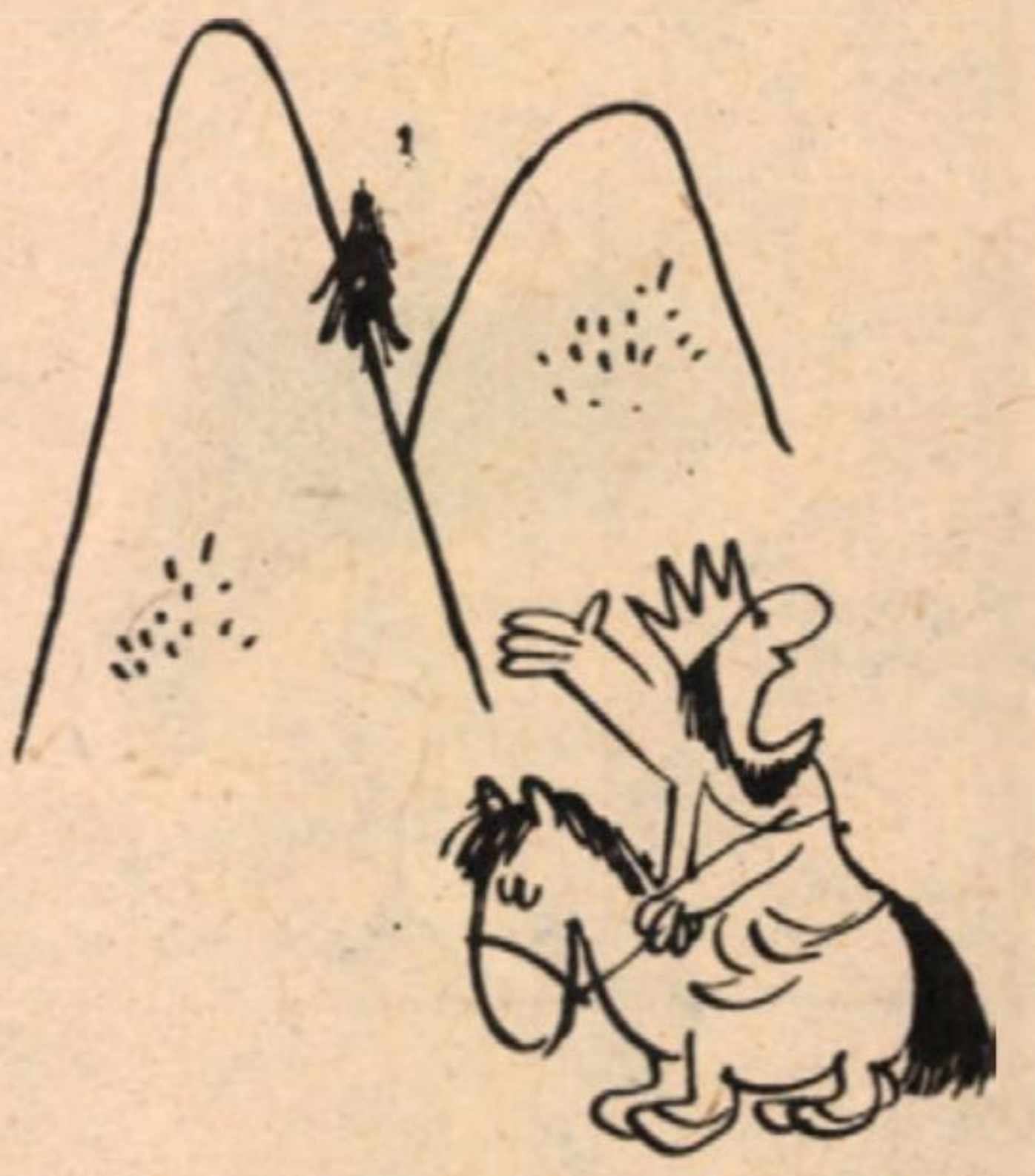

Így az eredetileg tervezett fél év helyett, nyolc hónap múlva kezdődhetett meg a vár építése. A kivitelező vállalat azonban csak lassan haladt az alapozással. Munkaerőhiányra, anyaghiányra és a nagy melegre hivatkozott. Sok kőműves és segédmunkás inkább a tárkonybücsködi várépítéshez ment, mert ott magasabb órabért fizettek és szabad szombat is volt. Végül is módosítani kellett a kollektív szerződést, Csajogaböcsödön is megadták a szabad szombatot és az órabéremelést. IV. Béla írásban és szóban is megsürgette a várépítést, de hiába: az építőanyagok csak késve, vagy egyáltalán nem érkeztek meg, és lassan szökdösni kezdtek az emberek. Az egyik TEFU-sofőrtől megtudták ugyanis, hogy a tatárok már útban vannak Csajogaböcsöd felé.

IV. Béla futárt küldött, hogy a várat legkésőbb három napon belül adják át rendeltetésének. Az olasz építőmester azonban bejelentette, hogy legőszintébb fájdalmára, képtelen befejezni a várat. A két főbástya tervezésébe ugyanis hiba csúszott, ezért le kellett bontani, ezenkívül a tanácsterem és az angol WC is hiányzik, és ő nem végez félmunkát. Katonaság addig be ne tegye a lábát a várba, amíg el nem készül vele. IV. Béla haját tépte, amikor a futár visszaérkezett a hírrel. Azonnali hatállyal leváltotta az építkezés vezetőit. Az odaérkező új vezetők azonban már csak üszkös romokat találtak a vár helyén. Időközben ugyanis megérkeztek a tatárok.

Környei Tibor

ÉPÍTKEZÉS

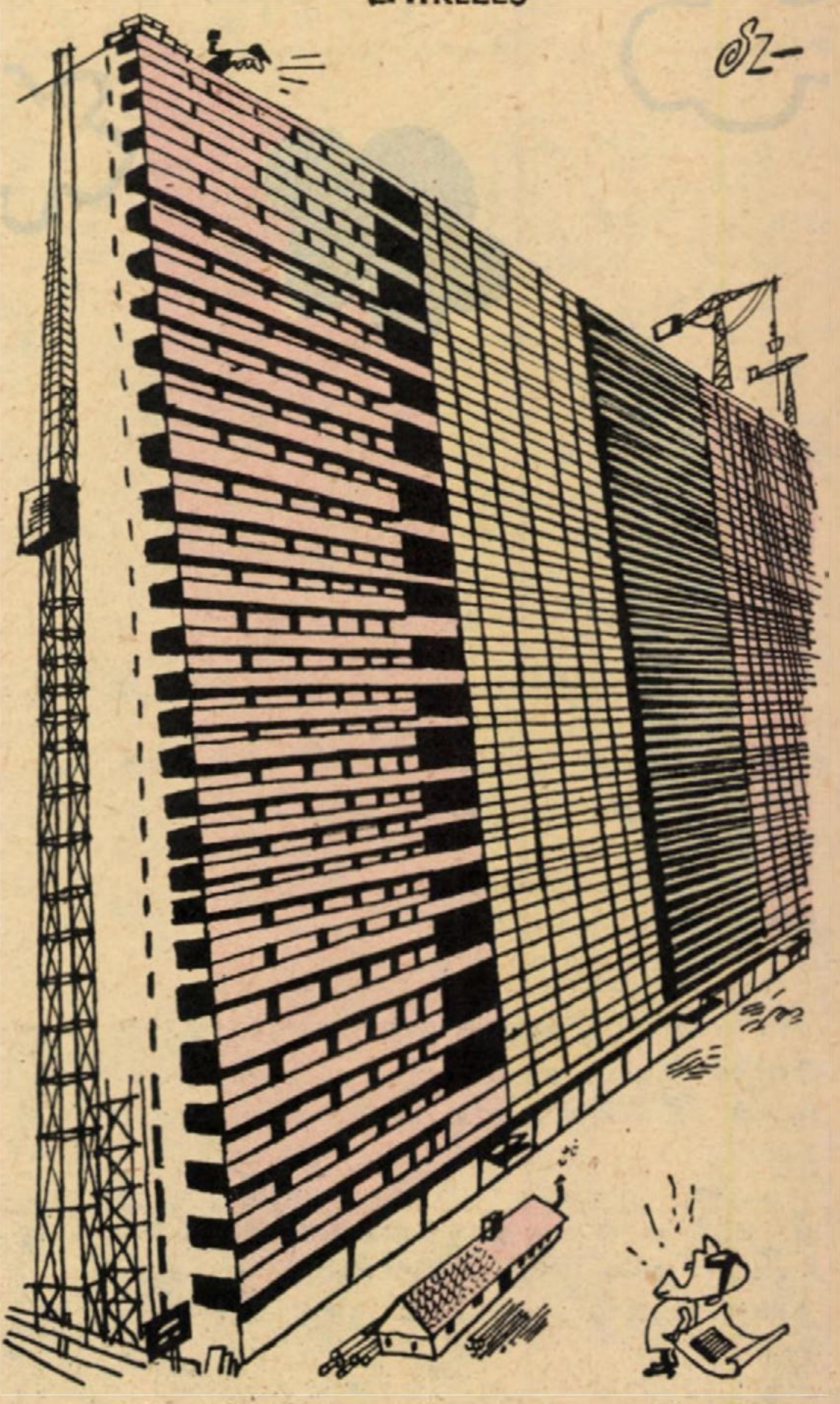

– Hányadik emeletnél tart, János bácsi?
– Lehet vagy huszonhetedik.
– Akkor abbahagyhatja . . .

MAI JANCSI ÉS JULISKA

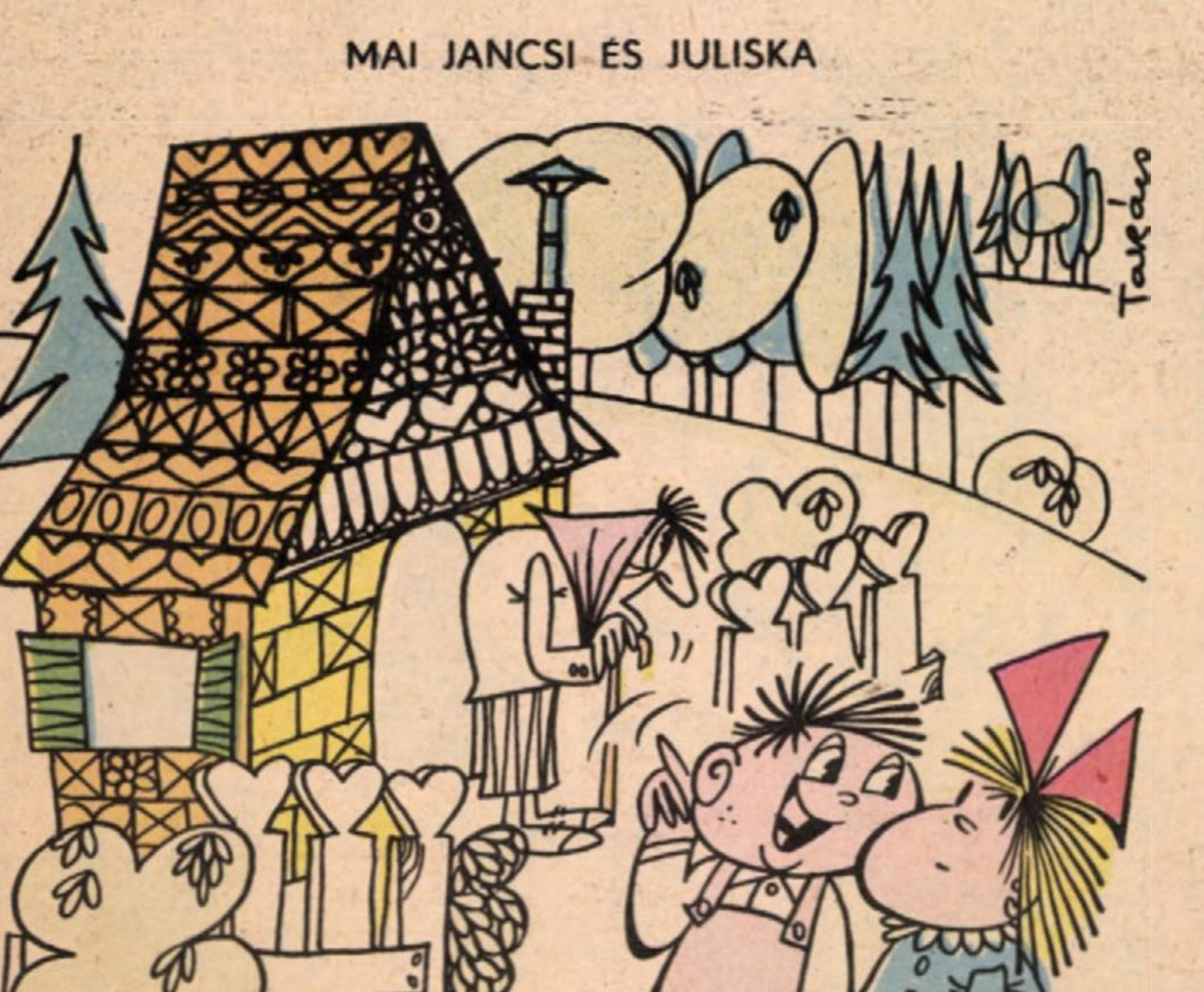

– Lefogadom, hogy építési engedély nélkül fusizta össze a házikóját az öreglány.

BE KELLENE VEZETNI

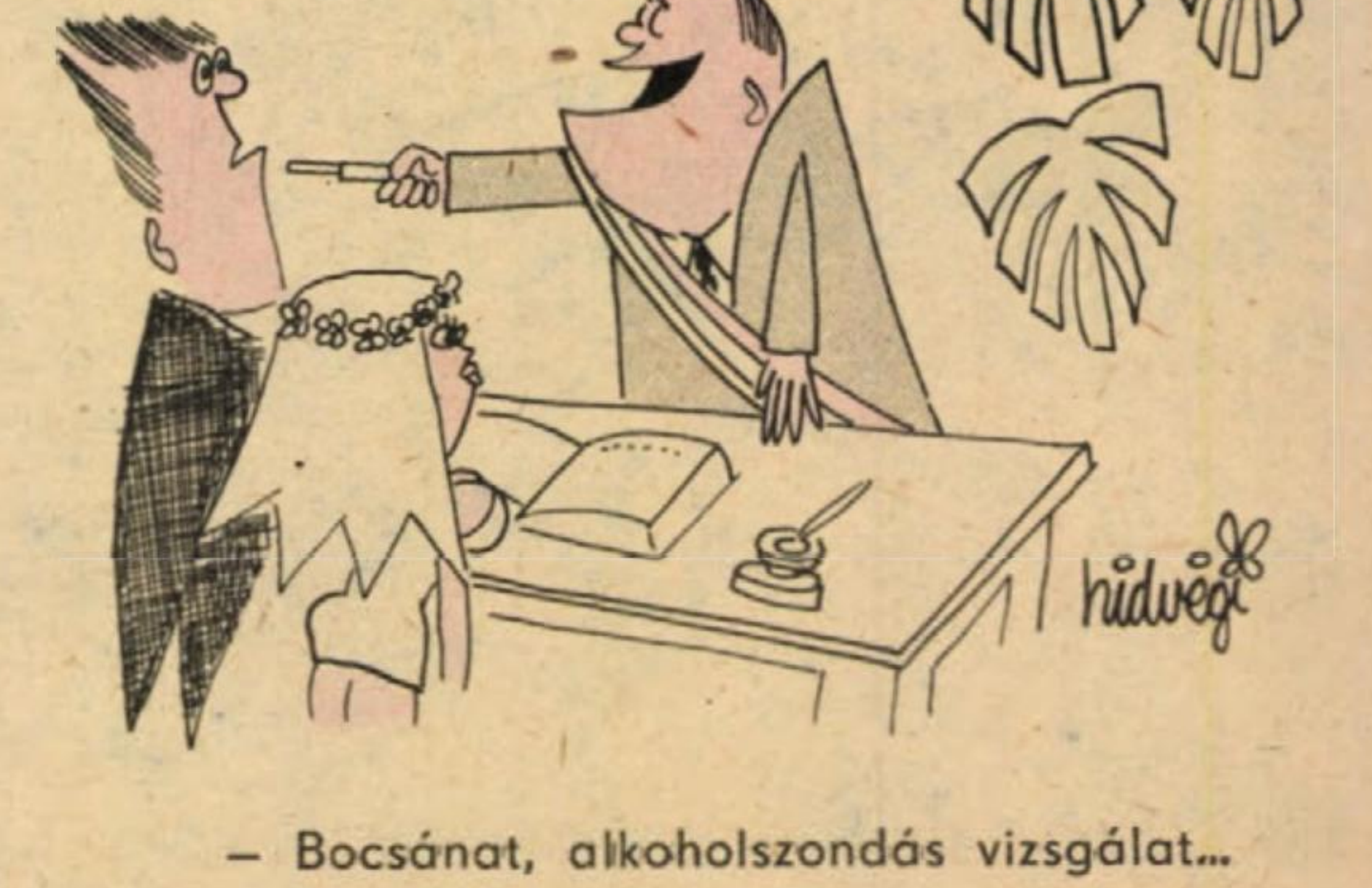

– Bocsánat, alkoholszondás vizsgálat...

ARCKÉPEK GRAFOMÁNIÁBÓL

Cz. J. barátom azt mondta, hogy Magyarországon másfél millió költő és író él.

De az ő tippje még nagyon szerény volt.

B. B. szerint hazánkban mindenki író vagy költő. E foglalkozás alól a kormány indokolt esetben fölmentést adhat. Bár ilyesmi az utóbbi száz évben nem fordult elő.

K. G. E. azonban erre is rálicitált.

Szerinte hazánk minden egyes lakosára másfél költő esik.

Úgy látszik, mégse vagyok jártas a szakmában. Hiszen a lehetőségekhez képest elenyészően kevés költőt és írót ismerek. Mindössze tizenkétezer-hatszázötvenet.

Ebből a csekély töredékből mutatnék be néhányat.

A kitartó. Folyton a nyomomban van. Naponta négyszer-ötször is meglátogat a szerkesztőségben, vagy ha nem ér rá, fölhív telefonon: portás, telefonos kisasszony már a rokonomnak képzeli. Egy kárvallott rokonnak, akit galádul kitúrtam az örökségből. Ezenkívül ugyanabba a kocsmába jár, ahová esténként betérek, cigarettaadagját a lakásomhoz legközelebb eső trafikban szerzi be, és az én suszteromnál talpaltat. Megfigyeltem továbbá, hogy ugyanazon az autóbuszon utazik haza Kispestre, amellyel én ellenkező irányba, Farkasrétre utazom. Ha szemet vetek egy nőre, biztosan az ő menyasszonya, s valahányszor kihozom kabátomat a tisztítóból, ő is benne van.

A bátortalan. Rendszerint nem maga jön a szerkesztőségbe, mások komissióznak helyette. Egy anya. Egy feleség. A mama elmondja, hogy a fia nagyon szófogadó gyerek, nem iszik, nem kártyázik, nem jár nők után: egyetlen öröme a versírás. Hát nyúljak a hóna alá. Egy kis lökés kellene most a fiúnak. S majd meglátom, mennyire fog iparkodni... Míg a feleség a kegyeimbe akarja riszálni magát. Testi látványosságokkal tereli el figyelmemet a ritmikai zökkenőkről. Később esetleg sír is. Panaszkodik, hogy a férjét búskomorrá teszi a becsvágy, elhanyagolja őt, goromba. Már fél éve nincs közük egymáshoz. Hát élet ez? Némi bátorításért azonban nagyon hálás lenne.

A magabiztos. Ő biztos a dolgában, a zseniket mindig elnyomták, gondoljunk József Attilára. Ezért van válságban a sajtó, a könyvkiadás. A perc-emberkék dáridója ez. Különben megjegyzi, hogy Schöpflin Aladár a negyvenes években ki akarta adni egyik tetralógiáját, a kéziratot már szedték is a Franklinnál, egészvászon kötésben, de beleszólt a történelem: Schöpflin meghalt, a Franklint lebombázták. Azóta nem is próbálkozott sehol. Nem látta értelmét. Mert nézzem meg a sajtót: egy nemzeti közszégyen, olvassam el a saját lapomban közölt novellákat is: egy pökedelem — a nép undorral fordul el az ilyesmitől. De hiába határozta el, hogy nem rakja ki gyöngyszemeit ezen a cigányvásáron. A jobb ízlésű emberek most már zajosan követelik: lépjen elő a homályból.

Az alázatos. Egyelőre csak tanácsot kér, segítséget. Mint ember az embertől. Ő tudja, hogy valamennyi betűt még nem ismeri. Ezért a versei nem elég érettek. Rímek, ritmus? Hát azzal sincs tisztában. De neki van ideje. Ráér. S ha kellő segítséget kap, majd csak beletanul ebbe a faramuci mesterségbe... Az sem baj, ha a szerkesztő úr most nem tud foglalkozni vele. Megül ő szépen a sarokban és vár. Esetleg elvégzi az íróasztal körüli teendőket. Kitakarít. Csak ígérjem meg, hogy elolvasom a verseit, és rámutatok a hibákra...

Aztán itt vannak a többiek:

A titokzatos: aki tudja, hogy minden a protekción múlik, kéz kezet mos, de neki is van valakije „odafent", egy befolyásos személy, csak egyelőre nem árulja el a nevét, majd ha rám telefonál, meg fogok lepődni. *Az anyagias:* aki eddig nem fecsérelte írásra az idejét, most azonban leszázalékolták, vagy a lányát akarja kiházasítani, vagy beázott a tető — hát jól jönne egy kis pénzecske, amiért nem kell megdolgozni, a lyukak betömésére, értsem meg. *A bőkezű:* aki félrehív, s bizalmasan közli, hogy felerészben lemond a honoráriumról, fogadjam el, hálából a fáradozásomért, esetleg az egész összeget is fölcsíphetem, ne legyenek aggályaim, mindannyian a piacról élünk, szerkesztő úr. *A naiv:* aki ajánlólevelet hoz valamelyik szervezettől, vidéki MÁV-felügyelőségtől, kisipari szövetkezettől, vagy dalárdától, pecséttel igazolva, hogy alulírottaknak nincs kifogásuk a versek közlése ellen, sőt azt a szerző jó munkájára való tekintettel, hasznosnak is tartanák...

De a legrejtélyesebb szerzőt a végére hagytam.

Múltkor hajnali háromkor, a vonatra készülődve, fölhívom az időjelző automatát. Hát ráismerek egyik fiatal költőnk hangjára. „Három óra... huszonhét perc... negyven másodperc" — mondja a készülékbe, majd búg egyet és így folytatja: „Engedje meg, szerkesztő úr, hogy felolvassam legújabb költeményemet..."

Hiába, pályát kell változtatni.

Galsai Pongrác

NIXON ÁLLJA A SZAVÁT

Barát József rajza

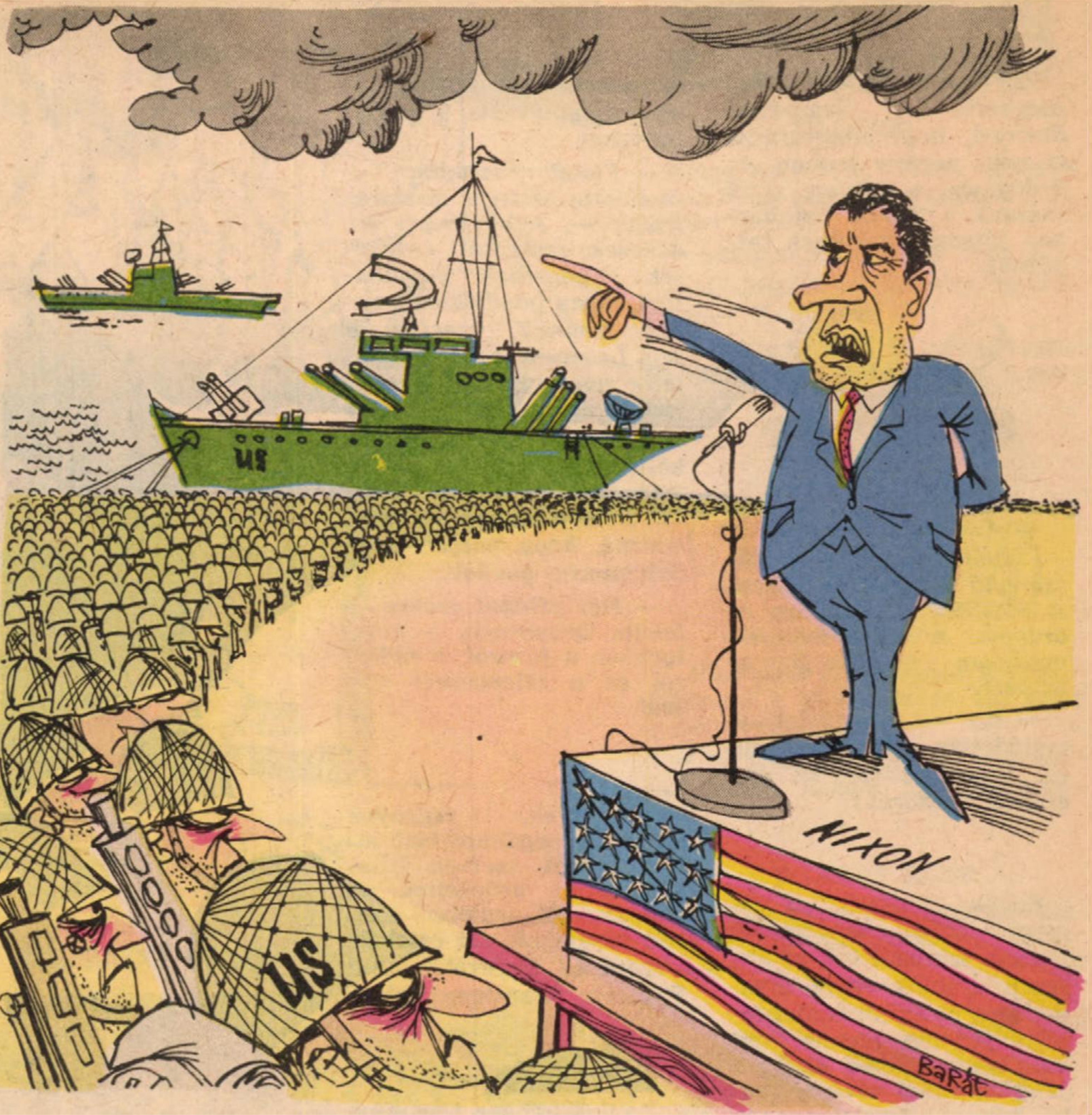

– Hogy akartok hazajönni Vietnamból, ha még mindig itthon vagytok?!...

KÉNYSZERKÉPZET

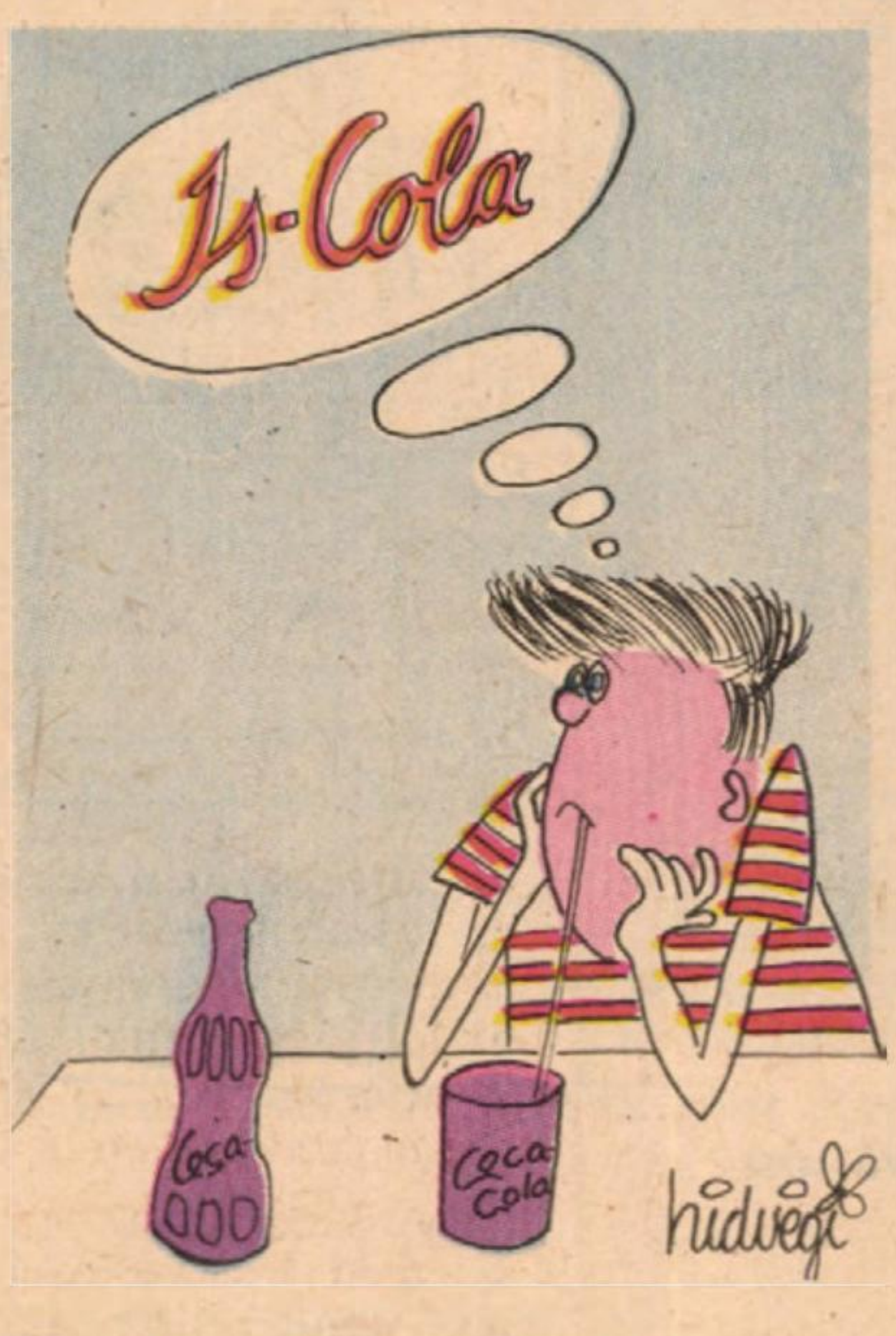

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

ÖNKISZOLGÁLÓ KÖZÉRT

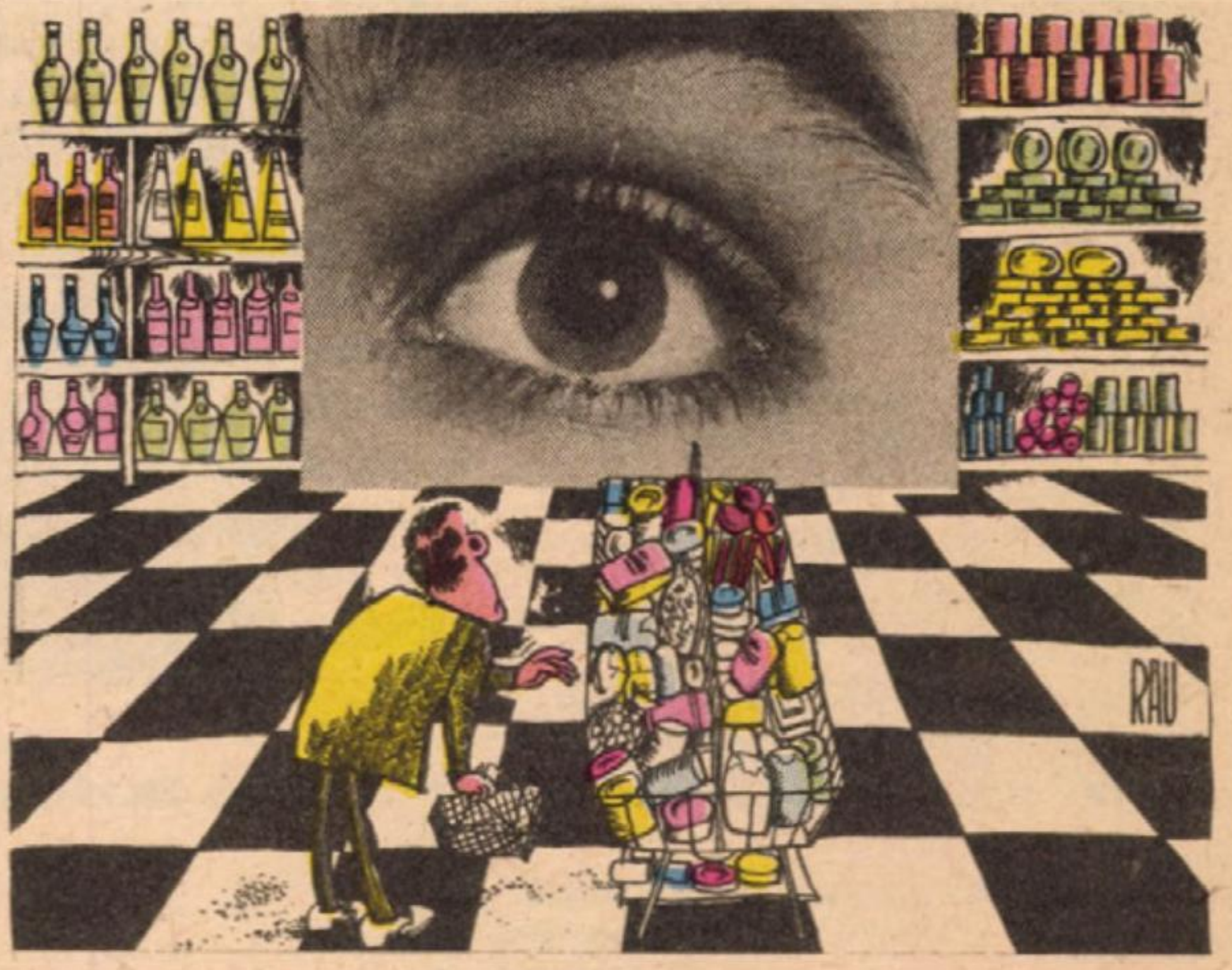

VESZÉLYES SZAKMA

– Dezső, azonnal kikéred a munkakönyvedet!

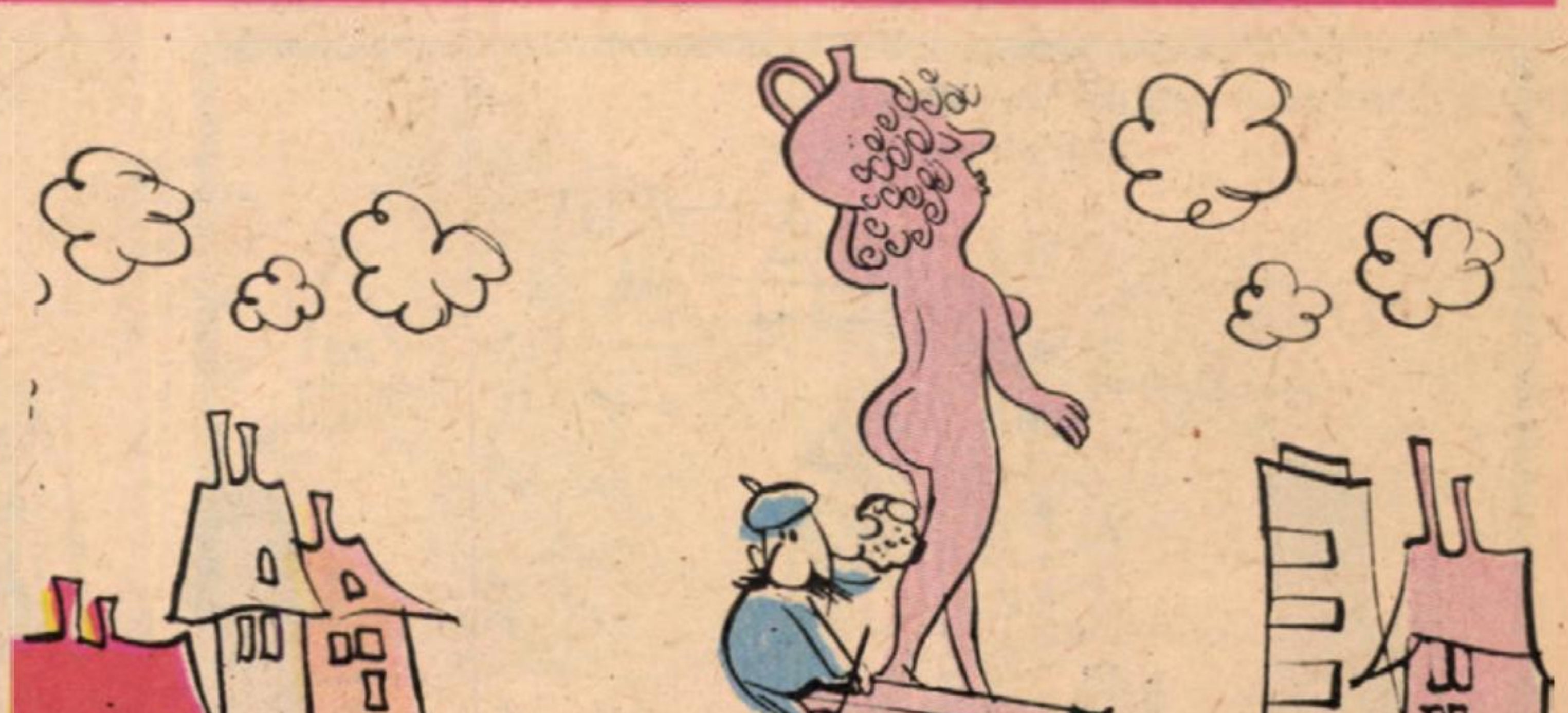

A VILÁG ANEKDOTA KINCSÉBŐL

Egy társaságbeli hölgy megkérte Jean-Paul *Sartre*-t, hogy magyarázza el neki néhány szóban *Az ördög és a jóisten* című (nálunk a Thália Színházban játszott) művének tartalmát.

— *Az első felvonásban* — felelte Sartre — *a főszereplő a jóistent keresi. A második felvonásban az ördögöt. A harmadik felvonásban megtalálja az embert.*

— *Hja* — fanyalodott el csalódottan a jámbor dáma —, *hiszen akkor az egy ateista színdarab!*

*

Eugène *Ionesco,* az ismert román származású francia színpadi író, az abszurd drámák egyik atyamestere, új darabjának próbáját figyelte. Mennél jobban belemerült a színpadi játékba, annál kevésbé tudta leplezni elégedetlenségét, vállát vonogatta, száját húzogatta, szótlanul, de feltűnően viszolygott.

— *Nem tetszik valami?* — kérdezte végül a rendező.

— *Pontosan ez a helyzet* — felelte Ionesco. — *Valami nem tetszik nekem. Éppen ezért ma este, ahogy hazaérek, előveszem a darabomat, gondosan újra végigolvasom: hogy megállapíthassam: én írtam-e egy csapnivaló darabot, vagy az ön rendezése csapnivalóan pocsék.*

*

Salvatore *Quasimodo,* a nemrég elhunyt olasz költő, sokat és szívesen foglalkozott a fiatalabb poétagenerációval. Egy alkalommal egy halom modern témájú, de rendkívül gyenge versélménnyel kereste fel egyik ifjú „költőtársa", s Quasimodo lelkiismeretesen el is olvasta a gyatra műveket.

— *Fiatal barátom* — mondotta aztán a versfaragónak —, *költeményei érdekesek, rendkívül érdekesek. Nyugodtan mondhatom, olyan gondolatok vannak bennük, amelyekről sem Leopardi, sem Baudelaire soha egy sort le nem tudott volna írni.*

— *Mester* — rebegte a költőcske lázasan — *szóhoz sem jutok a gyönyörűségtől. Boldog lennék, ha részletezné, hogy milyen gondolataimra gondol...*

— *Hát például azokra* — felelte Quasimodo —, *amelyekben a filmről, a rádióról és a televízióról van szó!*

*

Színművek, regények szakmai megállapításai ellen számos esetben tiltakoznak az érdekeltek. A tiltakozások legtöbb esetben oktalanok, sőt ostobák, viszont az észrevétel, amit Francois *Mauriac,* Nobel-díjas író, a Francia Akadémia tagja, *Tűzfolyam* című regényével kapcsolatban kapott, egyenesen szellemesnek mondható.

Mauriac regényében a következő mondatot találjuk: *El sem képzelhető szörnyűségesebb dolog, mint a dél-olaszországi vasutak másodosztályú fülkéjében utazni, nyáron.*

A Dél-olaszországi Vasútigazgatóság következőképpen helyesbítette az író megállapítását:

— *Ön regényének vonatkozó részében téved, Uram. Harmadosztályú fülkéinkben utazni nyáron a másodosztálynál is szörnyűségesebb.*

Békés István gyűjtése

MEGLEPETÉS A DINNYEPIACON

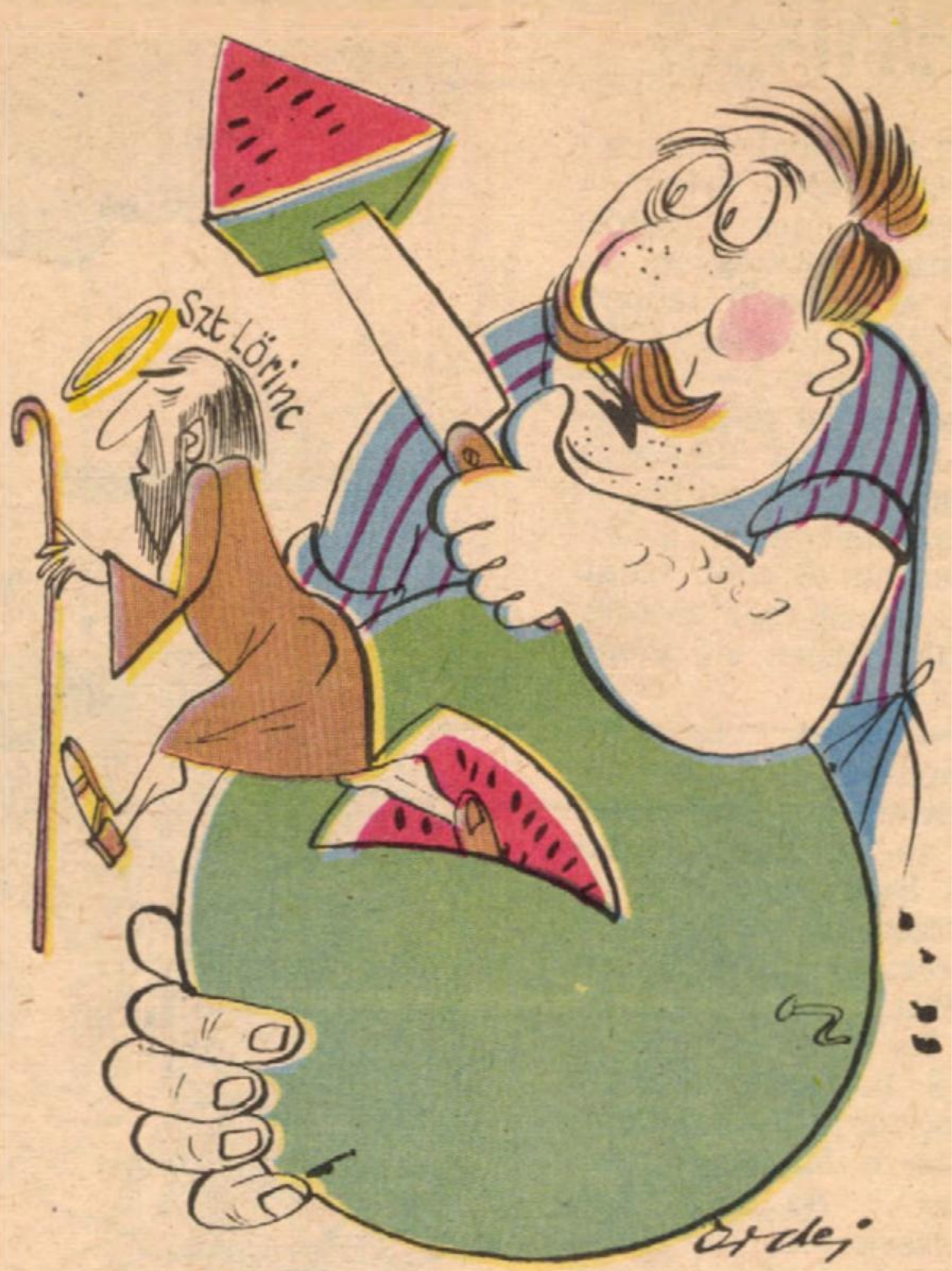

HALHATATLANSÁG

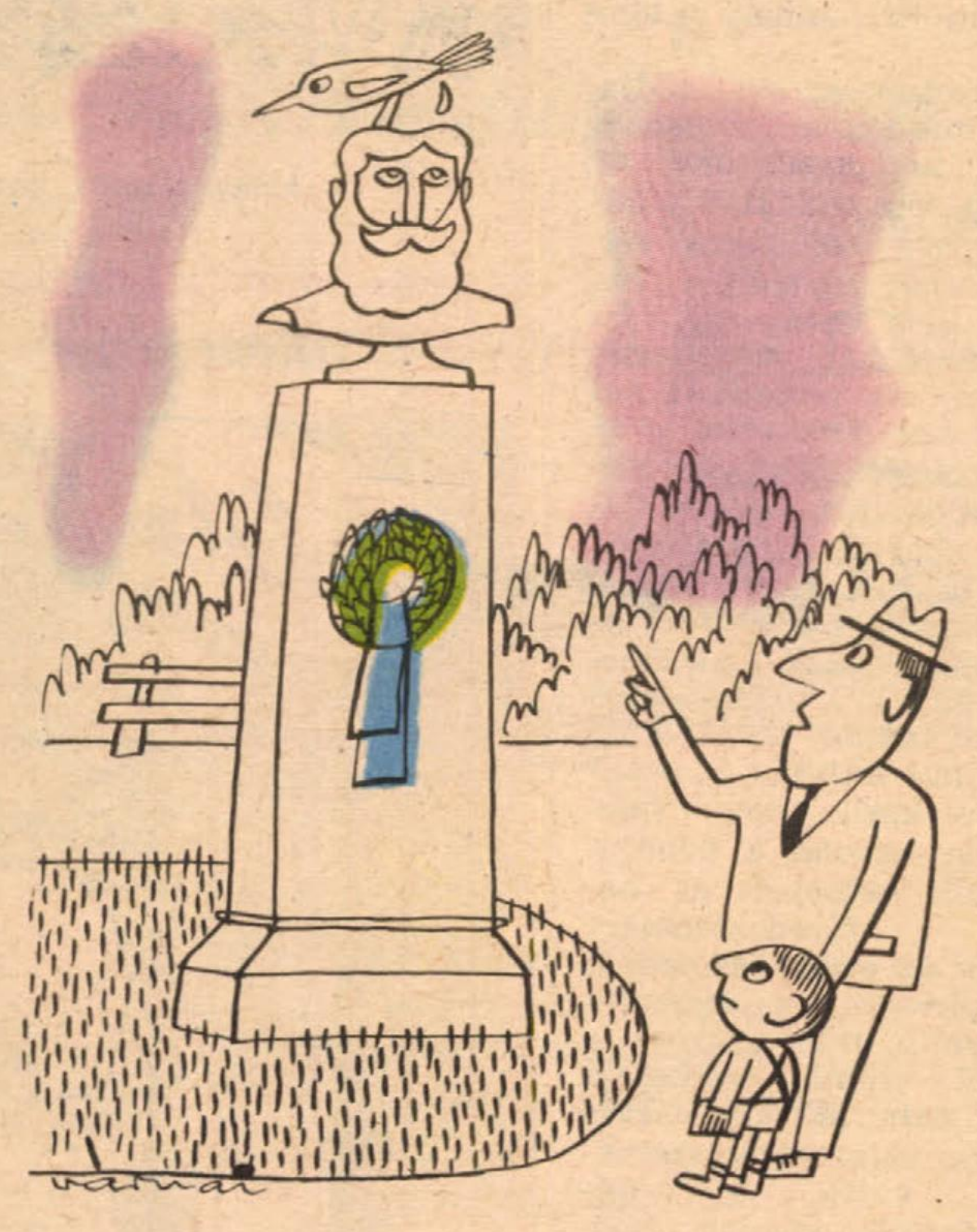

A BORSZERZÉS TRÜKKJE

A Balaton veszprémi partján, az ismert fürdőhelyen üdültem. Egy hűvös délután kis társaságommal túl a falun, a szépen művelt szőlők között sétáltunk.

Itt egyikünknek az a furcsa ötlete támadt, hogy jó lenne egy kis Balaton melléki bort inni. Hogyan fogant ez a furcsa vágy, miféle áttételes asszociáció szülte, miként fertőzte meg a kis társaságot, pszichológus legyen a talpán, aki ki tudja bogozni az ilyen mélytudatbeli bonyolultságokat.

Fokozza a bonyolultságot, hogy el voltunk mi látva borral — bőven. A népboltban, a gombában kapható volt szekszárdi kadarka, egri leányka, soproni kékfrankos, sőt csongrádi, helvéciai, meg bácskai szőlőtermék, nem beszélve a night clubról, ahol tokaji aszúval is szolgáltak.

Vajon miért épp Balaton melléki borra támadt gusztusunk? Ki érti ezt? Én nem. Nem is nagyon törtem rajta a fejem, hanem az ősi csakazértistől ösztökélve, vállalkoztam rá, hogy szerzek bort — mégpedig közvetlen a termelőtől.

Kis társaságom egy emberként nevetett: nem adnak a gazdák, mert tilos.

— Adnak annak, aki ért a nyelvükön — fölényeskedtem. — Majd meglátjátok!

Mentünk tovább. Itt is, ott is előbukkantak a kis présházak, nyitva volt az ajtaja majd mindegyiknek, előttük ült a gazda, hol egyedül, hol meg társaságban. Ez utóbbi esetben iszogattak.

Barátaim csipkelődő nógatására végre kiválasztottam egy kis présház előtt pipázó bácsit. Odaléptem hozzá.

— Adj'isten, jó napot — köszöntöttem, s közben hátrakacsintottam, hogy figyeljék a csíziót.

— Jó napot — fogadta köszöntésemet az öreg.

— Mit gondol a bácsi, kapunk esőt? — böktem a felhős égre.

— Hát... nagyon ígéri a meteorológia.

— Jól jönne most a szőlőnek, igaz-e?

— Ha nem jéggel jön, elfogadnám.

— Eddig, úgy látom, szépen fejlődnek a szemek.

— Hát... fejlődnek, fejlődnek.

— Tavaly jó termés volt, igaz-e?

— Hát... megjárta.

— El sem fogyott, igaz-e? — fordultem egyenesbe és diadalmasan pillantottam a dűlőúton várakozó társaságra.

— Hát... kinek hogy — villogott rám összevont szemöldöke alól a bácsi.

— Azért akad még a hordó alján, igaz-e? — hunyorítottam rá cinkosan.

— A hordó alján? Ezt hogy tetszik gondolni? — nézett rám gúnyosan.

— Hát csak úgy, hogy... izé — hápogtam — azaz, hogy a bácsinak is kell valamit innia. Egy-két pohárhoz jussa van naponta.

— Megiszom én négyet-ötöt is. Meg én! De nem a hordó aljáról!

Ez a felkiáltójel, meg a nézése egyszeriben elvette bátorságomat. Megértettem belőle a nagy-nagy bizalmatlanságot, az egyértelmű elutasítást, sőt a rendreutasítást, hogy mit faggatom. Tudtam, itt nincs több keresnivalóm, s azon próbálkoztam, hogy magam, a bácsi és főképp kis társaságom előtt tisztességgel vonuljak vissza.

— Váljék kedves egészségére — habogtam és óvatosan, de sietve hátráltam. Társaságomhoz érve, nem kerteltem: — Hát ez nem sikerült, majd megpróbálom a következőnél. — Evvel indultam is tovább.

— Halló, hé! — kiáltott ekkor utánam a bácsi, s hogy megfordultam: — Hiába próbálkozik máshol, olyan bort, mint nálam, nem kap az egész hegyen.

Megtorpantam, aztán visszamentem. A bácsi bevitt a pincébe, ahol két hosszú polcon sorakoztak az eladásra szánt palackok.

— Literje huszonöt, meg az üveg ára — mondta. — Mennyit tetszik parancsolni?

Sólyom László

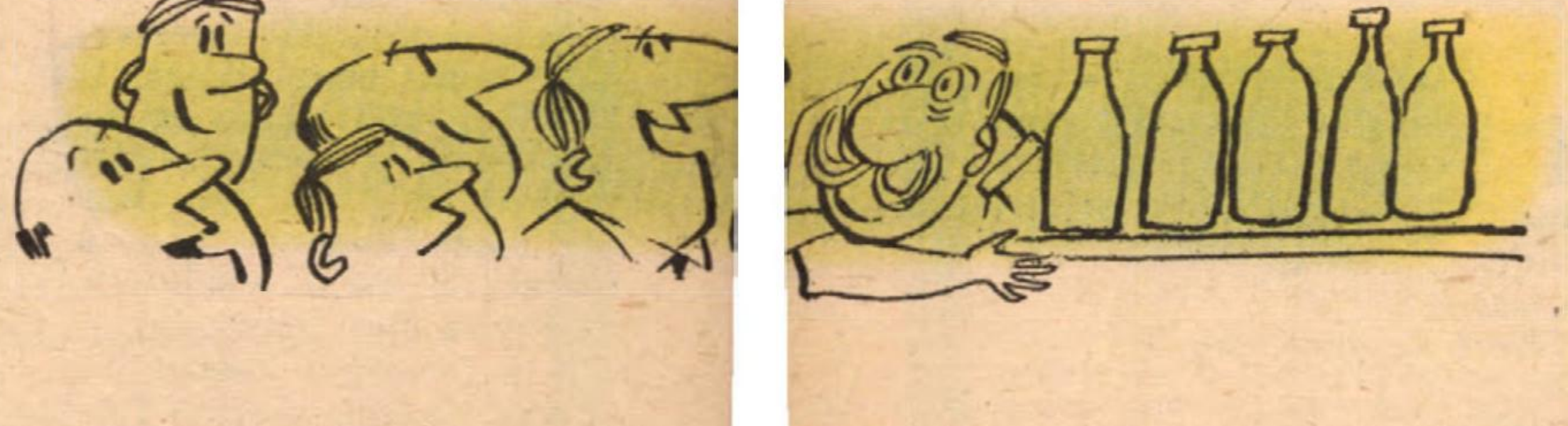

VESZTESÉGES ÜZEM

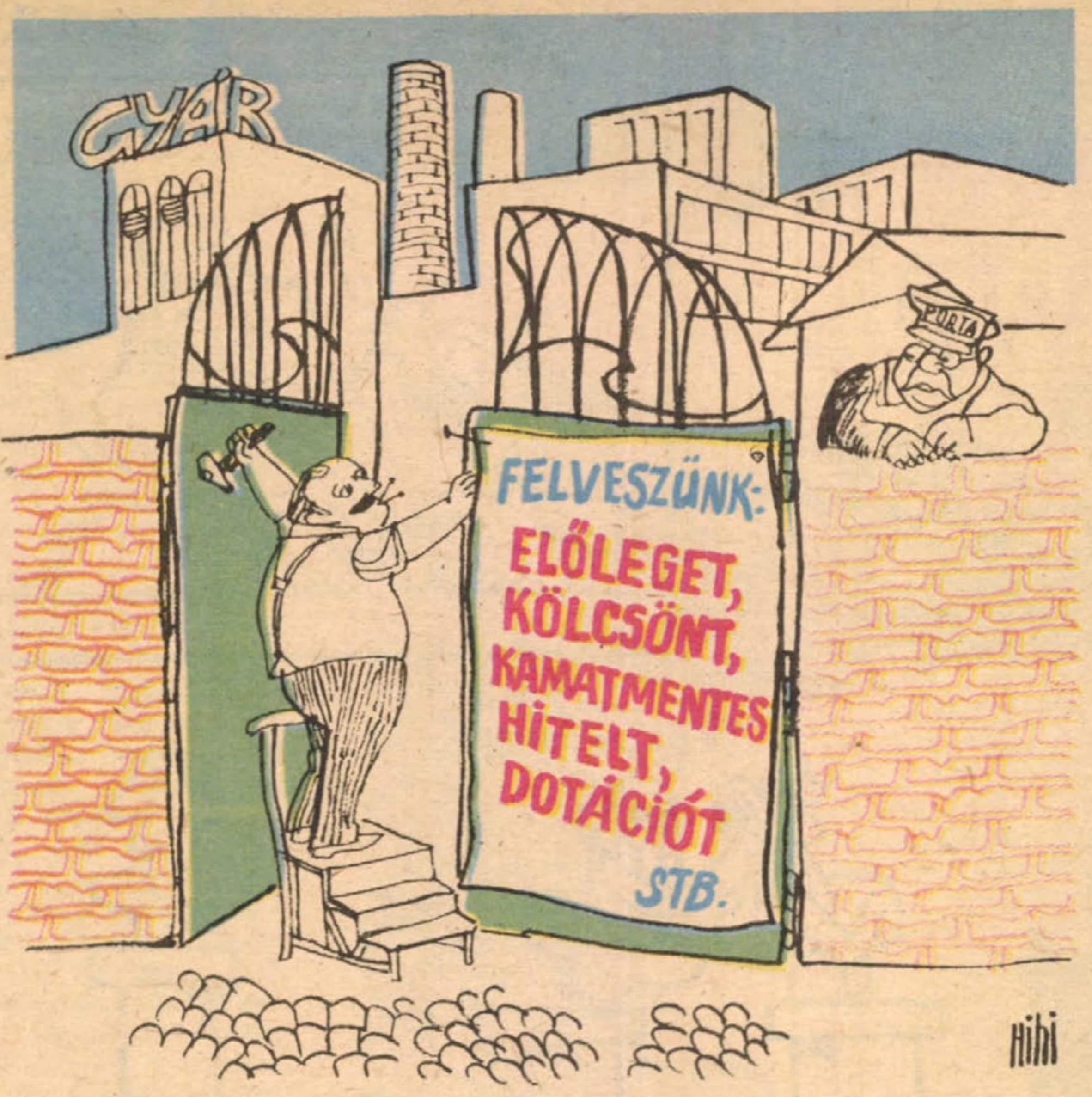

TÚLZSÚFOLT VÁROS

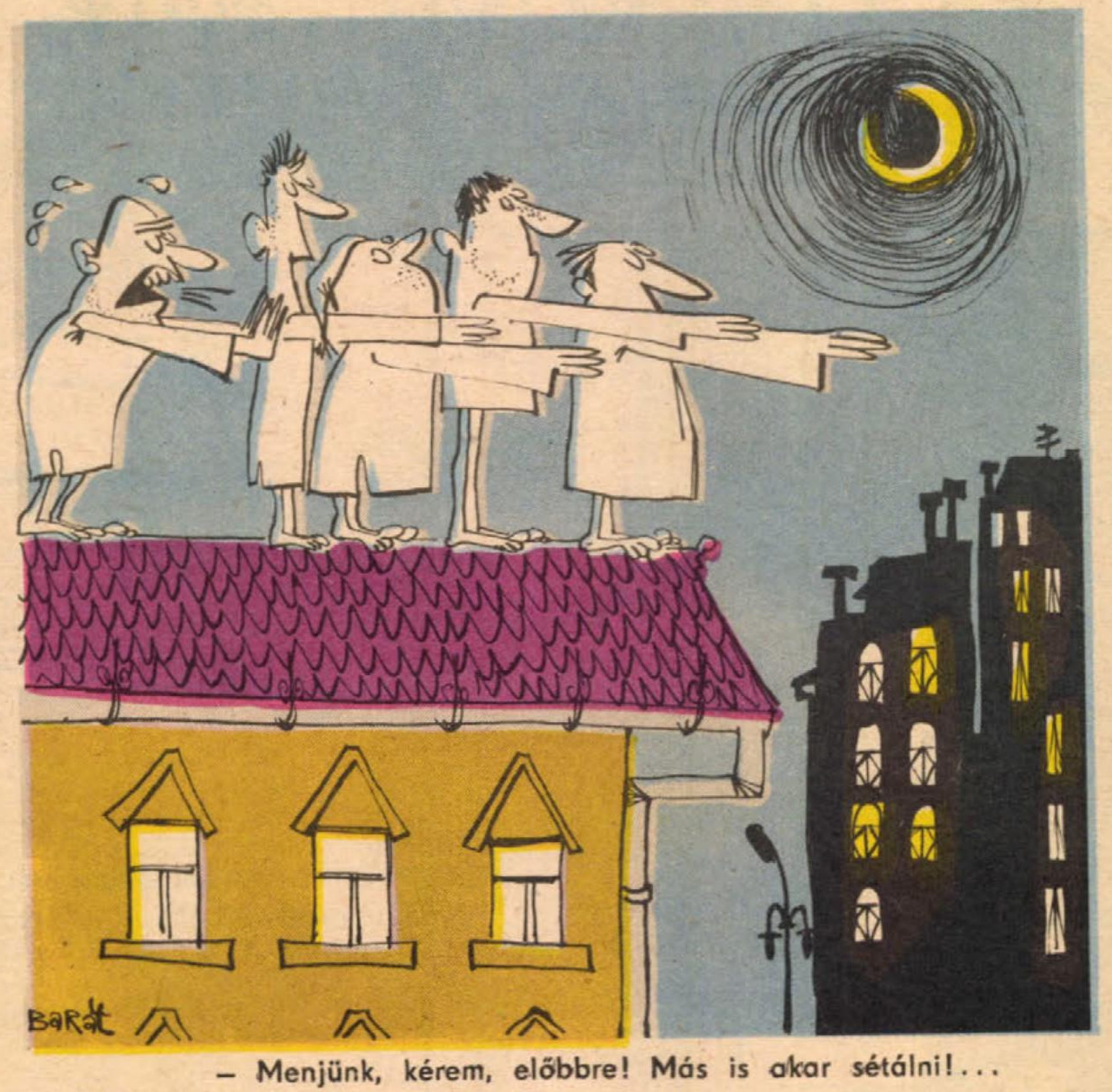

— Menjünk, kérem, előbbre! Más is akar sétálni!...

SZILÁNKOK

ÜLDÖZÉS

Hölgyismerősöm, Kató, lihegve bukik be az eszpresszó ajtaján. Feldúltan meséli:

— Idáig futottam. Egy férfi...

— Üldözött? — kérdem együttérzéssel Katót.

— Dehogy. A volt vőlegényem. Én üldöztem. De elmenekült, a gazember!...

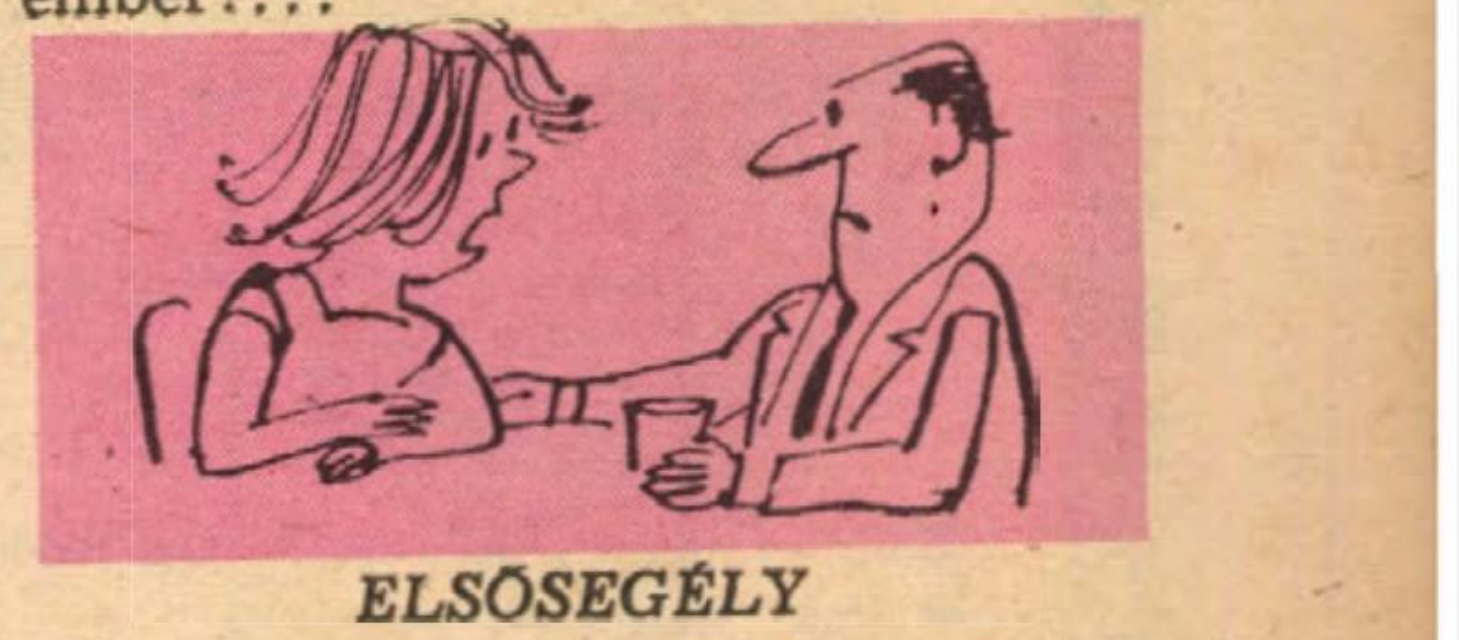

ELSŐSEGÉLY

Mari néni éjjel negyed kettőkor kihívatta a mentőket és így szólt a mentőorvoshoz:

— Kedveském! Legyen már szíves felírni nekem tíz iszappakolást...

ÉJSZAKAI ÉLET

Külföldi barátom megállapította, hogy Budapesten nappal is van éjszakai élet.

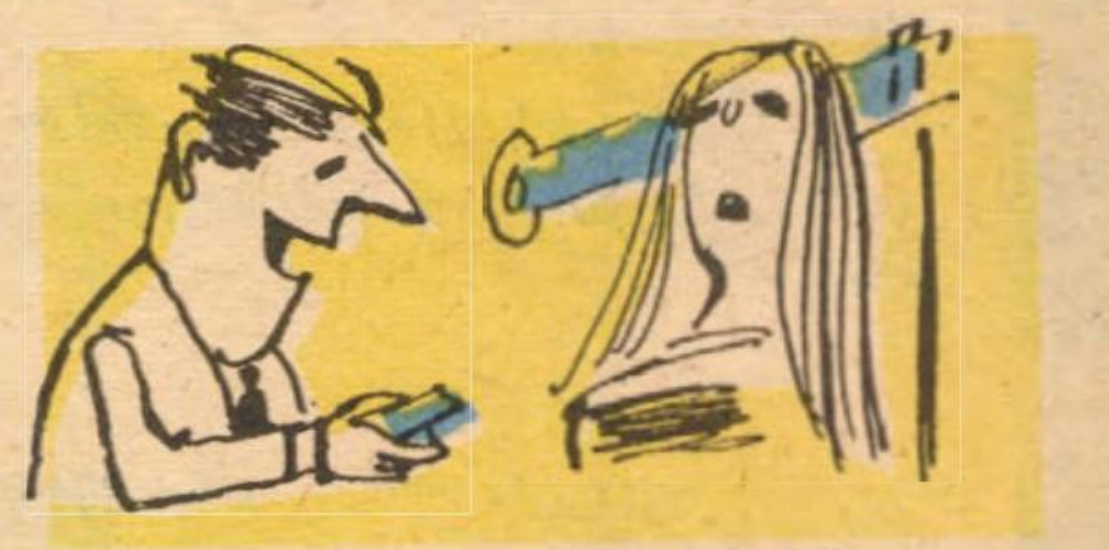

MAI ISMERKEDÉS

— Szép kisasszony, megkínálhatom egy autóbuszjeggyel?

DUGÓHÚZÓ

— Ön hogyan lett alkoholista?

— Születésnapomra kaptam egy gyönyörű dugóhúzót. Sajnáltam, hogy használatlanul hever a szekrényben...

AZ ÜZENET

— Kérem, a titkárnővel szeretnék beszélni. Halaszthatatlan ügyben.

— Sajnálom. Nagyon fontos levelet gépel. Talán átadhatnám az üzenetet?

— Akárkivel nem állok szóba. Ön kicsoda?

— Az igazgató vagyok.

— Akkor mondja meg, barátom, az Evikének, hogy négykor várom a szokott helyen.

PÉNZ

— Öregem, fel tudsz váltani egy százast?

— Parancsolj.

— Remek! Tehát van pénzed. Adj egy ötvenest elsejéig!

Galambos Szilveszter

FEJLŐDÉS

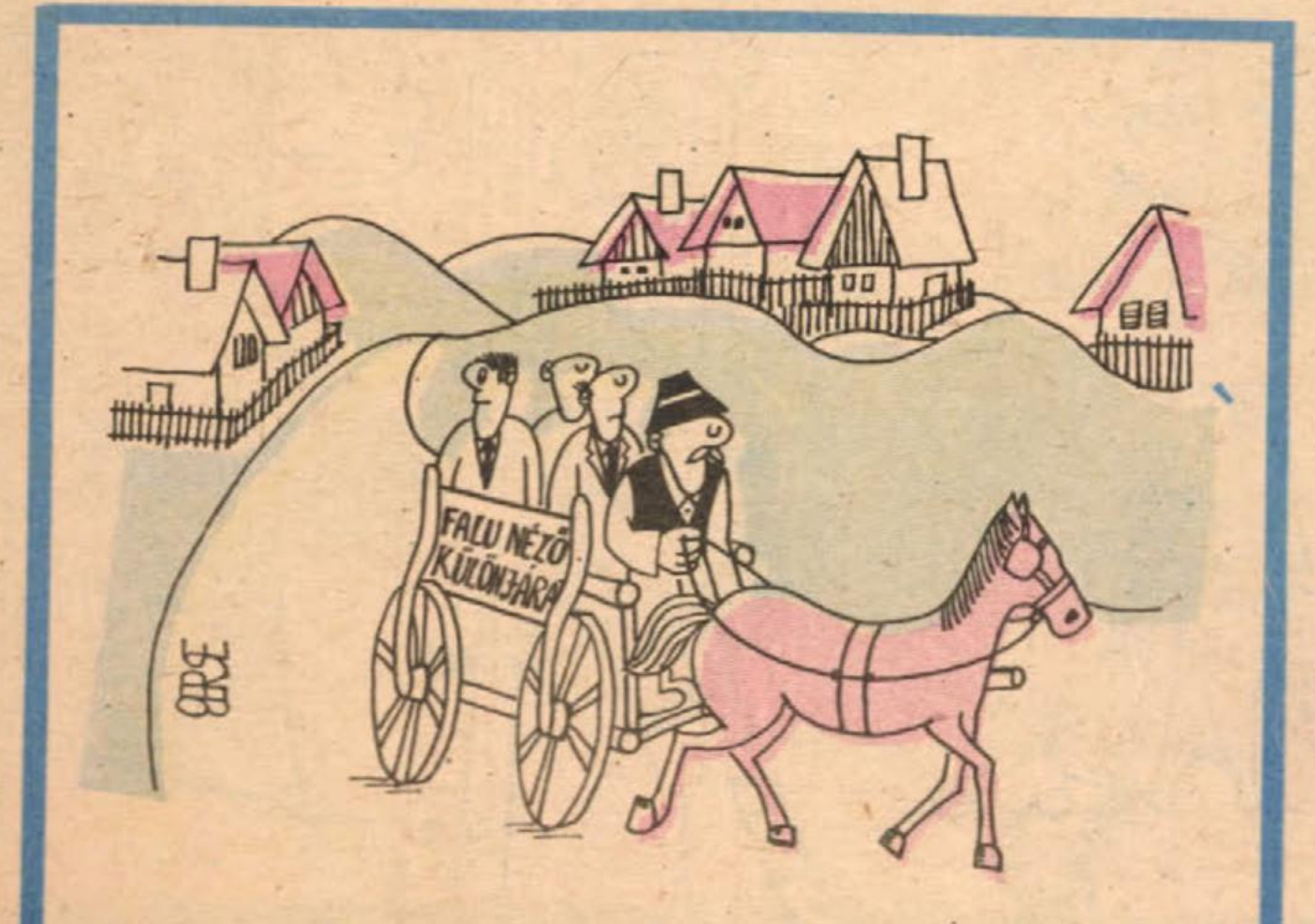

A STRÉBERSÉG TETEJE

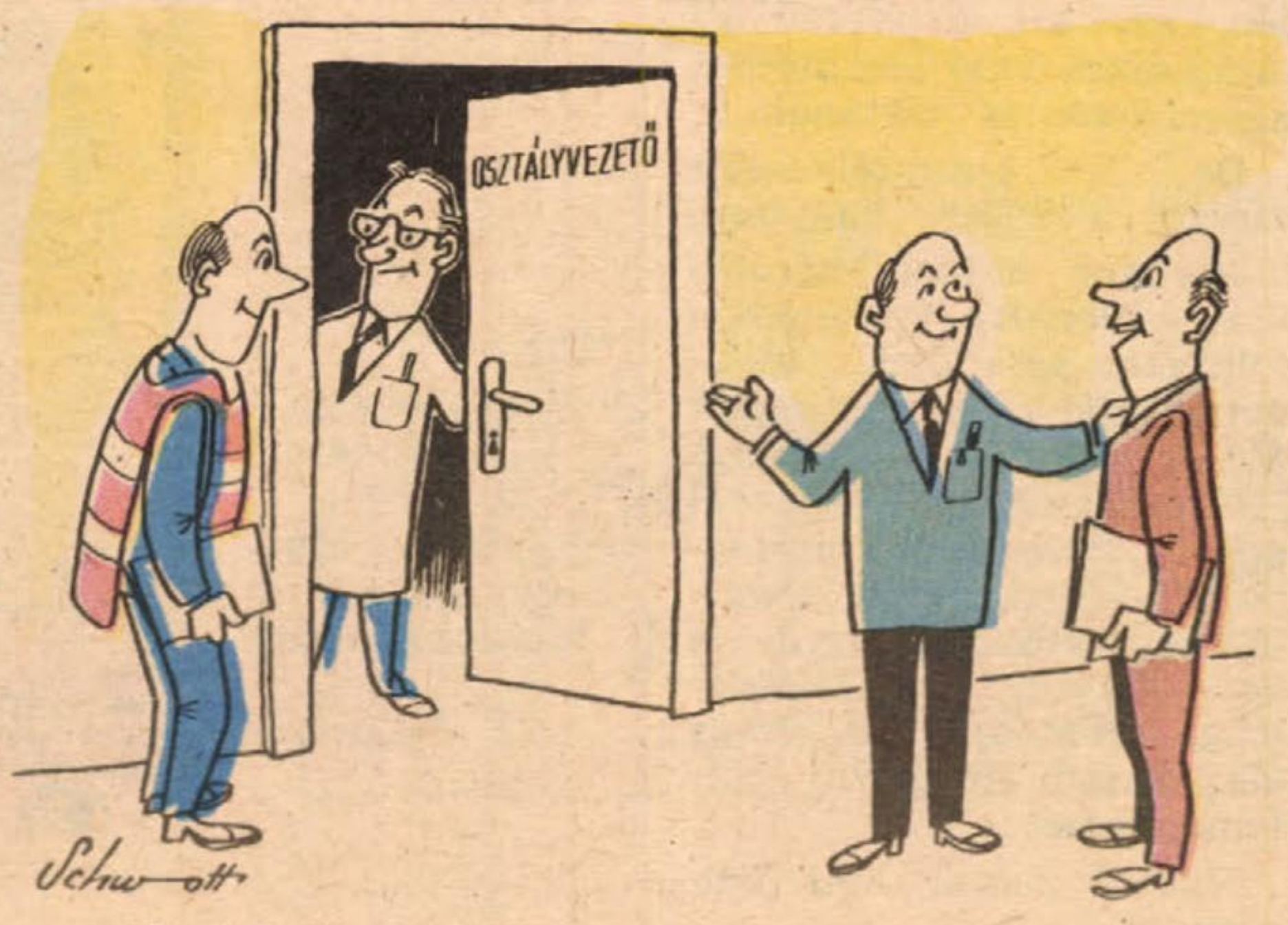

— Nézd, mire nem képes, hogy észrevétesse magát a főnökkel!...

VESZÉLY A SZÉLEKEN

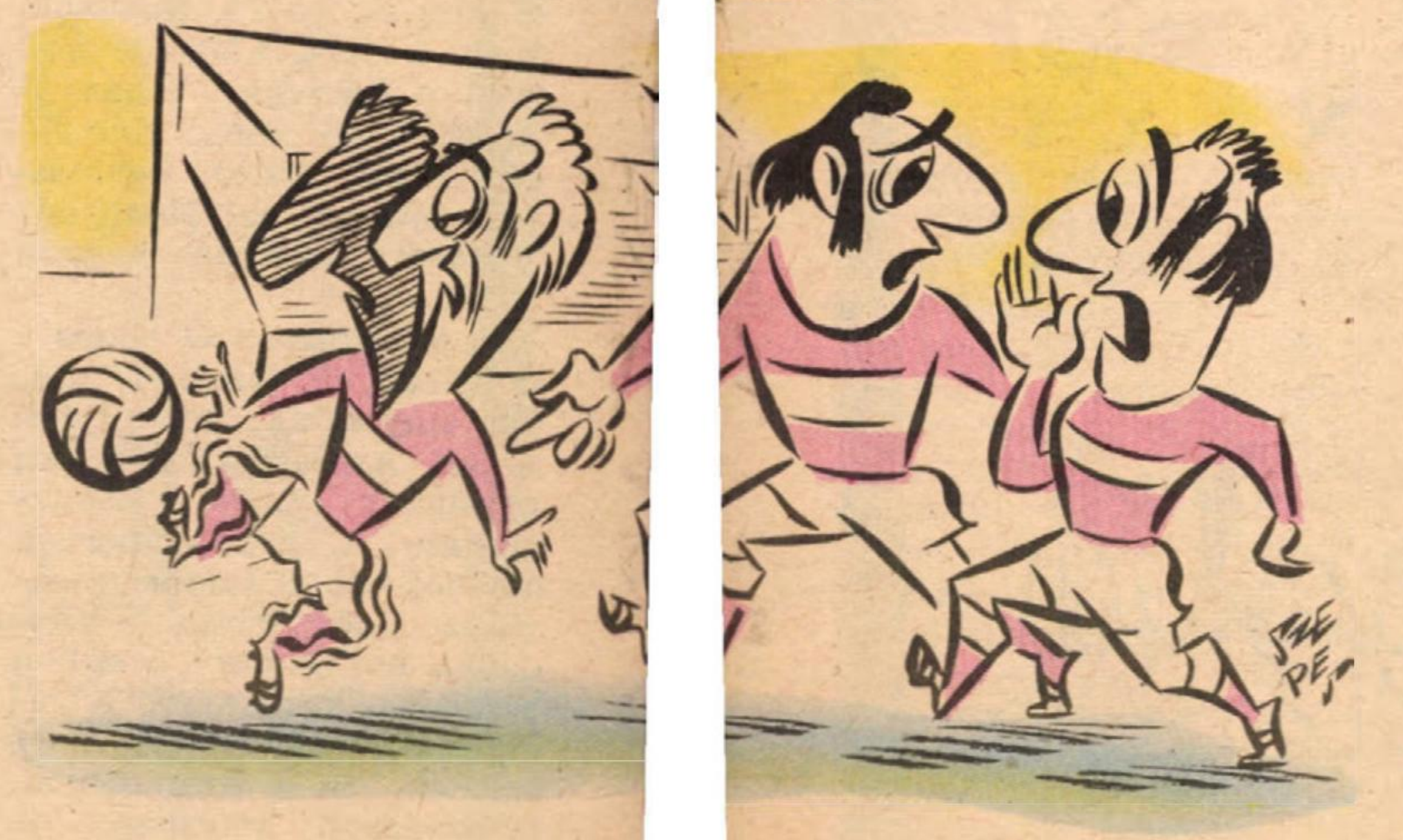

— Mi történt a szélsőnkkel?
— Összeütközött a hátvéddel, azóta énhasadása van...

ÖNGYILKOSSÁGI KÍSÉRLET?

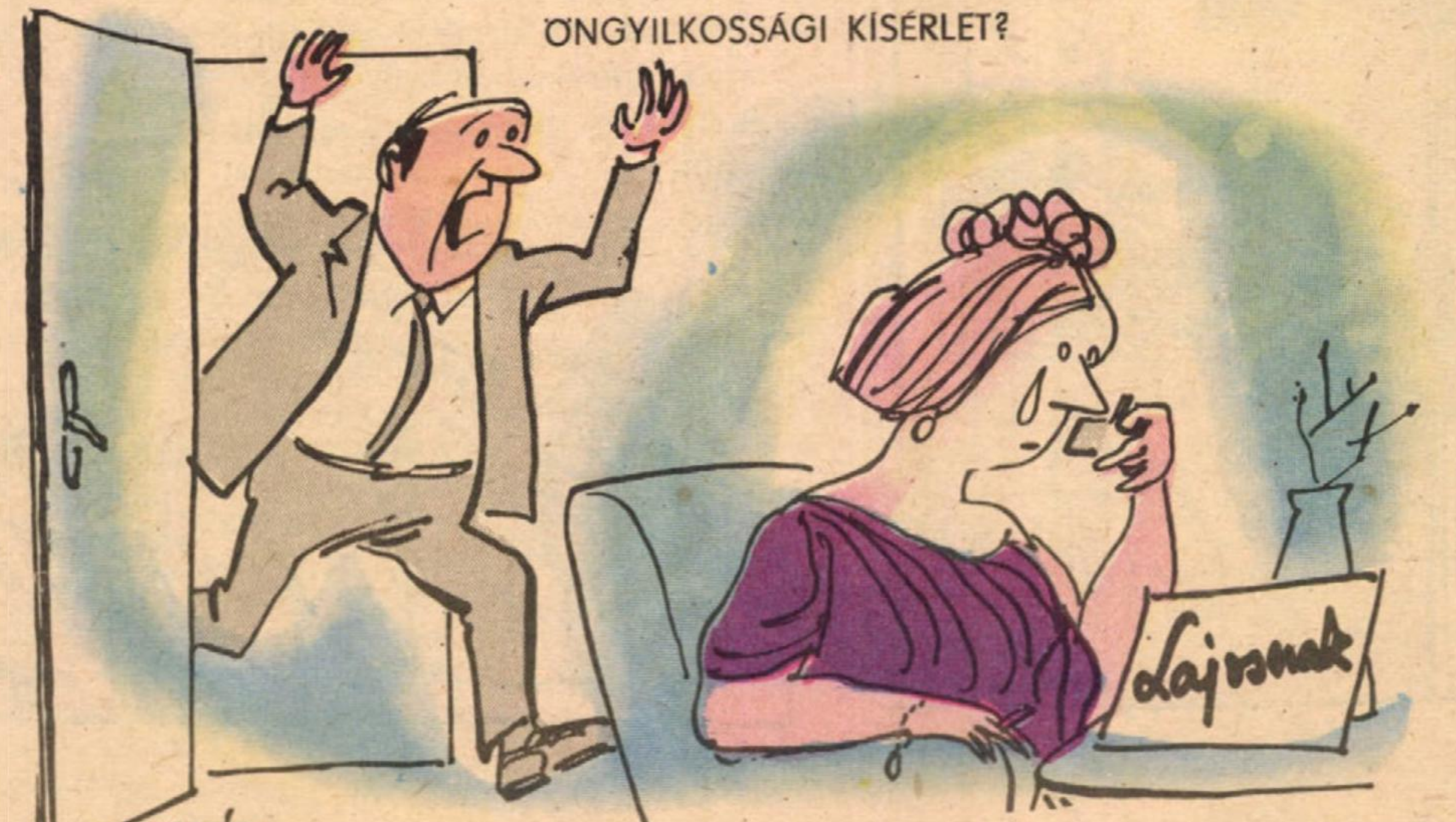

Úristen! Magára nyitotta a gázöngyújtót? ...

BOLGÁR HUMOR

(A SZÓFIAI „SZTRSEL"-BŐL)

KOLLEKTÍV ERŐFESZÍTÉS

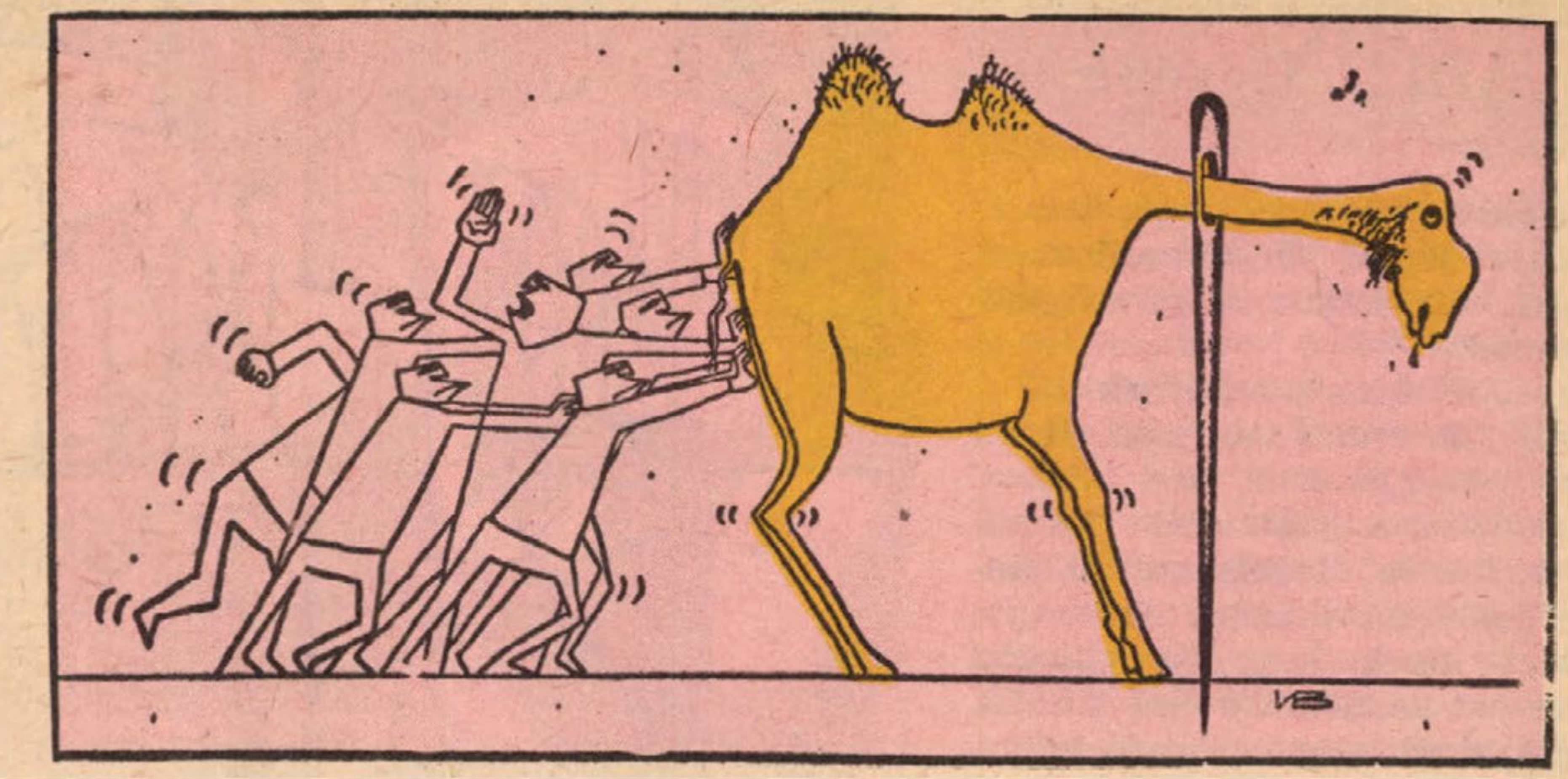

Egy fukar házaspár Gabrovóból Rómába érkezik.

— Mi mindent meg akarunk nézni Rómában. Ha reggeltől estig járjuk a várost, hány napra van szükségünk? — kérdik a szálloda portását.

— Legalább négy napra.

Két nap múlva kérik a számlát.

— Hogy tudtak két nap alatt mindent megnézni? — csodálkozik a portás.

— Úgy, hogy Róma felét én, a másik felét a feleségem nézte meg.

INTRIKA

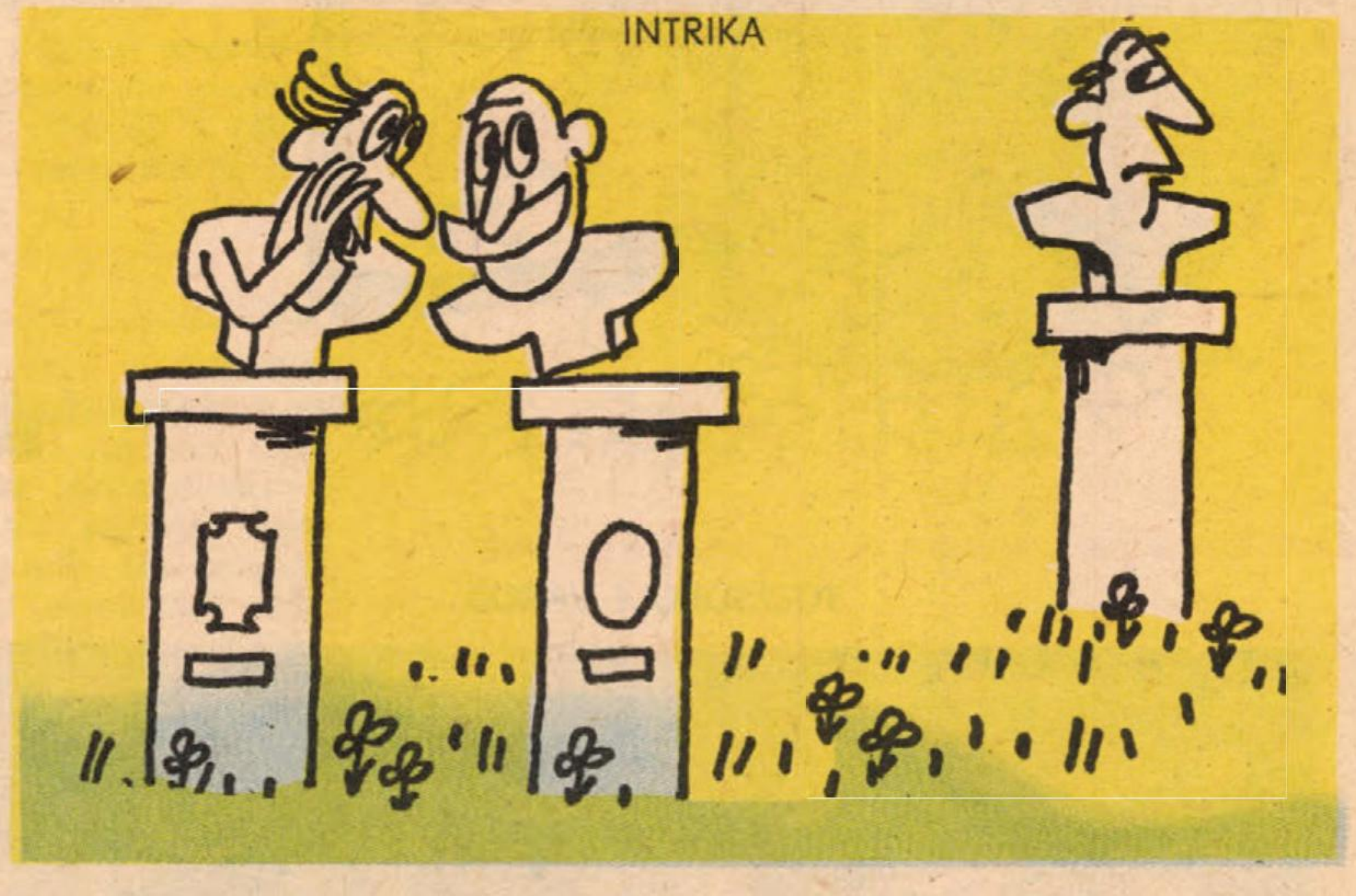

Egy apa új cipőt vásárolt a fiának. Este sétálni mentek. Útközben a papa megkérdezte a gyerektől:

— Ivancso, az új cipő van rajtad?

— Igen.

Mire az apa:

— Akkor lépjél fiam nagyobbakat.

DEFICITES ÜZEM

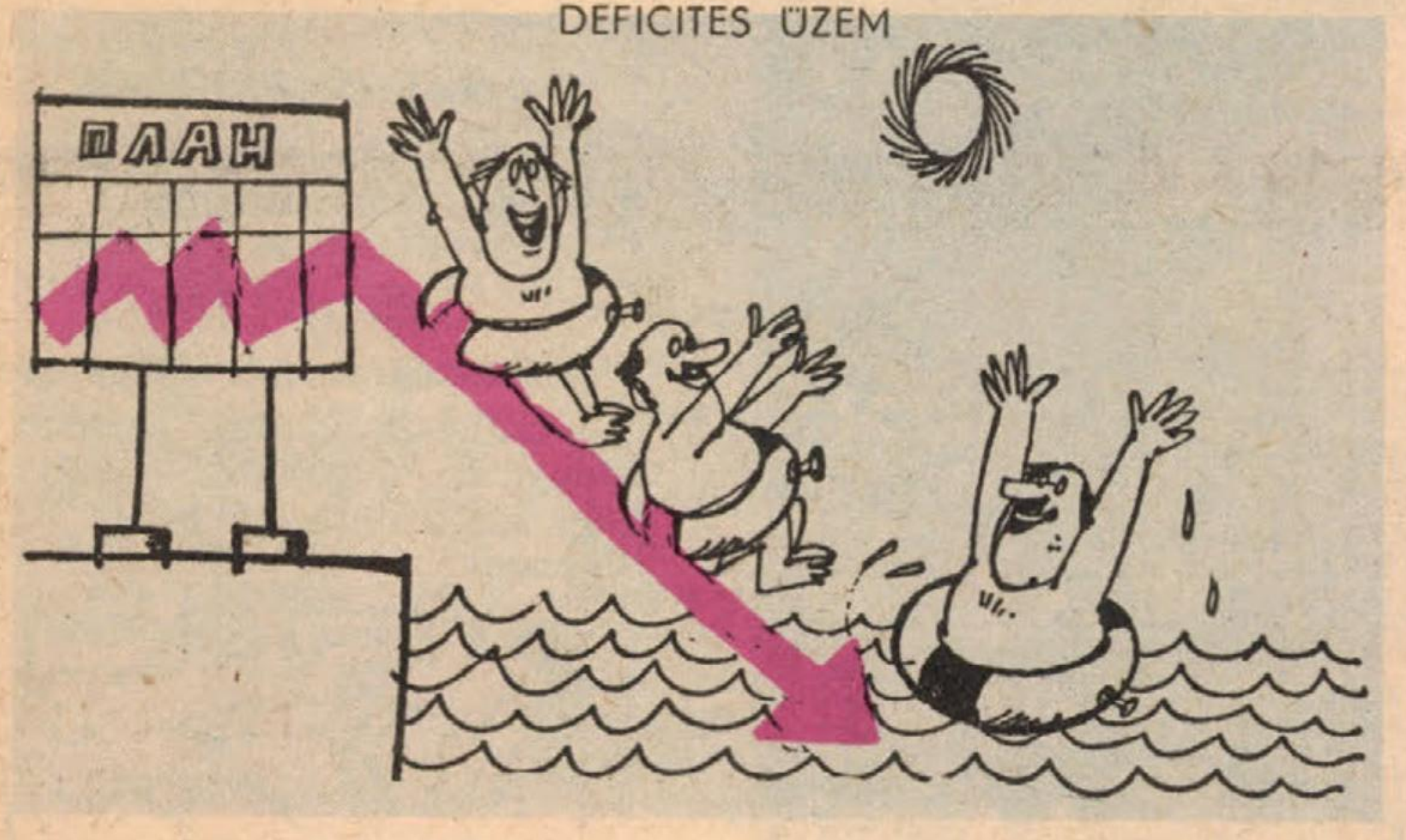

FELSEGJELZES

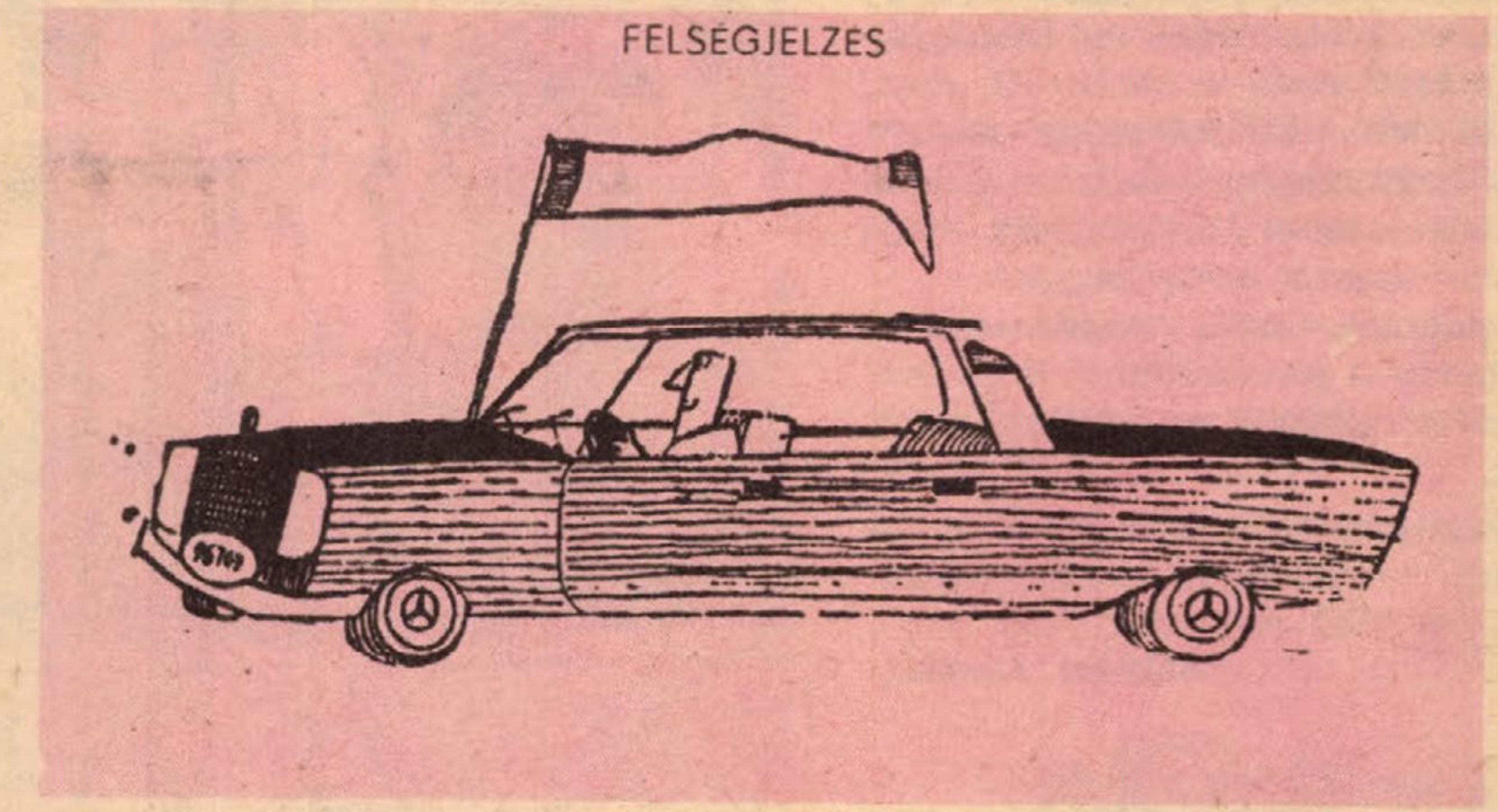

A PROTEKCIOS

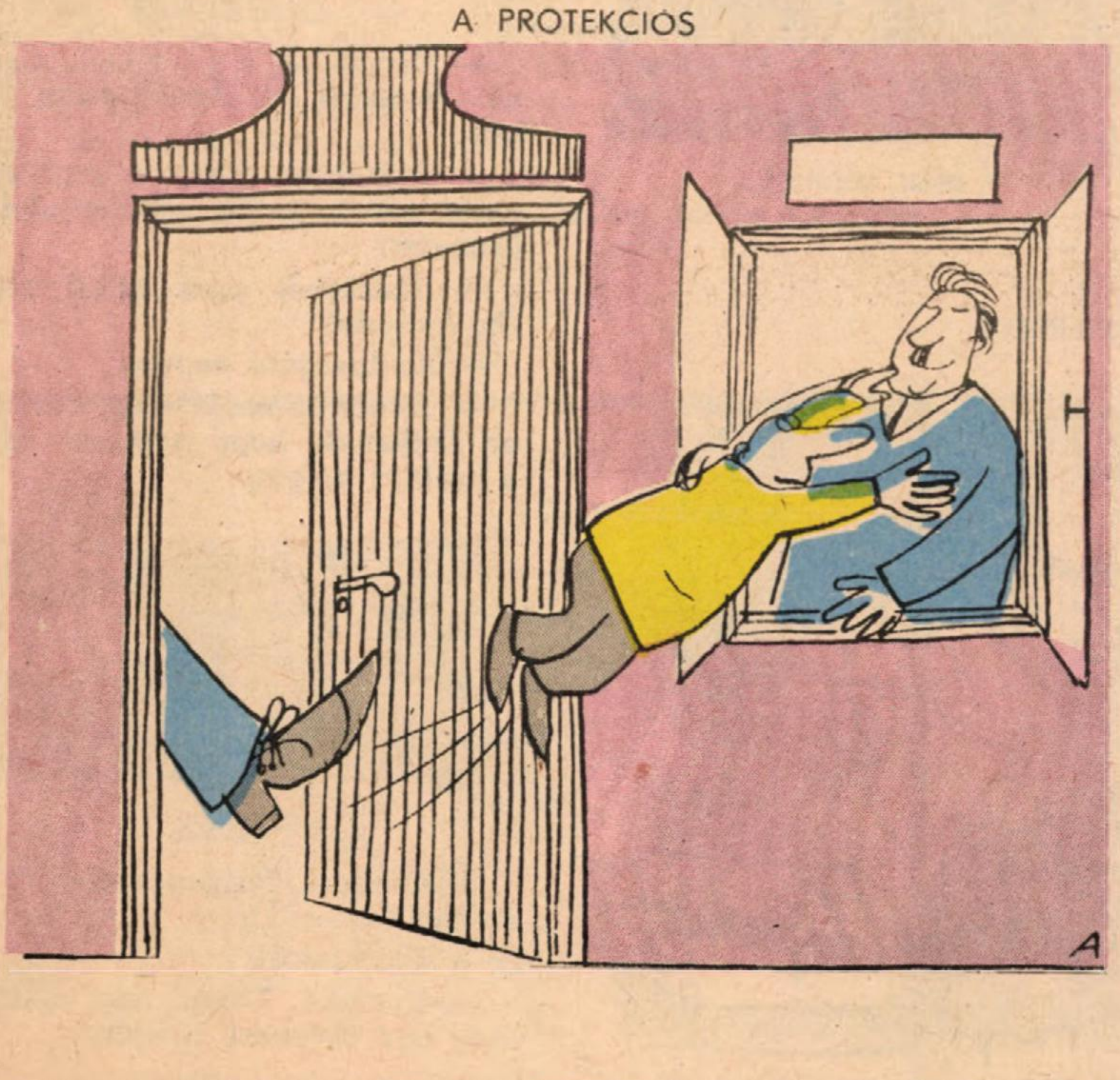

Két gabrovói barát vendégségbe megy. Amikor a vendéglátó ajtajához érnek, az egyik lábával kezdi rugdosni az ajtót.

— Miért csinálod ezt? — kérdi a másik.

— Azért, mert a háziak ilyenkor azt hiszik, hogy mind a két kezem tele van ajándékokkal és gyorsabban nyitnak ajtót.

Megkaptad a legutóbbi levelemet?

— Azt, amelyikben száz levát kérsz kölcsön?

— Azt.

— Nem kaptam meg.

ÚJ OKTATÁSI FORMA

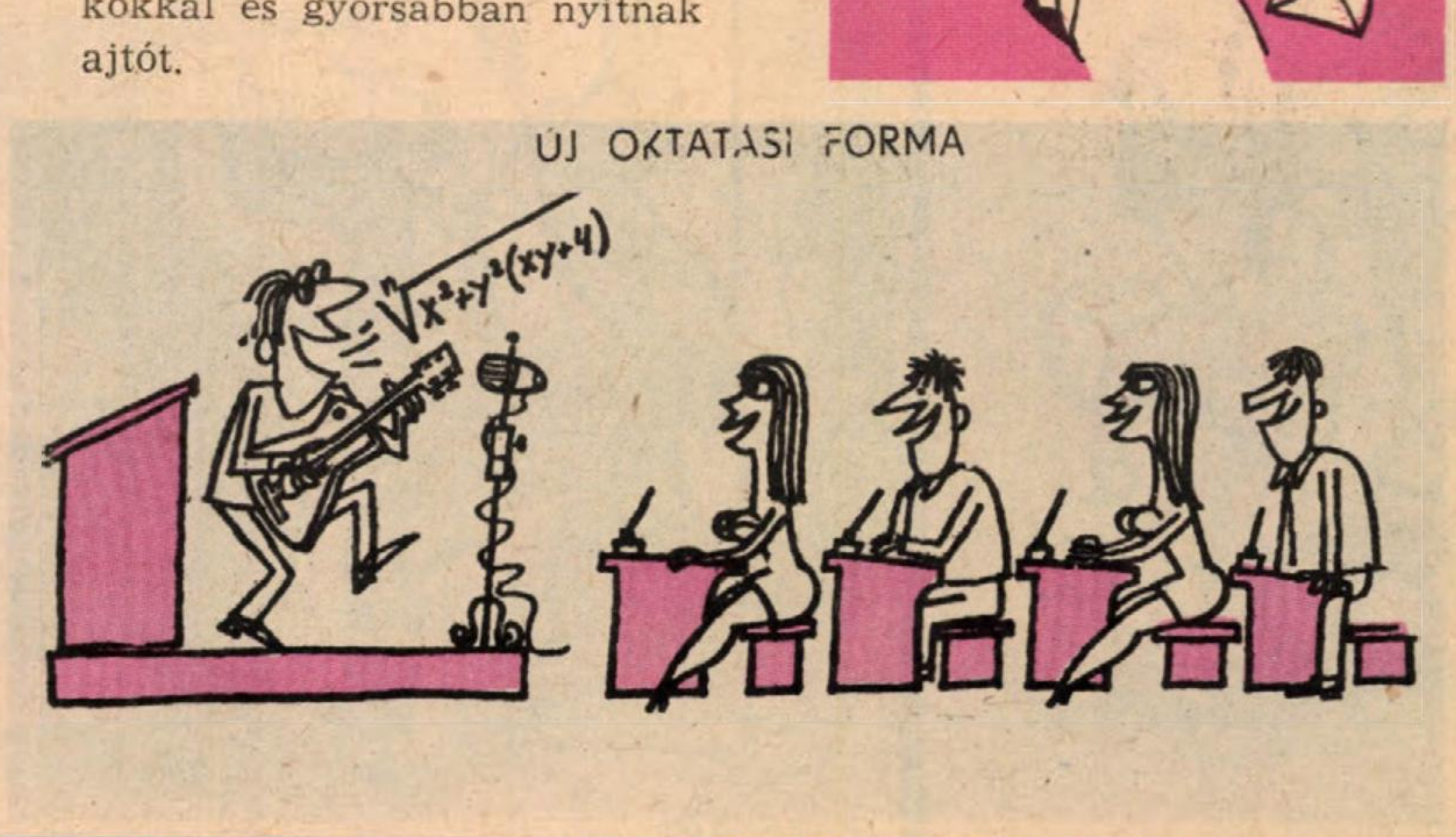

SZÉP SÉG

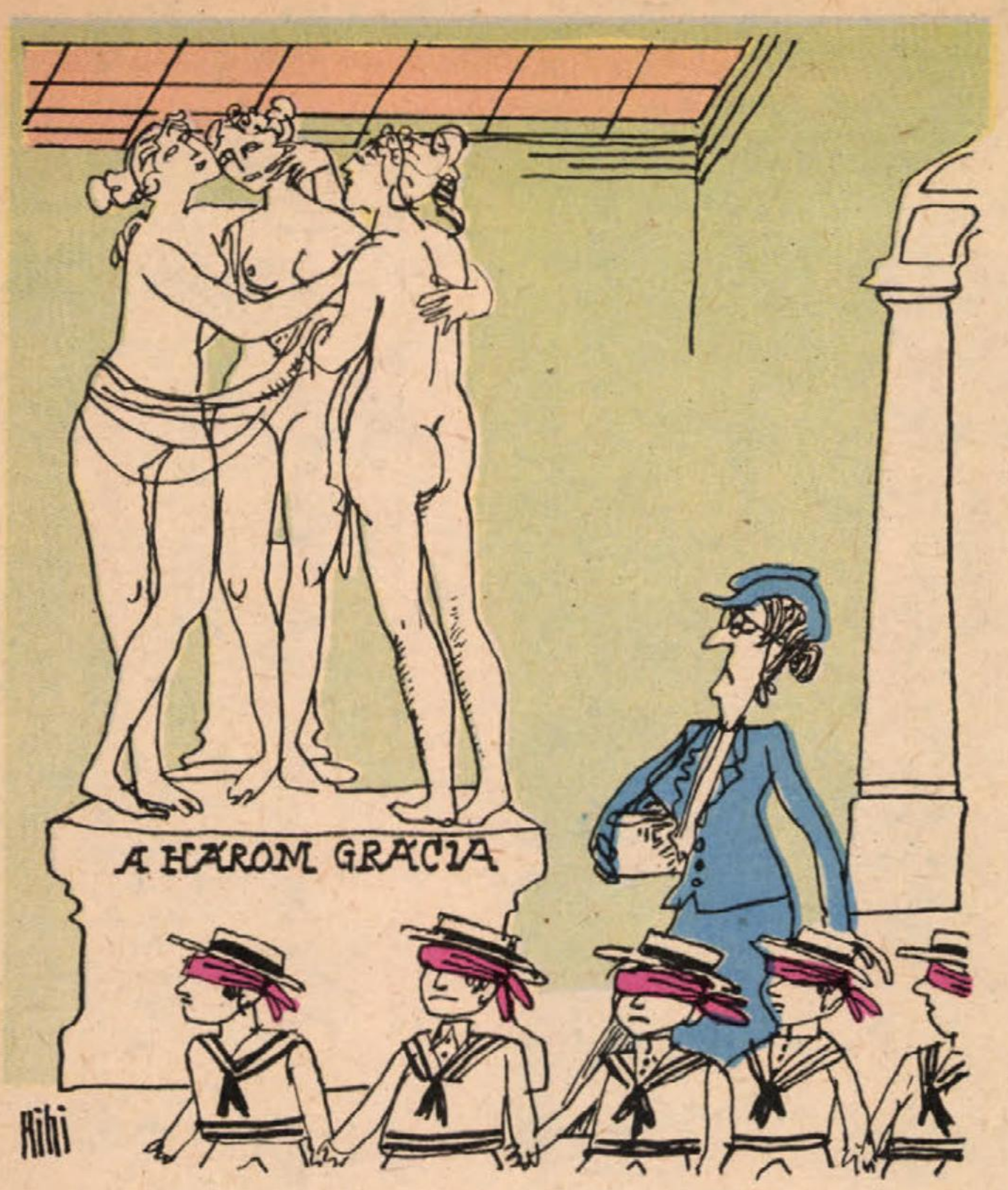
A HÁROM GRÁCIA
Kiki

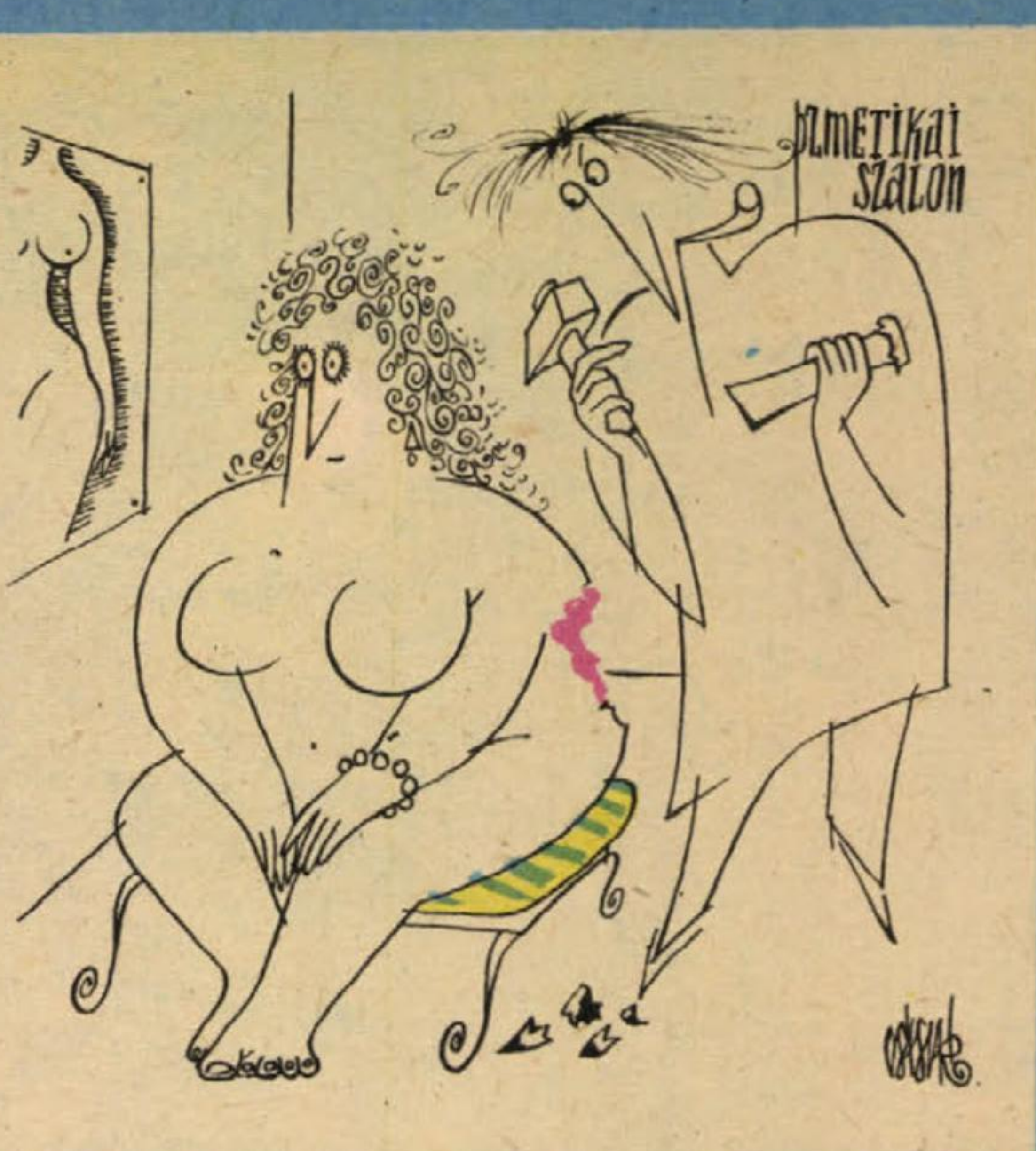
METIKAI SZALON

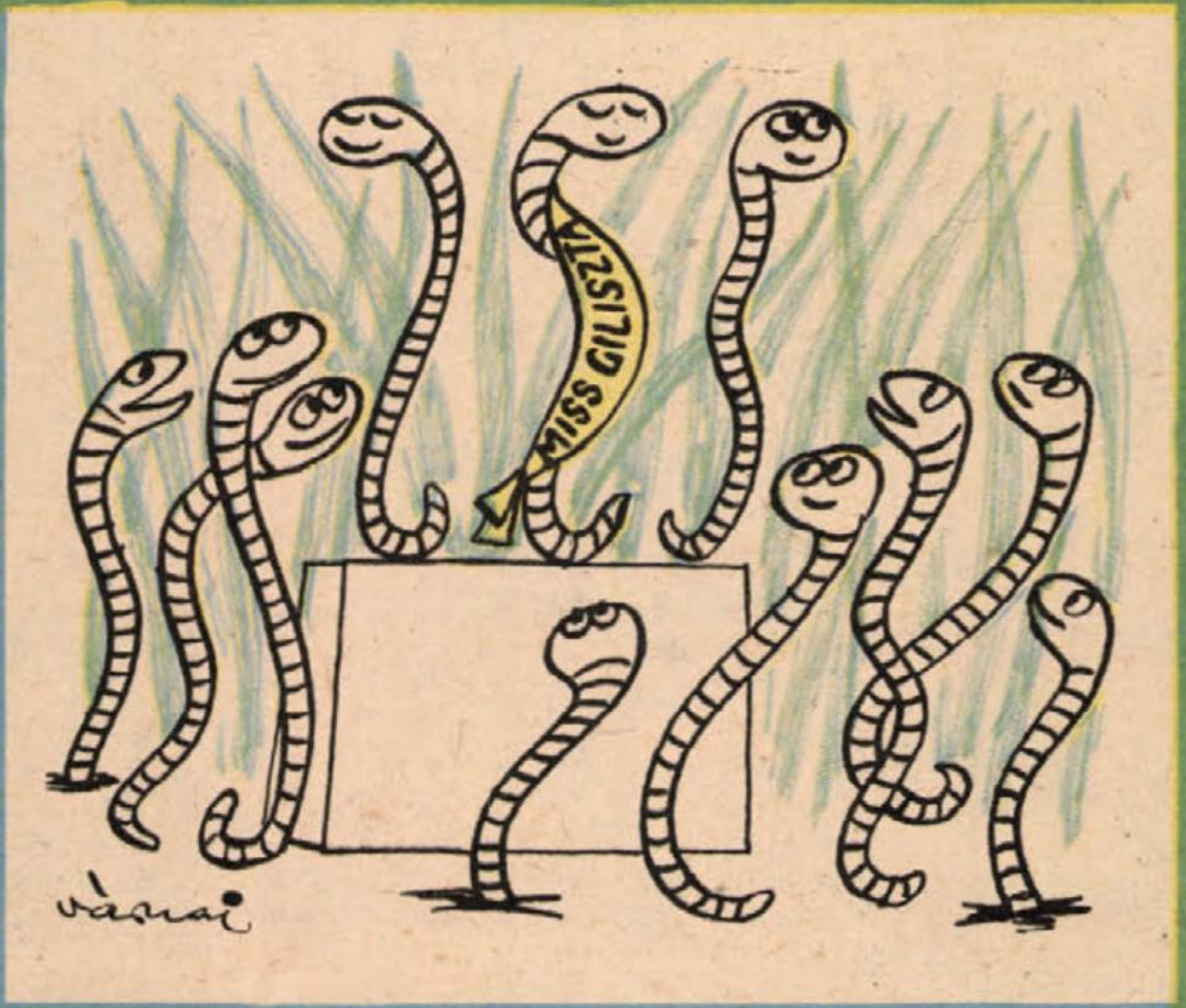
MISS GILISZTA
várnai

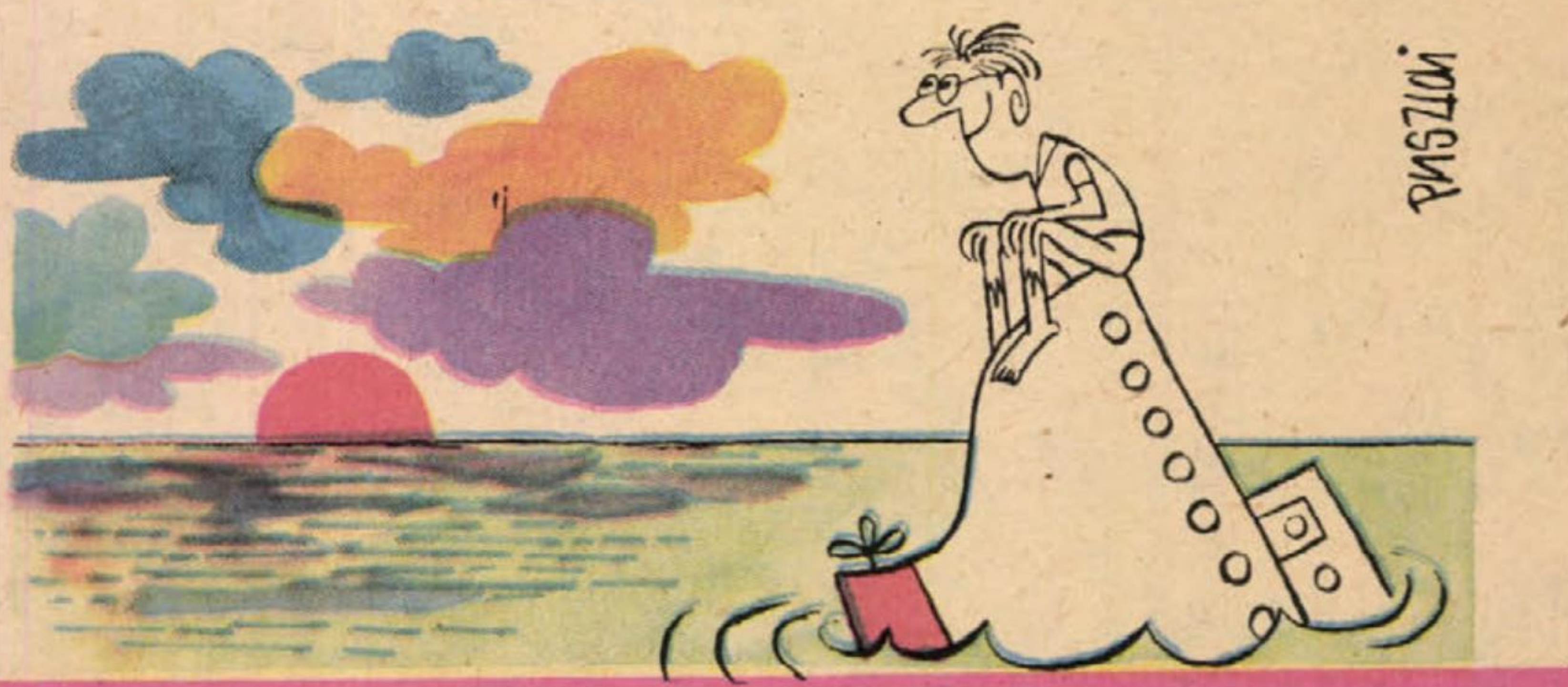

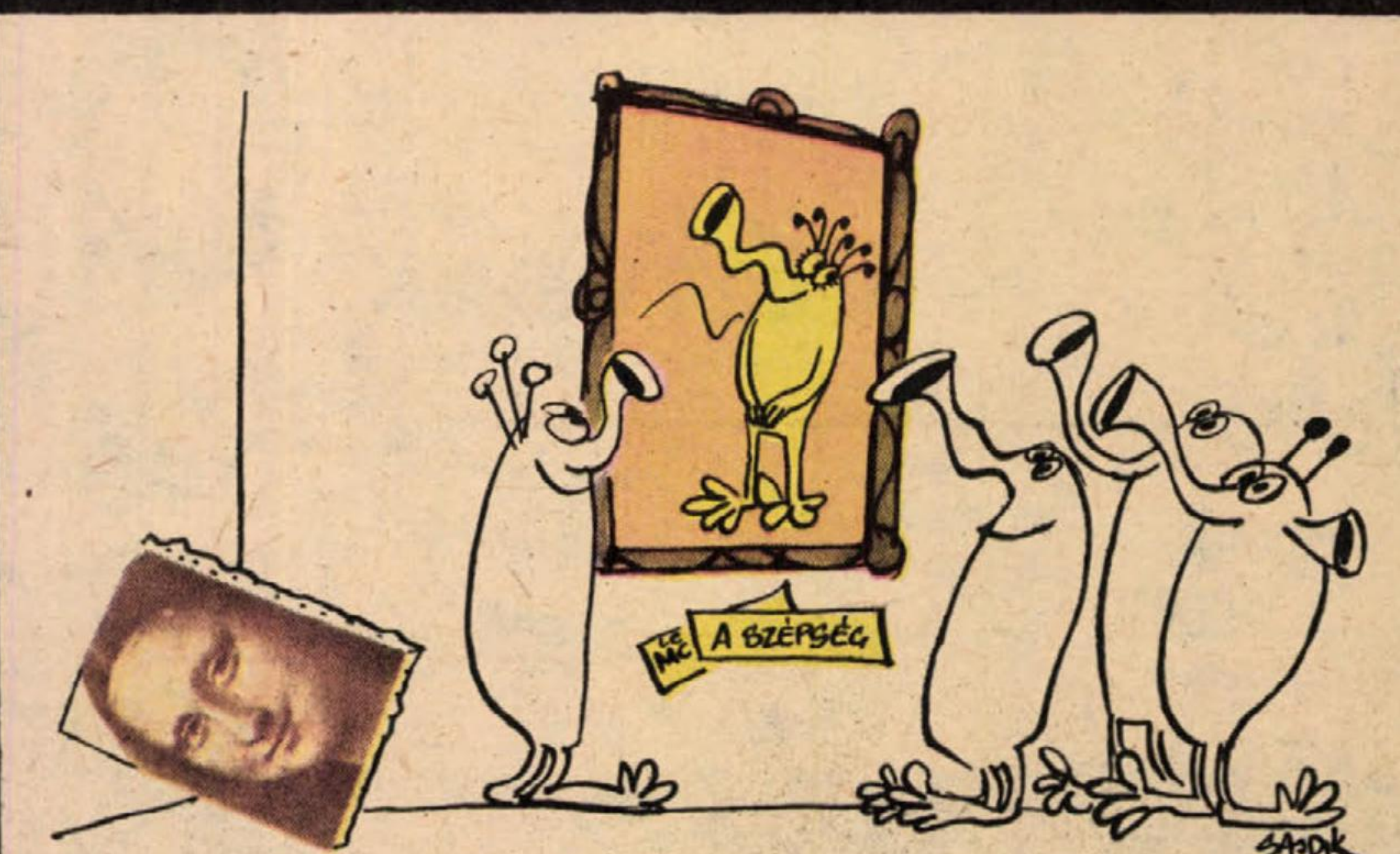
A SZÉPSÉG
SAJDIK

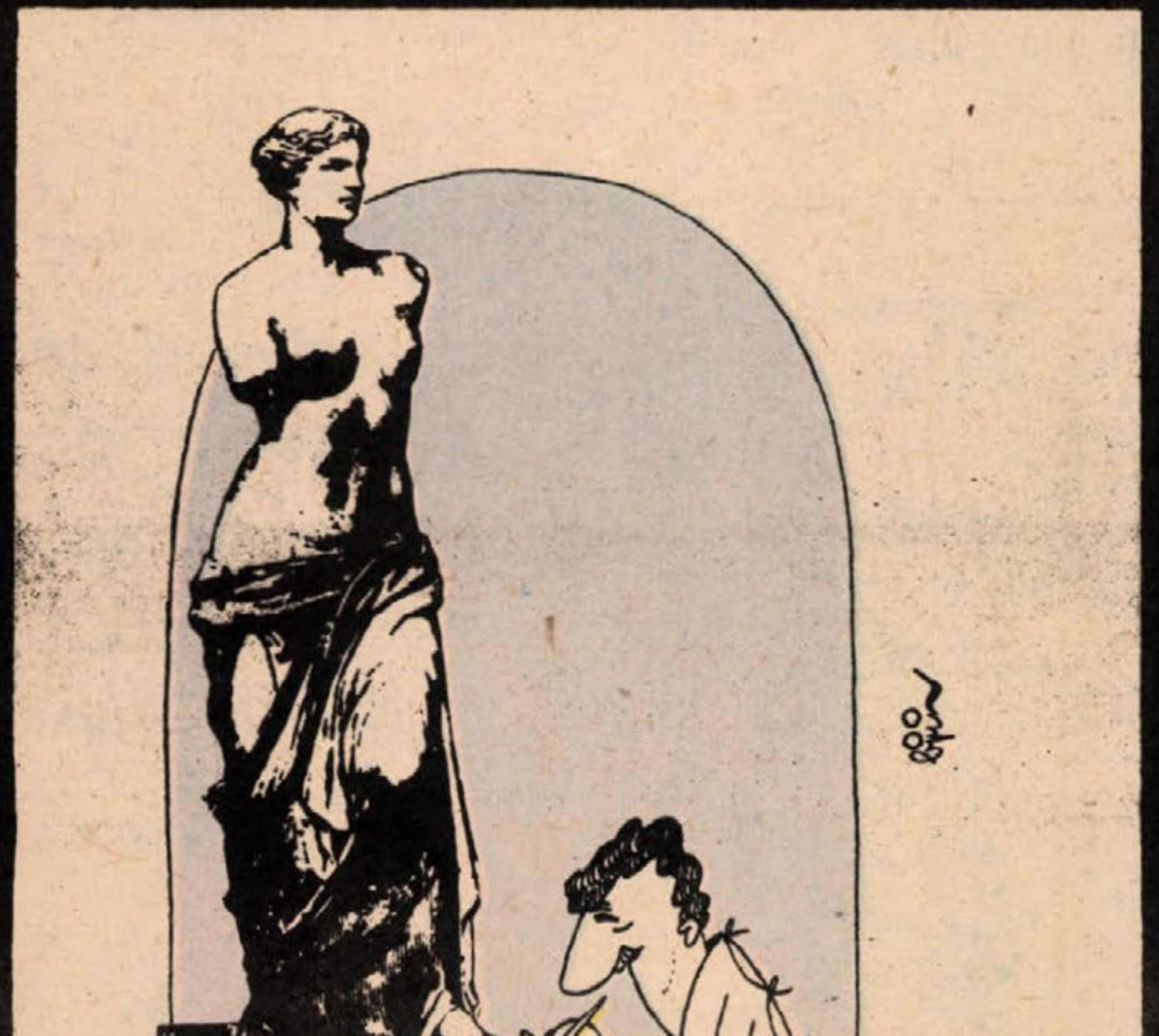

HEGEDŰS, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI,
CSÁSZÁR, PUSZTAI, SAJDIK, BARÁT

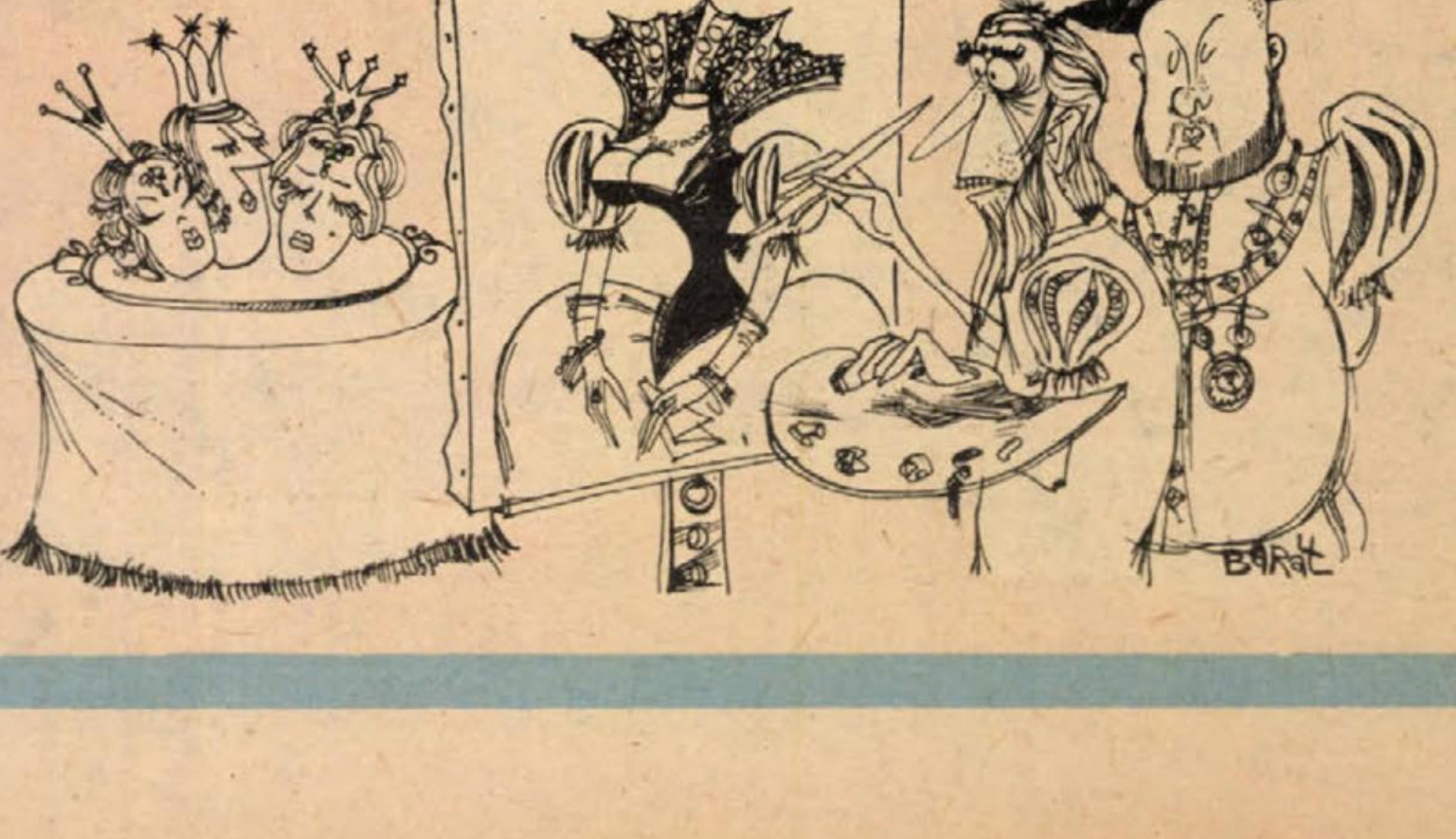

E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK

Ajánlhat nekem bármit,

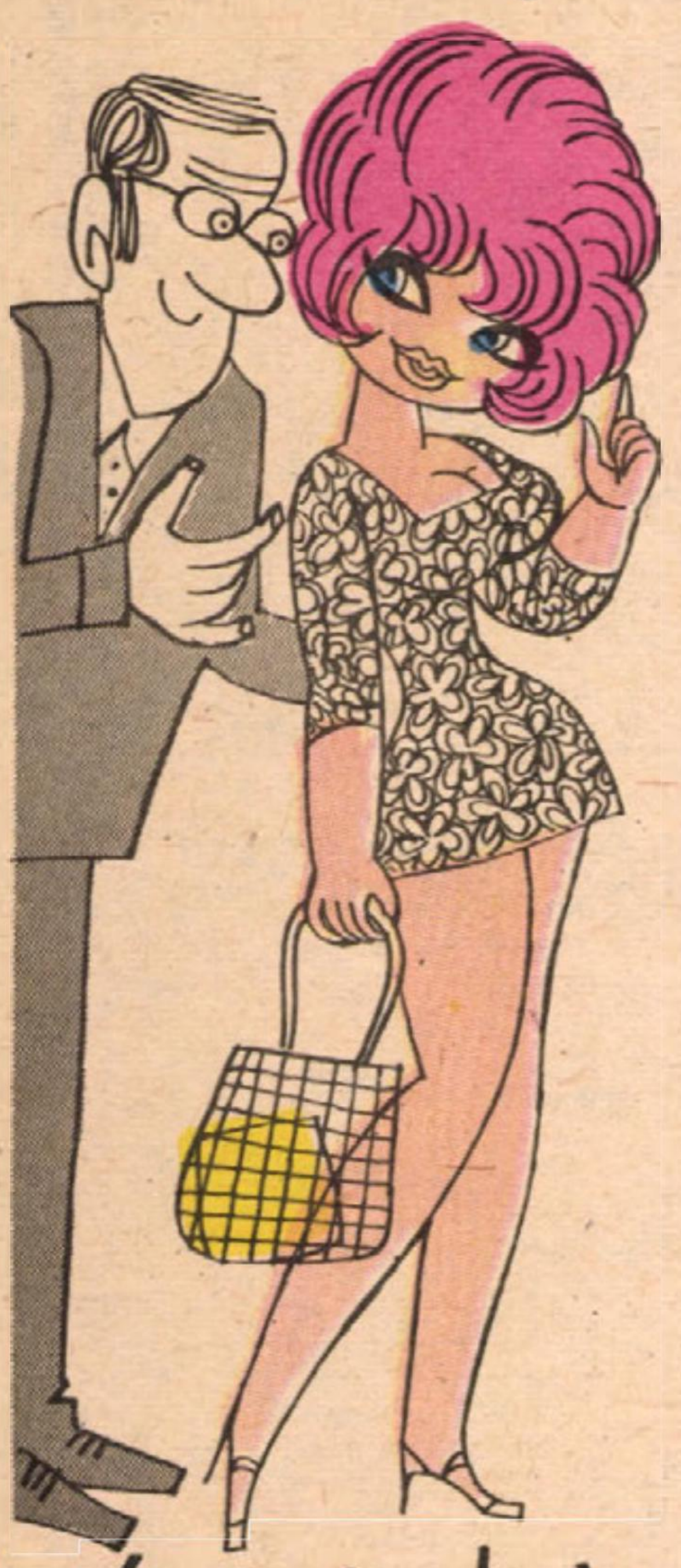

én mindig **vágott baromfit** vásárolok!

ORIENT MOKKA

az édesipar új, zamatos **KÁVÉTERMÉKE**

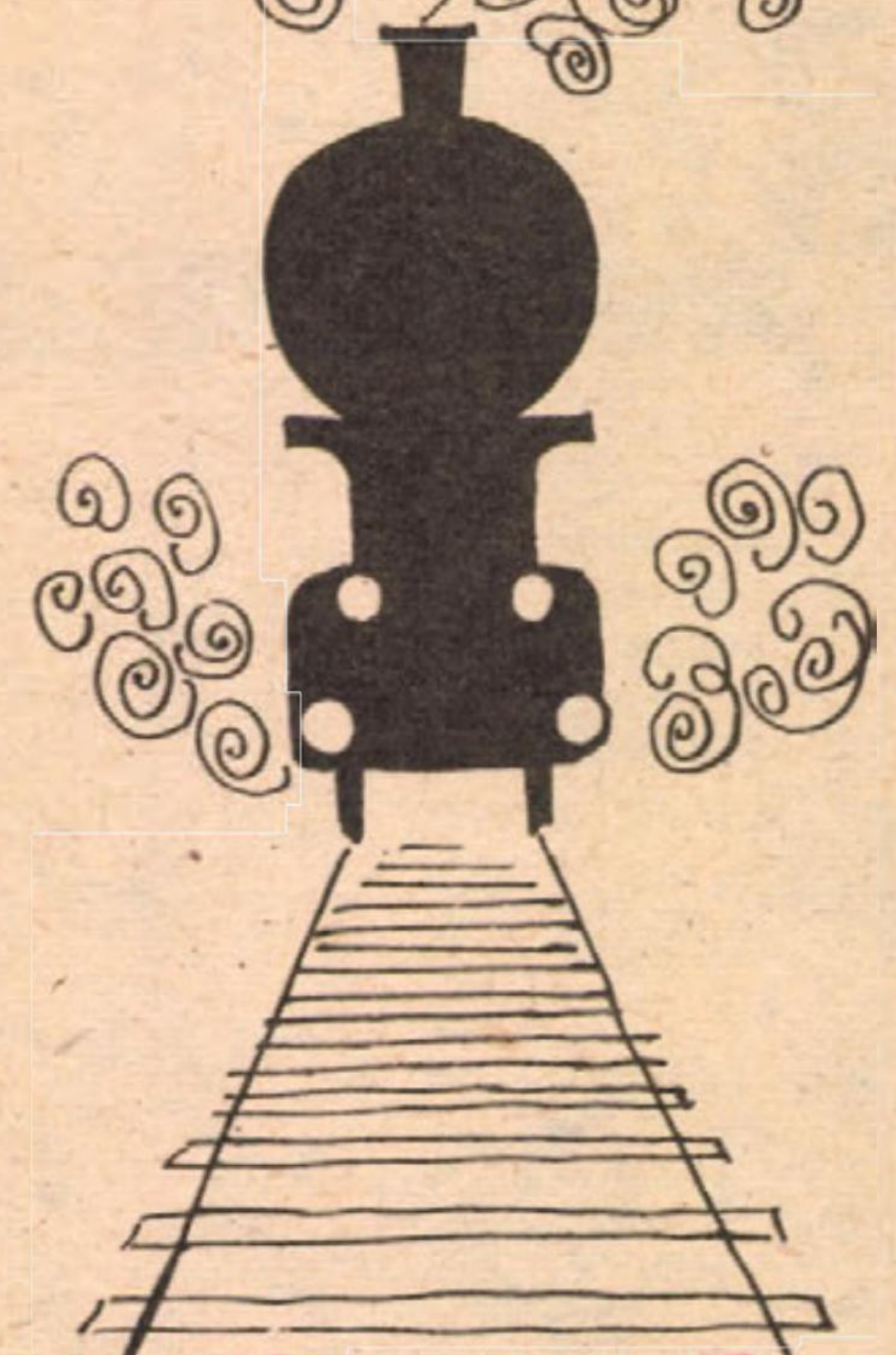

BEFUTOTT

AZ **ŐSZI VÁSÁRON** A

A MAGYAR ÉDESIPAR

PAVILONJÁBA

MOST CSAK ISKOLÁSOKNAK

A **CORVINBAN** vesszük meg az **iskolaköpenyt** Ott olyan sok érdekes látnivaló van!

CORVIN CENTRUM LEGNAGYOBB ÁRUHÁZ LEGNAGYOBB VÁLASZTÉK

---

elmehet a világ végére is...

...egy jó turista-térképpel, útikalauzzal!

TÉRKÉPBOLT

BP. VIII. NYÁR UTCA 1.

állami könyvterjesztő vállalat

KÁR BOSSZANKODNI KIS VAGY NAGY DOLGON

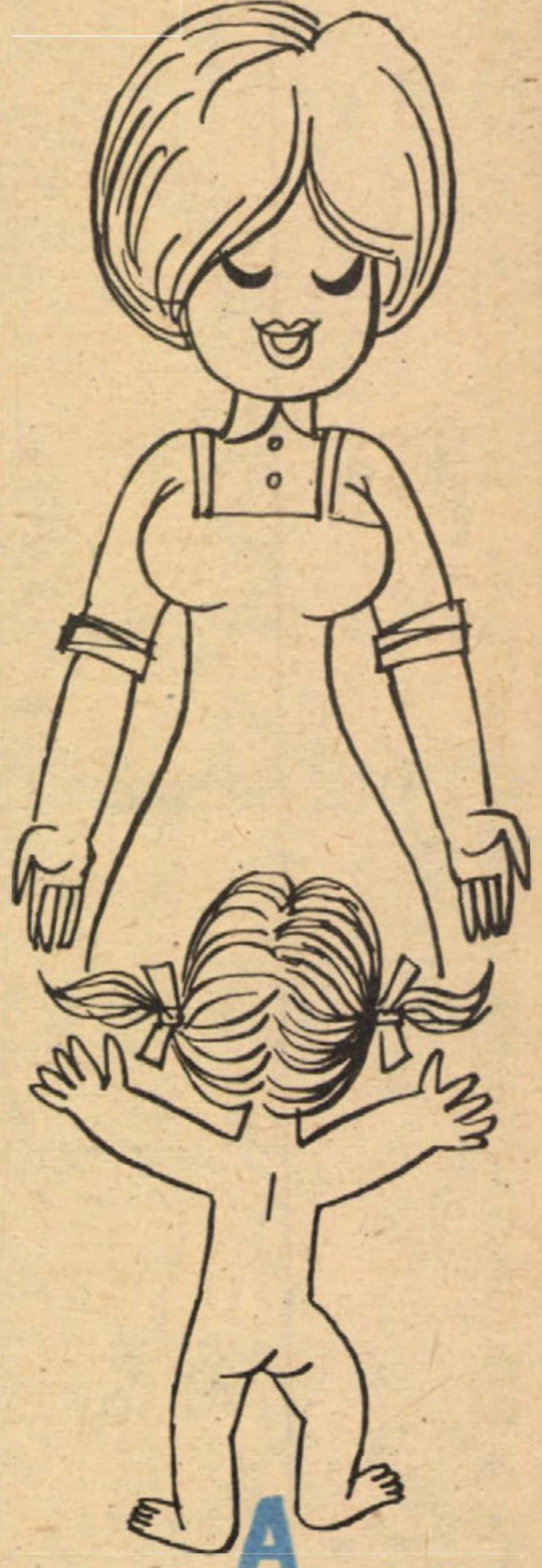

A PELENKÁT BÍZZA A BIOPON

ÁZTATÓPORRA

Önműködően tisztítja a pelenkát és hasonló ruhát

Az **ŐSZI VÁSÁR ÉLELMISZERIPARI** pavilonjában bemutató, szaktanácsadás

---

Nem kell nyomozni...

megtalál a Budapesti **ŐSZI VÁSÁRON** a BARKÁCS, az OTTHON 1970 Kiállításon és a **NAGY GYÁRAK** pavilonjaiban

A kiállított cikkek nálunk a helyszínen azonnal megvásárolhatók

FŐVÁROSI **KERAVILL**

FINOM FALAT AZ ŐSZI VÁSÁRON

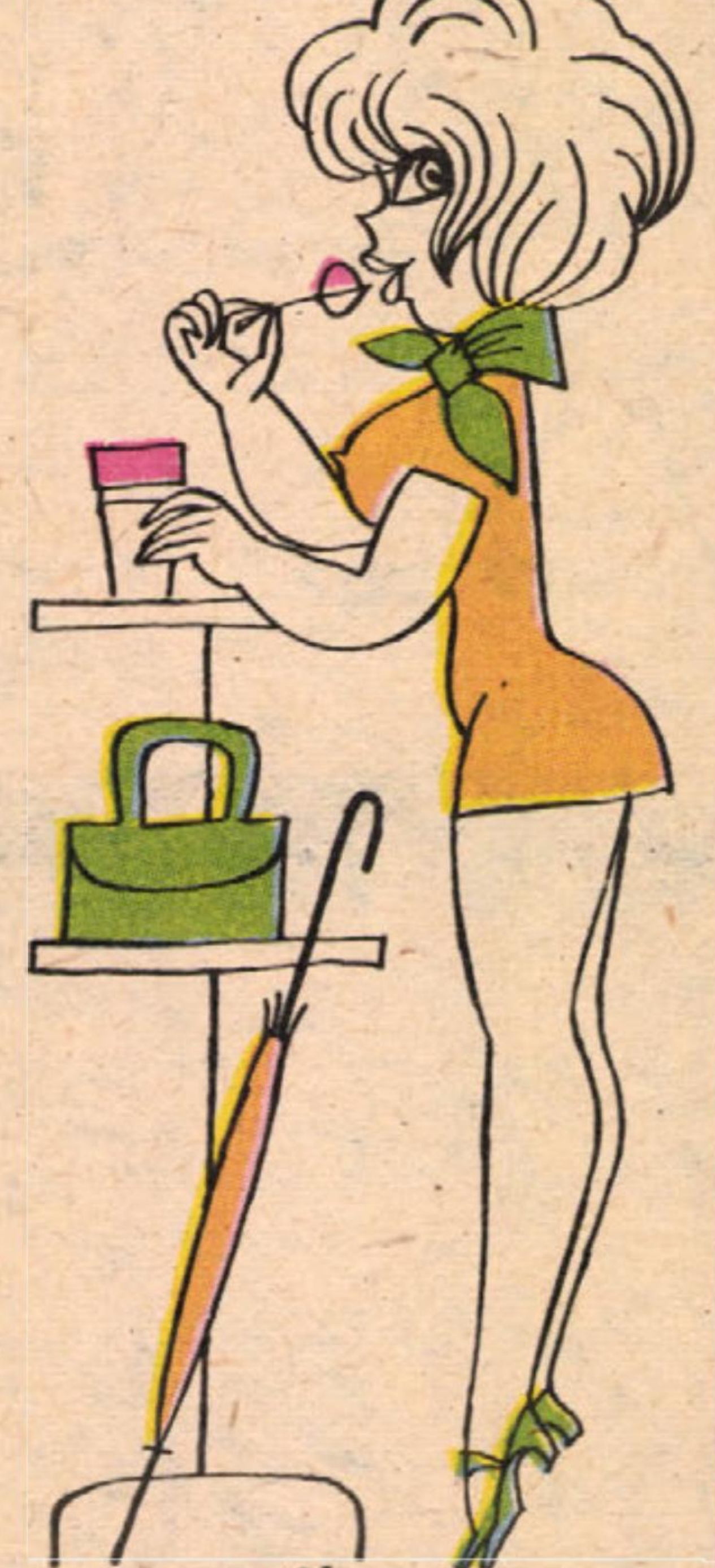

eper, málna, meggy

GYÜMÖLCS JOGHURT

AZ ÉLELMISZERIPARI PAVILONBAN

---

trial

SPORT GYERMEK-KOCSI

Minden kicsinek saját kocsit! OTP hitellevélre is kapható

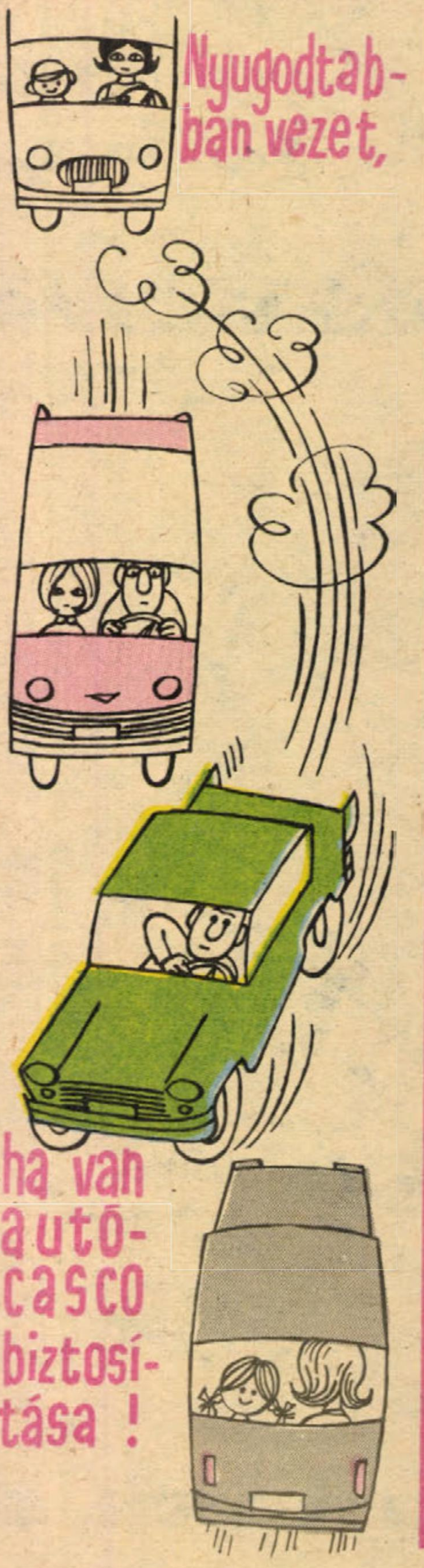

Nyugodtabban vezet,

ha van autó-casco biztosítása!

Késül az új film

A filmrendező és az író már hosszú ideje azon törték a fejüket, hogy mi legyen új filmjük tartalma.

— A közönség igényét kell figyelembe vennünk — mondta a filmrendező.

— No, de azért legyen a filmnek valami építő szándékú mondanivalója is.

— Persze, persze, de elsősorban a sikerre kell gondolni. Nézd, most legjobban a krimi- és a revüfilmeket falják.

— Megvan! — kiáltott fel az író. — Egy táncdalfesztiválon meggyilkolják az egyik énekest.

— Ez nem rossz! Krimi is, táncdalfesztivál is együtt. Hogy képzeled el a forgatókönyvet?

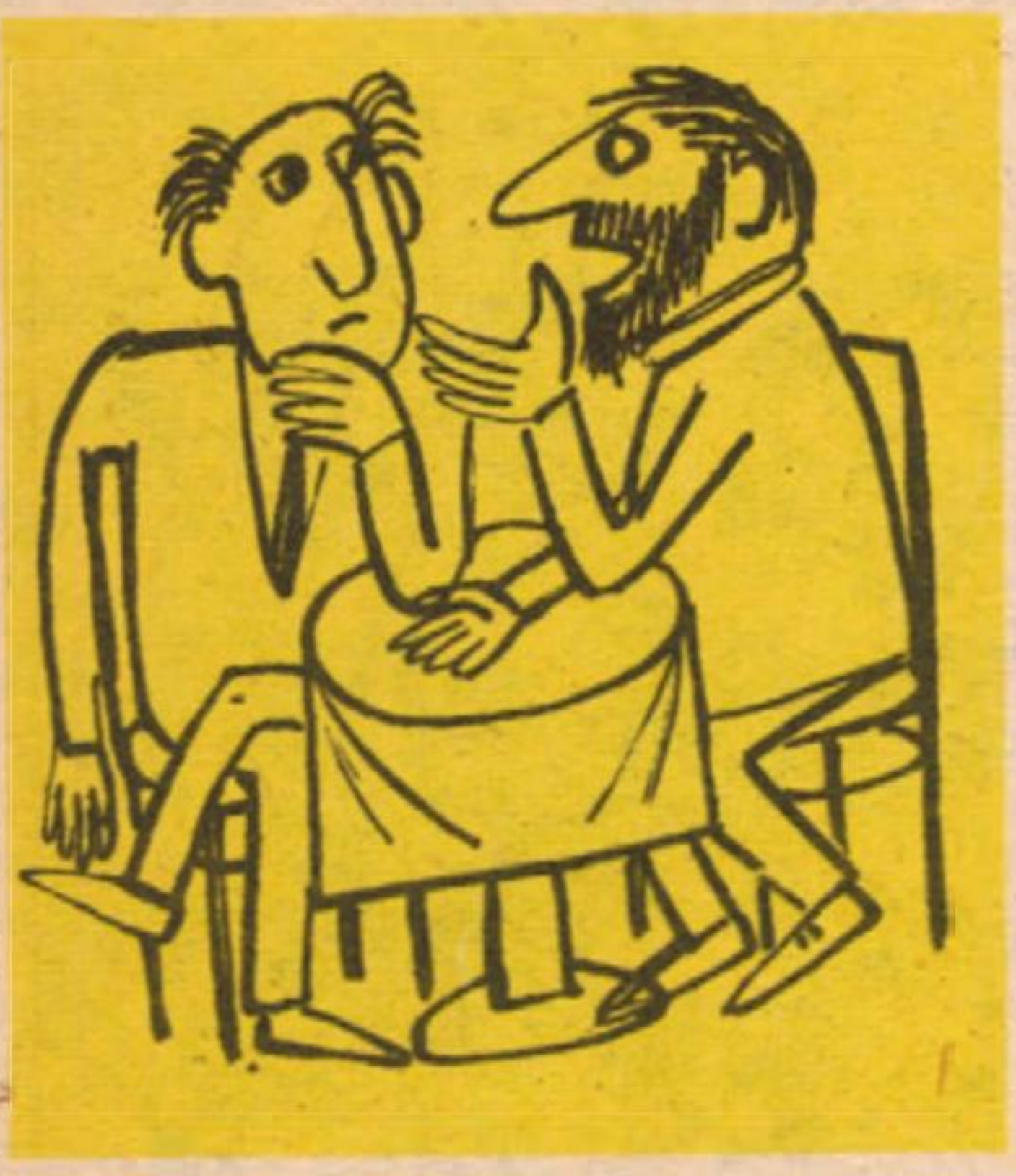

— Szám közben hirtelen eldördül egy lövés és a sztár holtan esik össze a mikrofon előtt.

— Nem jó. Táncdallal kell kezdeni. Először elénekel két dalt, és csak a második legvégén lőnek. Tudhatnád, hogy a táncdal még a kriminél is fontosabb!

— Hát legyen. A beatzenekar pokoli lármájában nem is hallani a lövést, csak azt látni, hogy a nő összeesik.

— Részletkérdés! Az előadás tovább folyik, hogy elejét vegyék a pániknak. Két énekes következik.

— Az egyik mélabús dalt énekel arról, hogy milyen szörnyű fiatalon meghalni — javasolta az író.

— De utána pattogó ritmusú, vidám számnak kell következnie. A közönség nem szereti a szomorú dolgokat.

— Persze. Aztán jön a rendőri bizottság, nyomozni kezdenek . . .

— Igen, de ezt nagyon röviden. Azután az Illés, vagy az Omega együttes számai jönnek.

— A detektívnek nagyon gyanús az egyik pincér.

— De ezt is csak egészen röviden. Fontos, hogy Koós, Korda vagy az Aradszky számait hatásosan hozzuk ki.

— A detektív nyomoz a pincér előélete után.

— Ez elmaradhat. Koncz Zsuzsa meghatott hangon beszél valakivel agyonlőtt barátnőjéről és utána énekel. Érintheti a dalban nagy fájdalmát is, de azért a szám ne legyen mélabús. A refrén feltétlenül derűs legyen.

— A detektív — folytatta az író —, csapdát állít . . .

— Nem jó. A mi detektívünk nem Maigret felügyelő! Inkább nyomozzon egy tánciskolában. Ott háromnégy remek táncdalt lehet bedobni.

— Remek! A detektív és felettese megállapítják, hogy a pincér szerelmes volt a meggyilkolt sztár ádáz vetélytársnőjébe, és azért gyilkolt, hogy szerelme megszabaduljon a nagy konkurrenciától.

— Ez nem rossz — vélte a filmrendező. — Azt hiszem, a film nagy siker lesz. A táncdalfesztivál és krimi egyformán izgatja a nézőt. Különösen a táncdal.

— Nagy jelenet, amikor a két nyomozó leleplezi a gyilkost.

— Ez nem jó. Közben nem lehet énekelni.

— De hiszen le kell leplezni a gyilkost! Te hogy képzeled el a leleplezést?

— Ezt nagyon ügyesen kell megoldani! Utolsó jelenet . . . Kijön a Koós, vagy valaki és elénekli, hogy miképpen fogták el a gyilkost. Ilyen még nem volt! Kezdd el a forgatókönyv írását!

Palásti László

A KIS ATLASZ

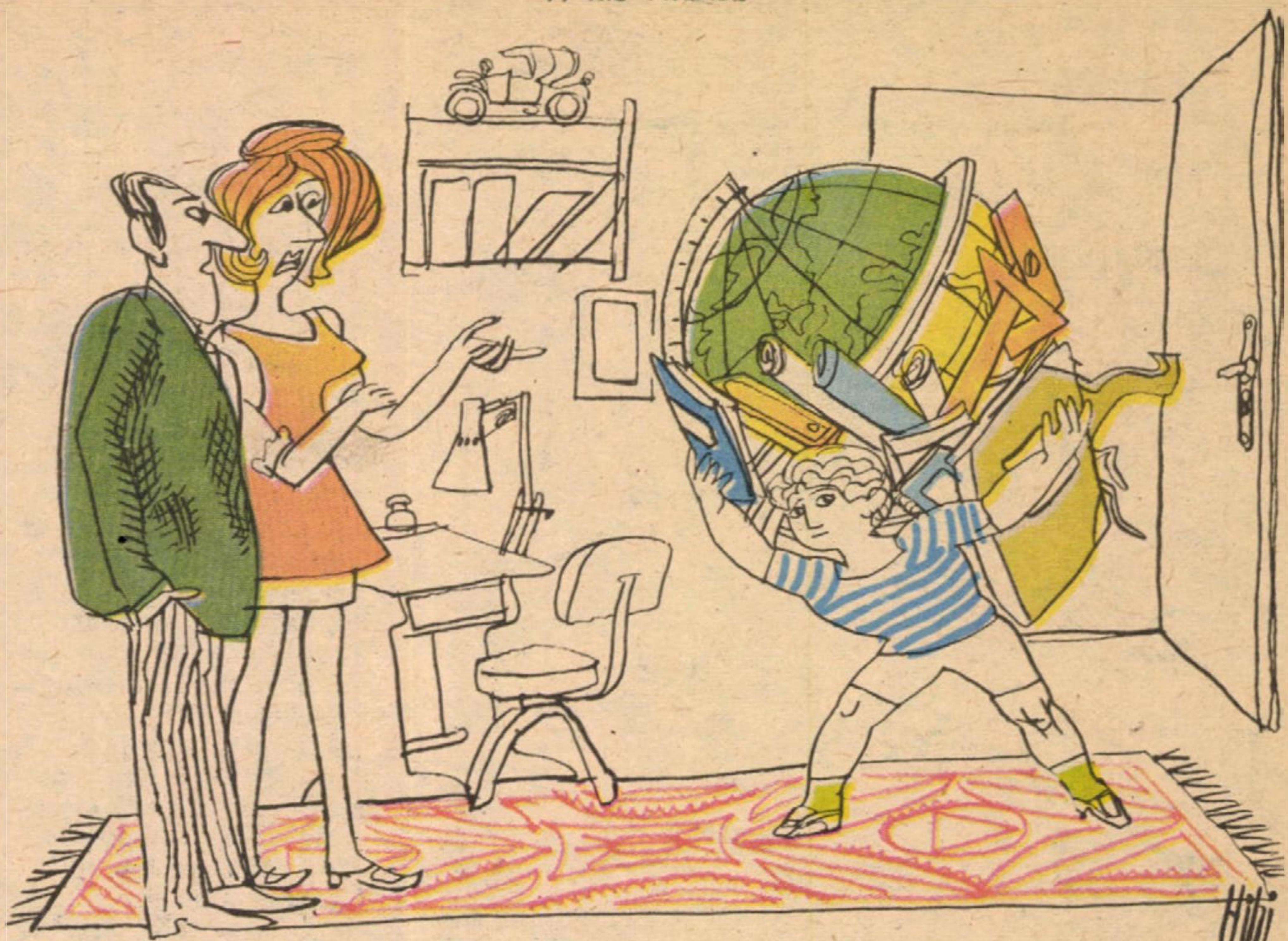

– Egész jól megerősödött ez a gyerek a vakációban . . .

KIS ORSZÁG

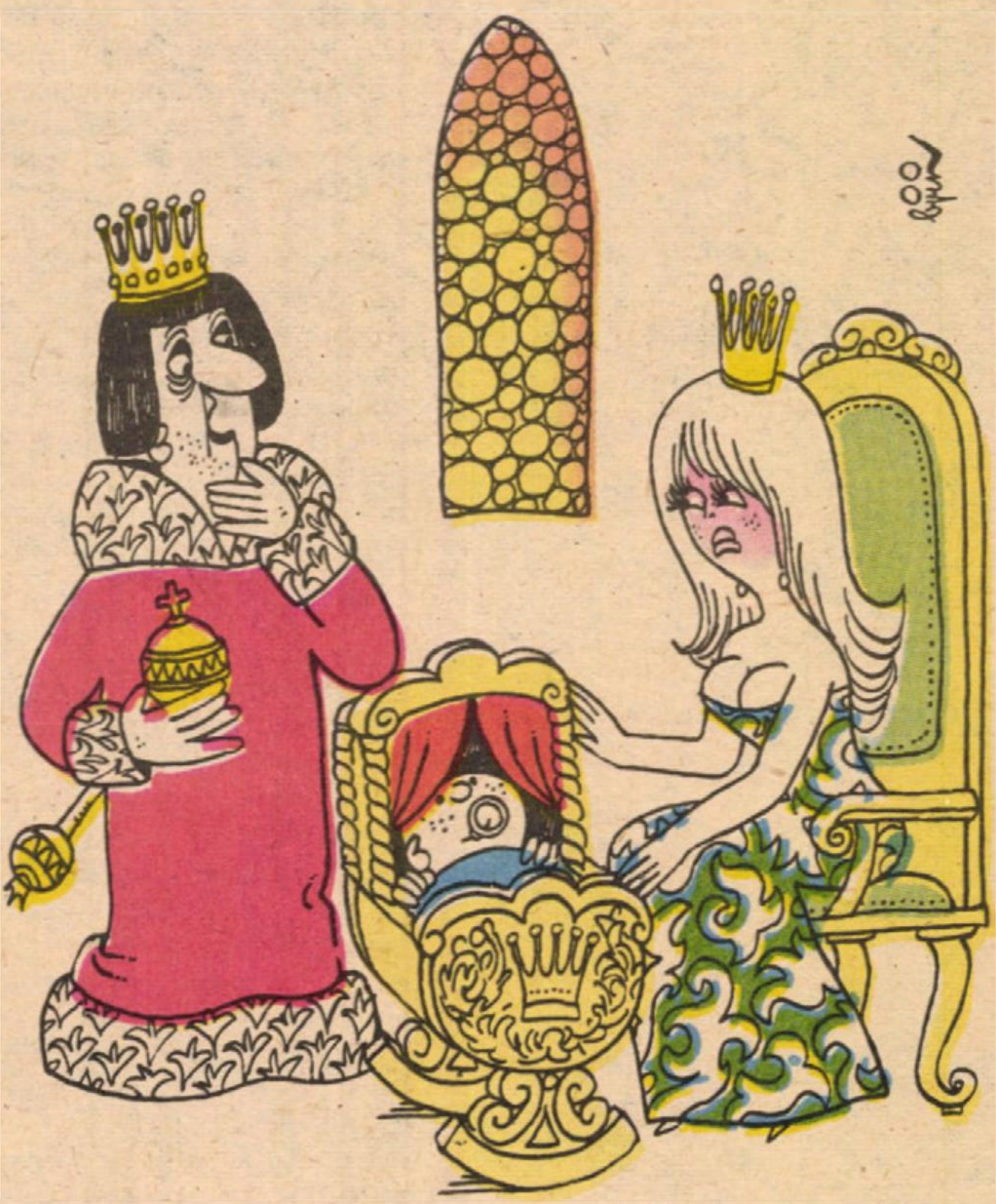

– Ki fog vigyázni a gyerekre, amíg mi uralkodunk? . . .

ÖREG ELVIS NEM VÉN ELVIS!

– Még mindig te vagy az első számú, Elvis! – kiáltották lelkesen hívei Elvis Presleynek, amikor a rock and roll-veterán kilenc év után újra nyilvános hangversenyt adott, méghozzá a híres mulató-városban, Las Vegasban. Presley, aki már 34 éves, a tudósítások szerint még jól bírja magát. Műsorában régi nagy számai szerepeltek, édes-bús őrjöngő dalok, mint a „Jailhouse Rock" és a „Hound Dog". A mai fiatalságban nincs is fogékonyság a régmúlt idők szépségei iránt. A hallgatóság ugyanis az idősebb korosztályból került ki, s az egybegyűlt 30 éven felüli nénik és bácsik a szép dalok hallatára könnyes szemmel emlékeztek vissza elmúlt ifjúságukra.

KIŰZETÉS A PARADICSOMBÓL

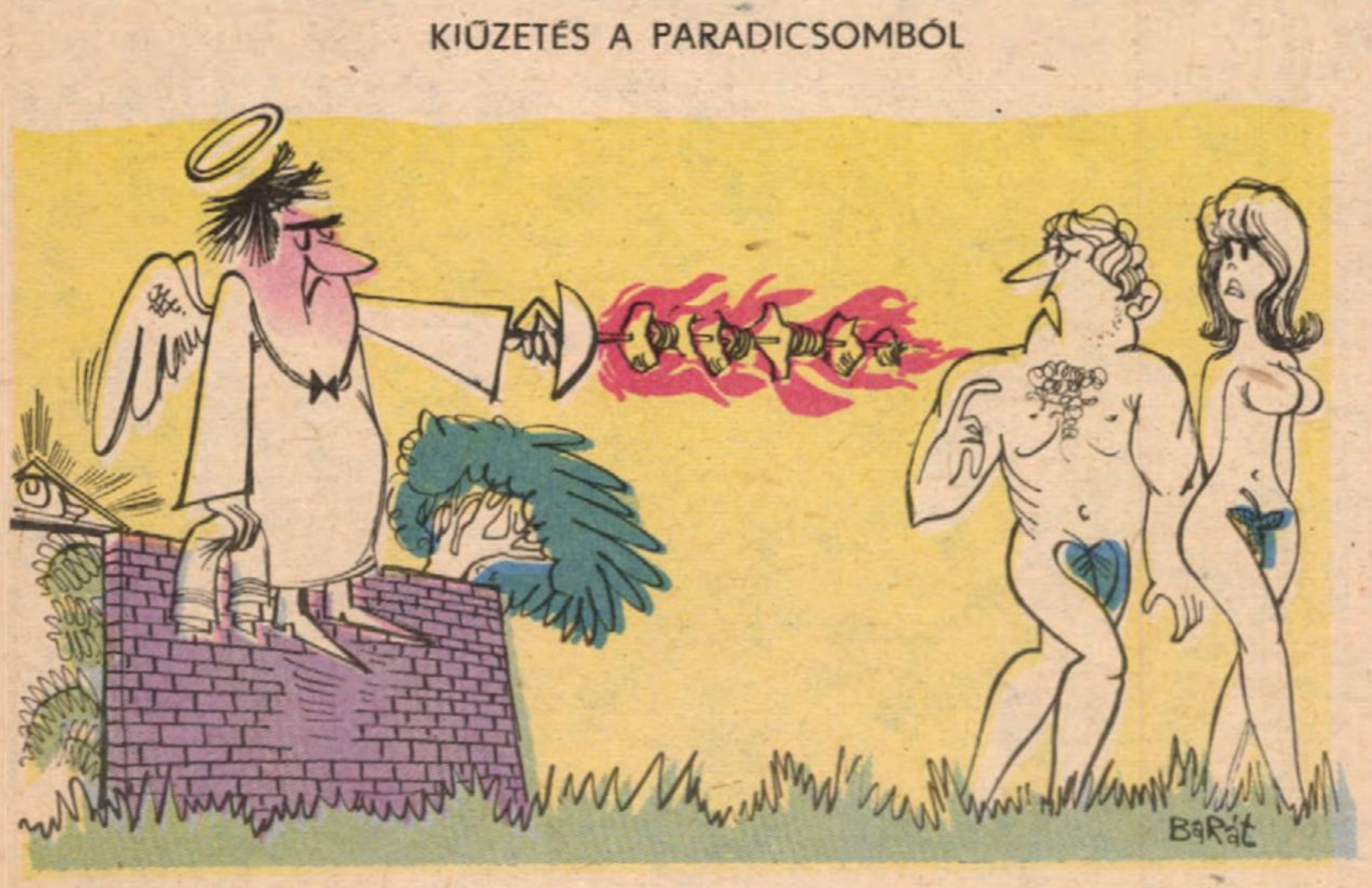

– Menjünk, Éva! A főúr nagyon drága húsételt kínál . . .

KRIMI-ÍRÓ

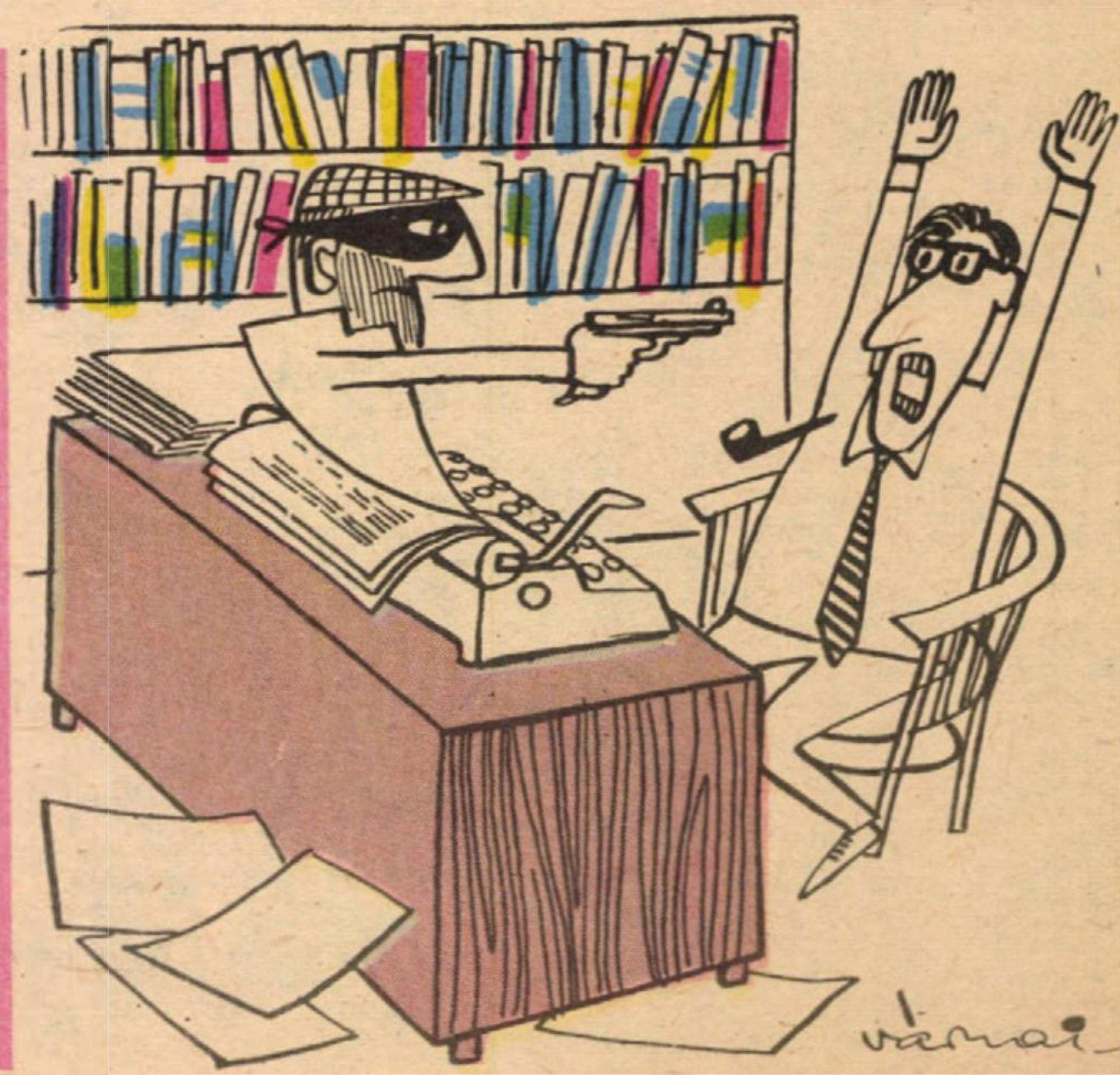

KIMERÜLT VEZÉR

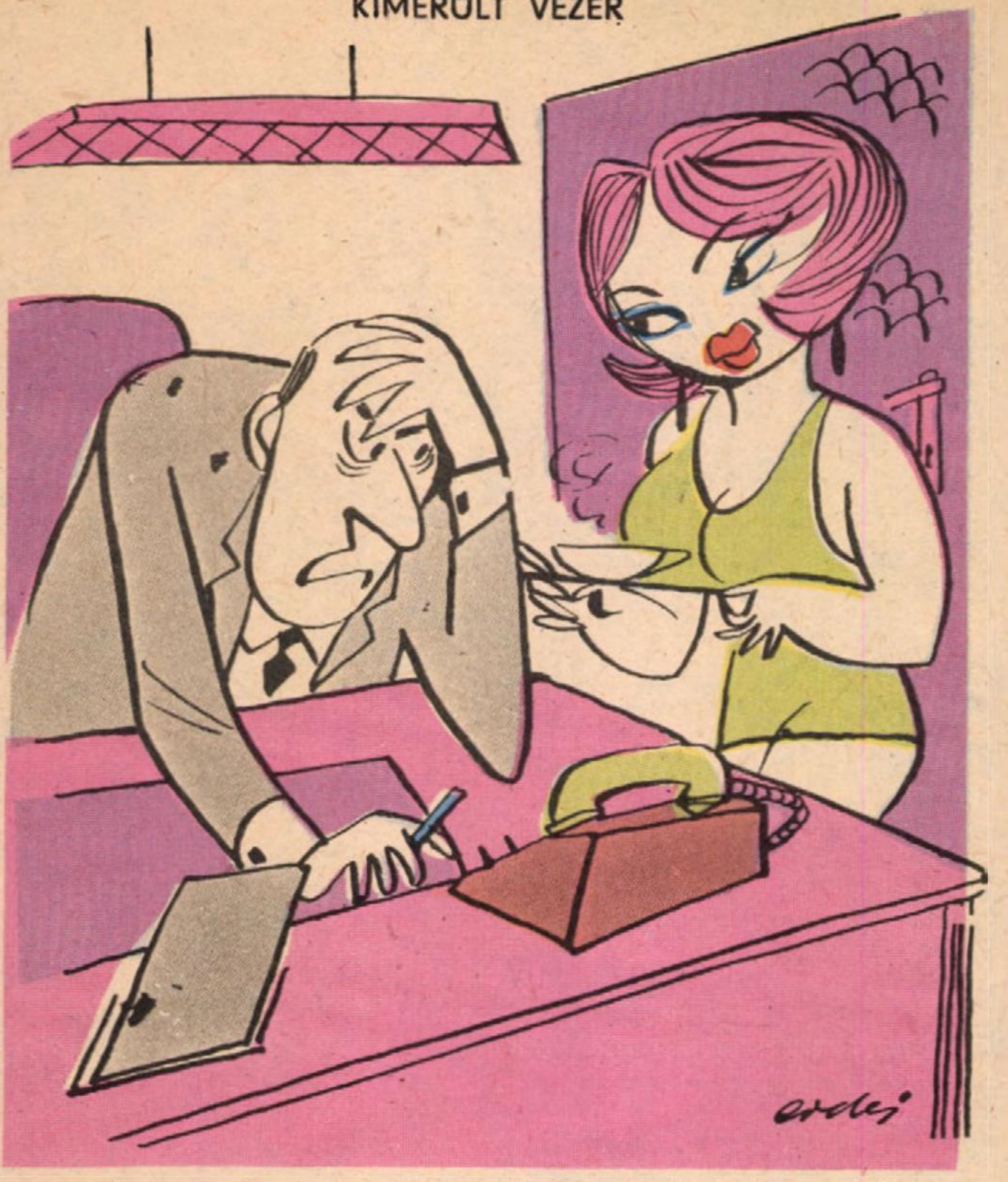

– Van magának fogalma arról, hogy milyen kimerítő egy ilyen felelős helyen minden felelősséget áthárítani?...

NŐI HIÚSÁG

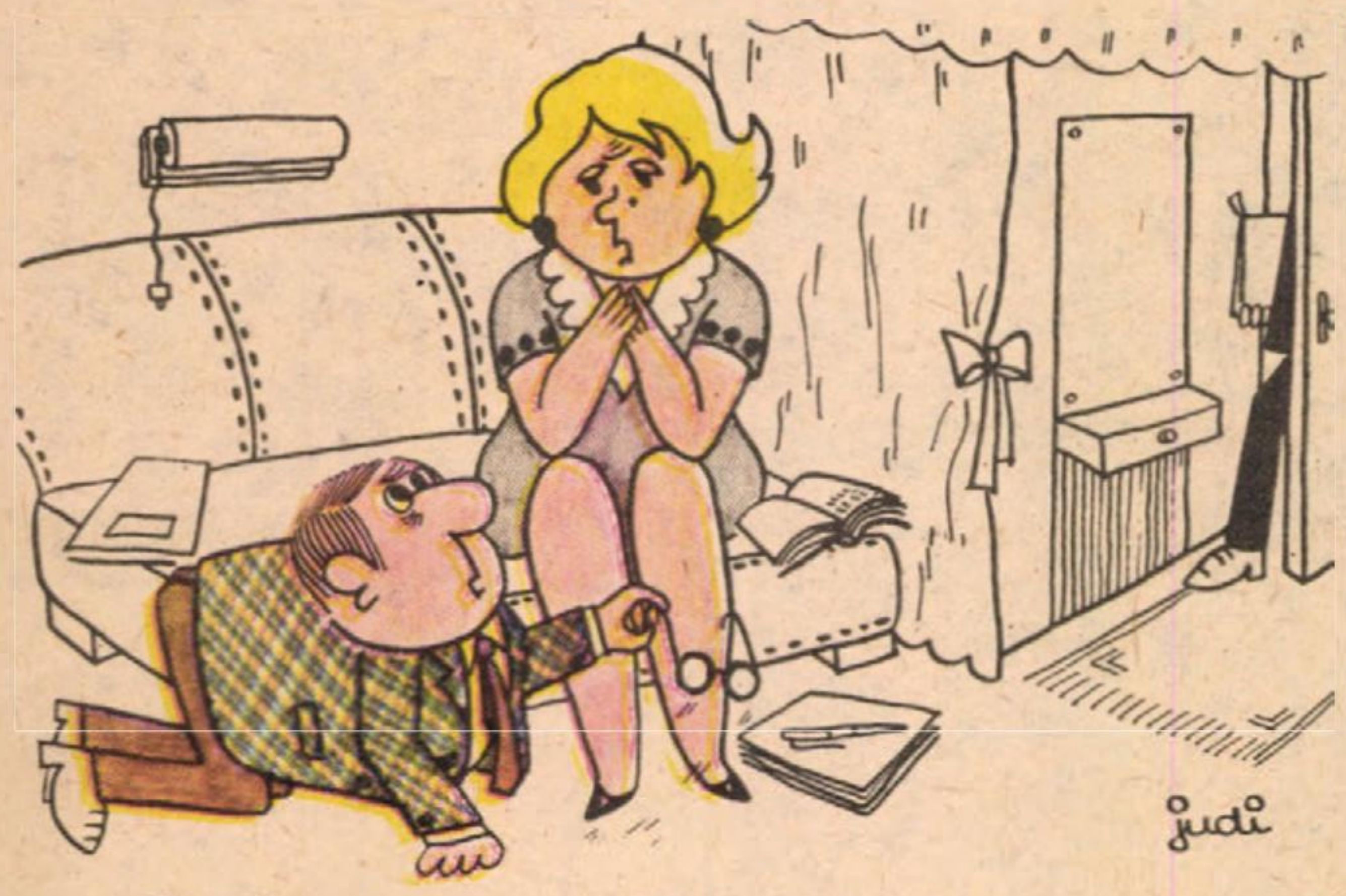

– Maradjon így, Jenőke! Most bebizonyítom a férjemnek, hogy másnak is tetszem...

JOGVÉDELEM

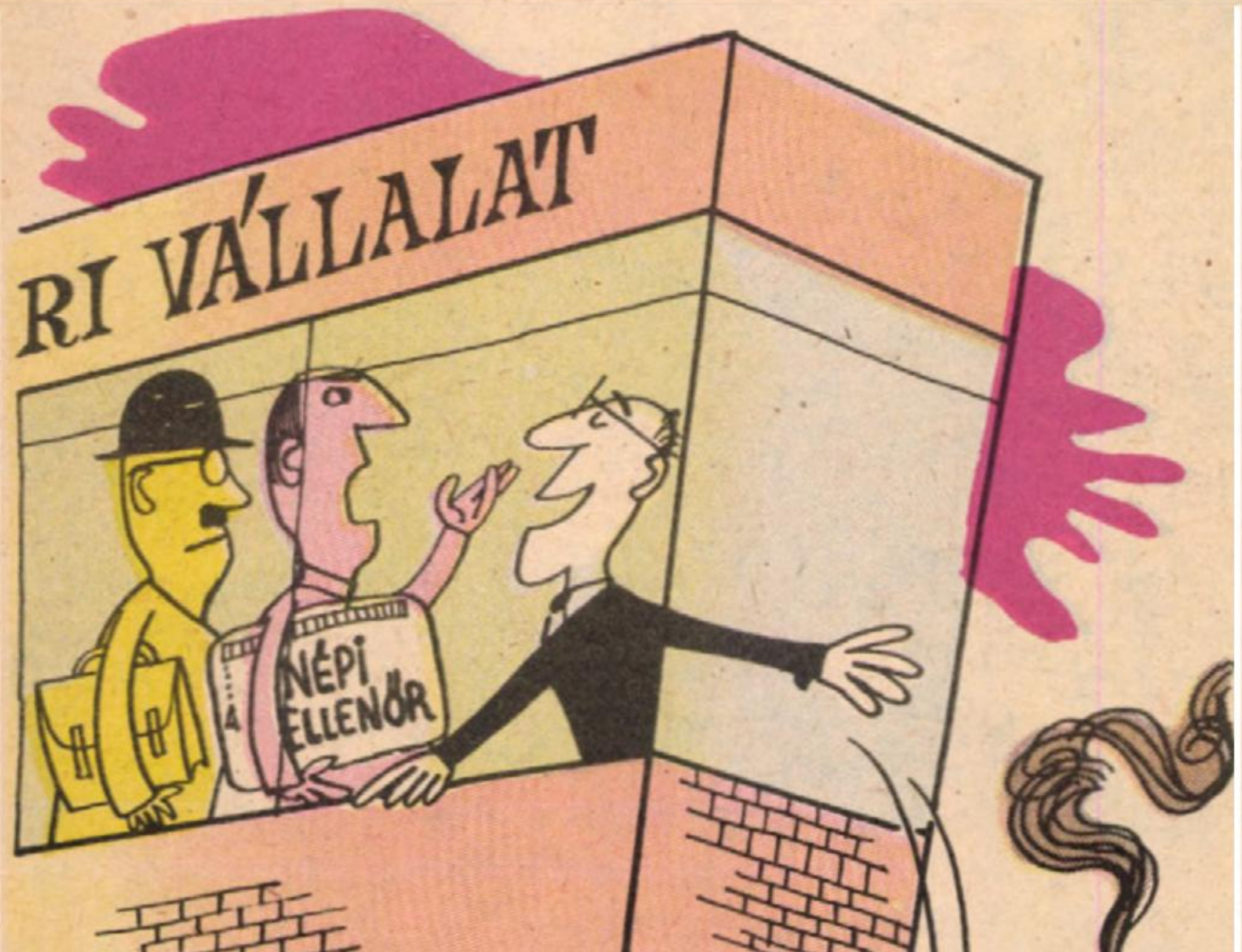

– Azt a kartársat keressük, aki a közérdekű bejelentést tette...

– Házon kívül van...

egy csók és más semmi?

Ámulva nézegeti az ember egyik képeslapunknak ugyanabban a számában négy különböző oldalon közölt filmképeket: miért kerültek ily messze egymástól, s ilyen összevissza sorrendben? Hiszen fogadni merném, hogy egyazon képsor különböző kockáit mutatják. Hogy egy félmeztelen fiatalember még félmeztelenebb ifjú hölggyel nagyszabású csókolódzásra készül. A hanyatt fekvő hölgy szerelmi hajlandósága és a fölébe hajló fiatalember lendülete szinte azonos testtartással fejeződik ki, és majdnem ugyanazzal a kézmozdulattal tapogatják egymás nyakát, vállát — ráadásul a gépállás is azonos, ugyanabból a szemszögből látható a jelenet. A fiatalember széles és dús barkója jól érvényesül mindhárom képen, s a hölgy könnyű, éppencsak — csipkeholmija — (ahol látszik), egyazon következetességgel gyűrődik föl, mutatván combtőig a formás lábszárat. Még a férfi karja is ugyanolyan szőrös, ahol csak látható.

Az ejti csak gondolkodóba az embert, hogy az egyik képen a fiú felcsatolja a karóráját, ami a fotografált heveskedés közben kevéssé valószínű, és ugyanazon a képen a fiú szőkébb, mint a másik két kockán. Aztán már az is feltűnik a szemlélőnek, hogy bár mindhárom képen ugyanúgy ágyban, párnák közt virul a szerelem, a háttér más. És végül a képaláírásokból megtudja a néző, hogy egy amerikai, és két különböző magyar filmből valók a képek.

A negyedik hasonló látványt, ahol ágy helyett kényelmetlen kavicsos talajon történik ugyanez, majdnem ugyanúgy — már kár is említeni. Ez megint más égtájról való: jugoszláv film.

Az ember töpreng: ennyire egyformák vagyunk? Ennyire egyformán csókolódzunk? Vagy csak — ilyen egyformán rendezünk filmeket?

e.

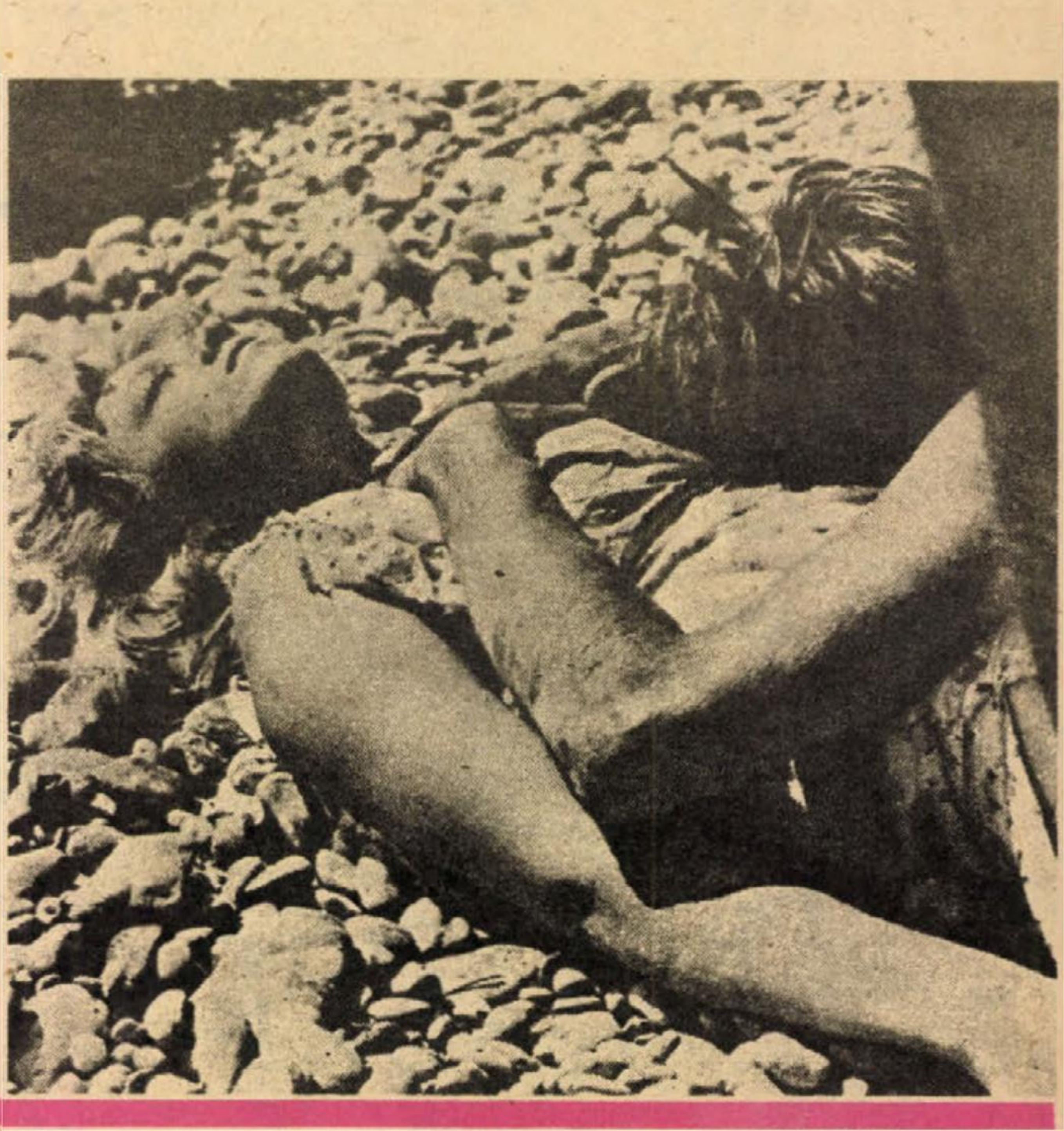

ELSŐ NAP AZ I/C-BEN

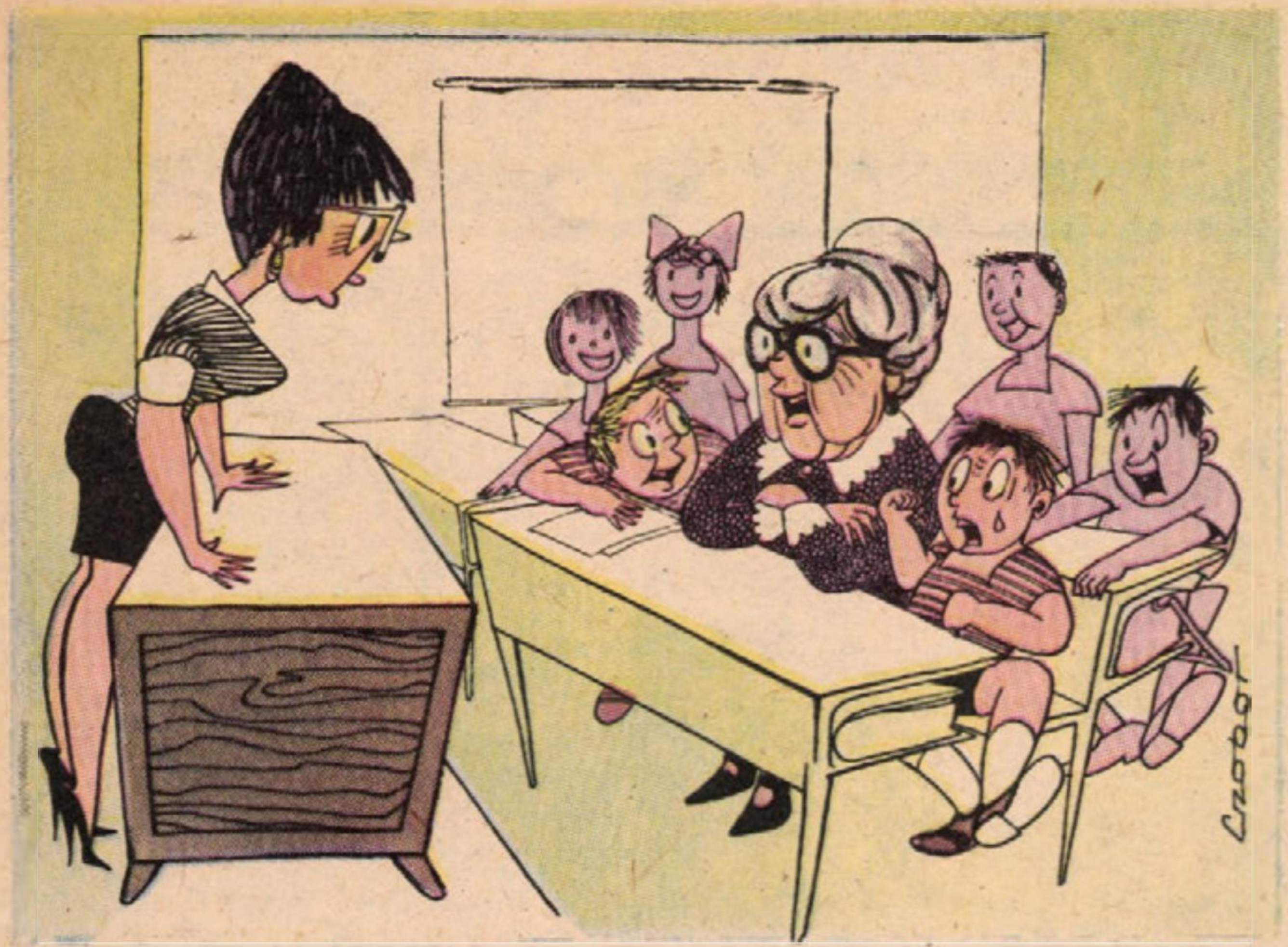

– Kedvesem, addig nem hagyom el az unokámat, amíg meg nem szokja ezt a helyet...

RÉBUSZ

A 86. sz. rejtvényünk megfejtése:

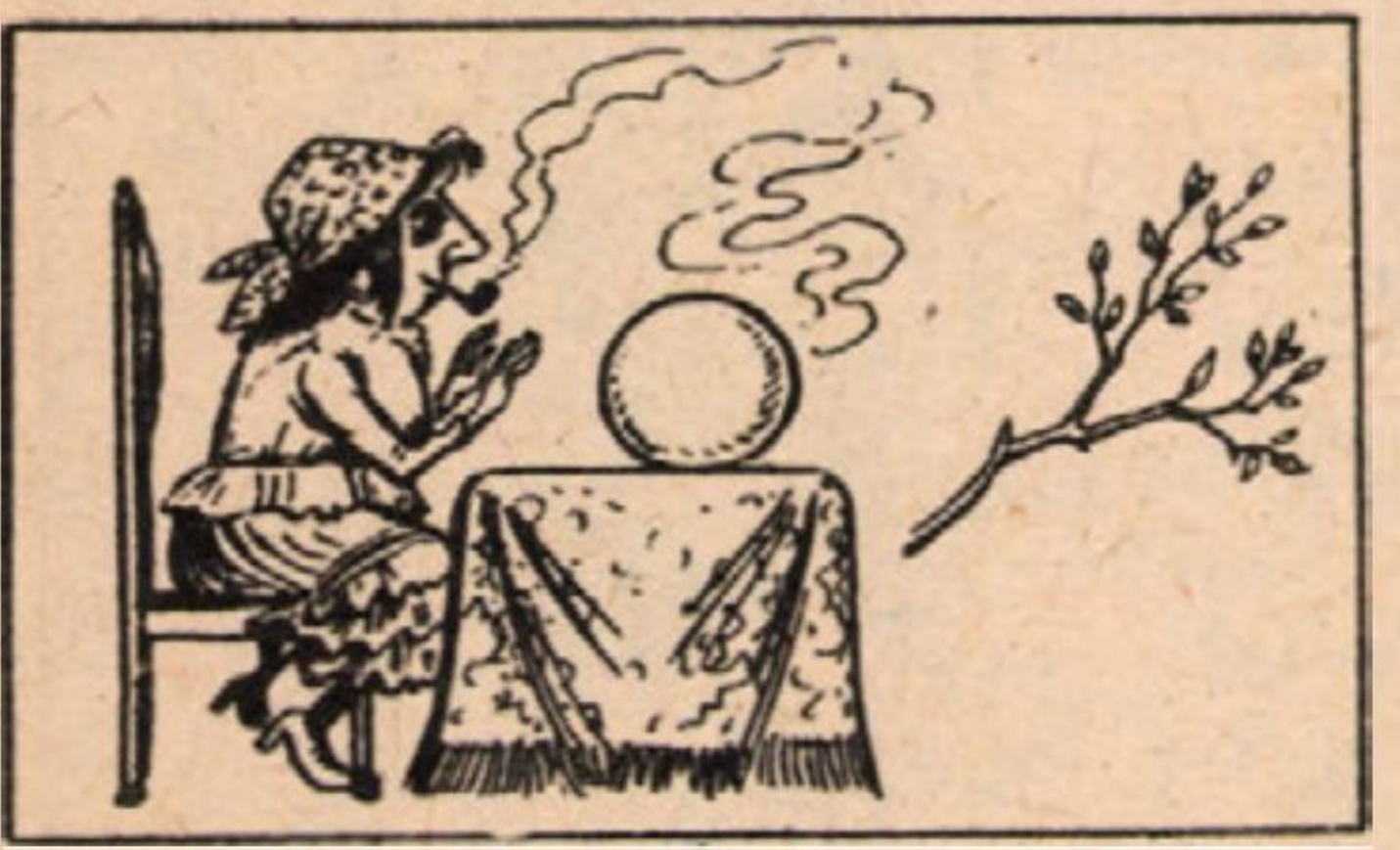

Szívjóság

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Ábrahám Lajos, Budapest XIII., Kresz Géza u. 32.

László György, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 10.

Gáll Jánosné, Budapest XXI., Sügér u. 27.

88. REJTVÉNYÜNK

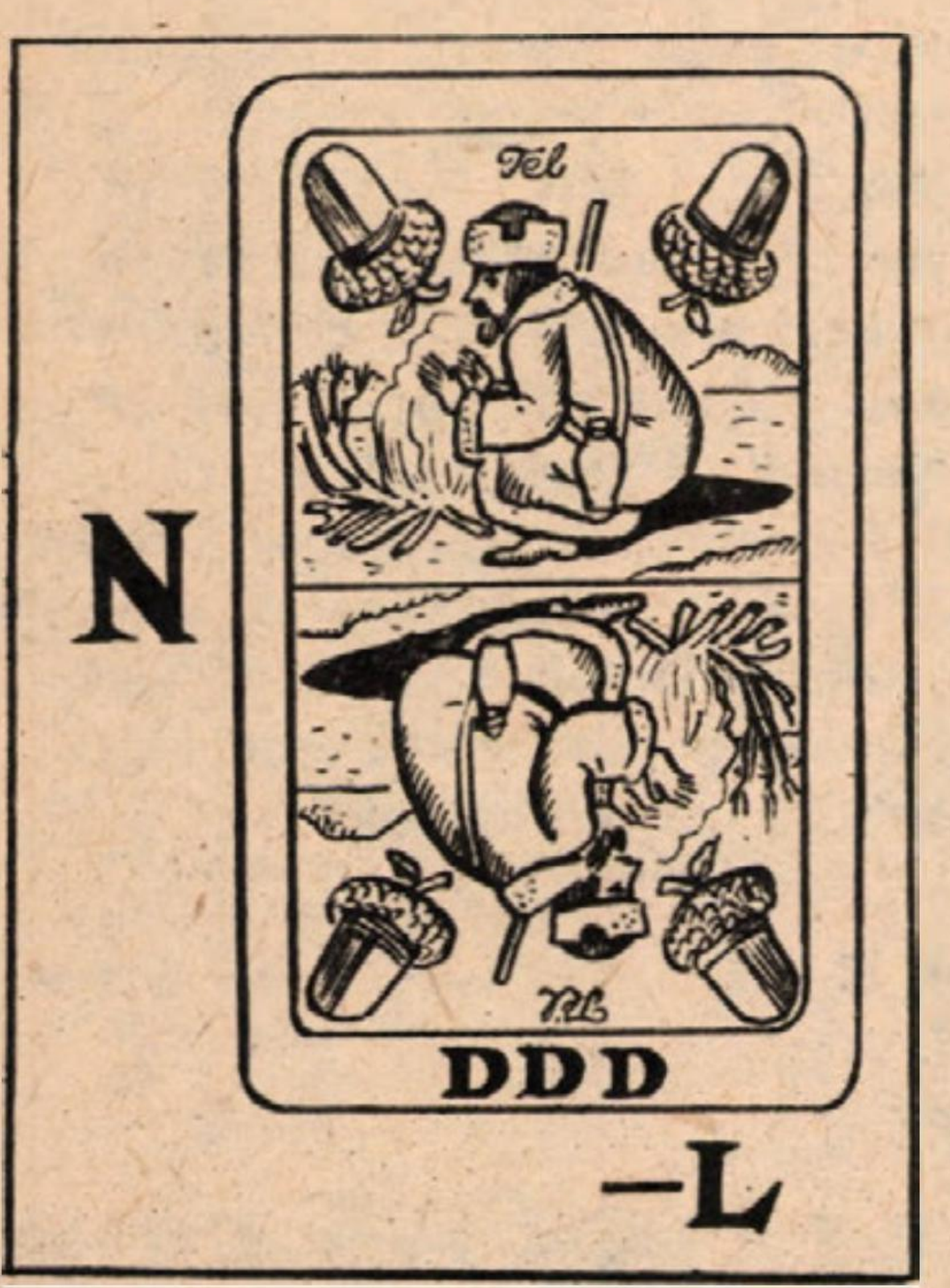

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb szeptember 12-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

HALLOTTUNK EGY VICCET

Az egyik floridai mozi közepe táján az egyik sorban egy morózus úr ül és mellette egy hatalmas medve.

A jegyszedők nem mernek szólni semmit, rendőrt hívnak, aki telefonál a bolondok házába, ahonnan ápolókat kér, kényszerzubbonnyal.

Azután, a nézők seregétől kísérve, odamegy a különös emberhez:

– Az öné ez a medve?

– Igen – hangzik a válasz.

– De hát, megbolondult ön, hogy medvét cipel magával a moziba?

– Miért bolondultam volna meg?

– Egy ilyen hatalmas medvét, csak úgy bevisz az emberek közé?

– Á! Szelíd ez nagyon!

– De hát, miért hozta ide?

– Tudja, a regény nagyon tetszett neki, hát gondoltam, hogy a belőle készült film is érdekelni fogja!

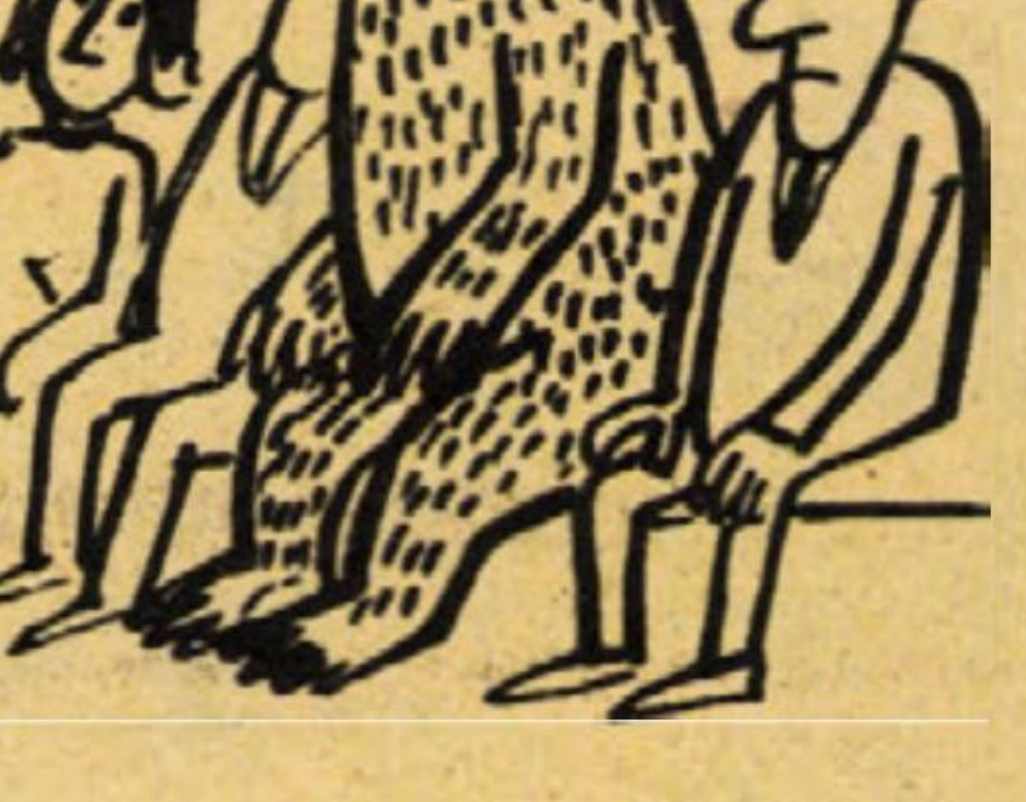

MOTÍVUMOK

Dallos Jenő rajzai

MŰVÉSZI VITA

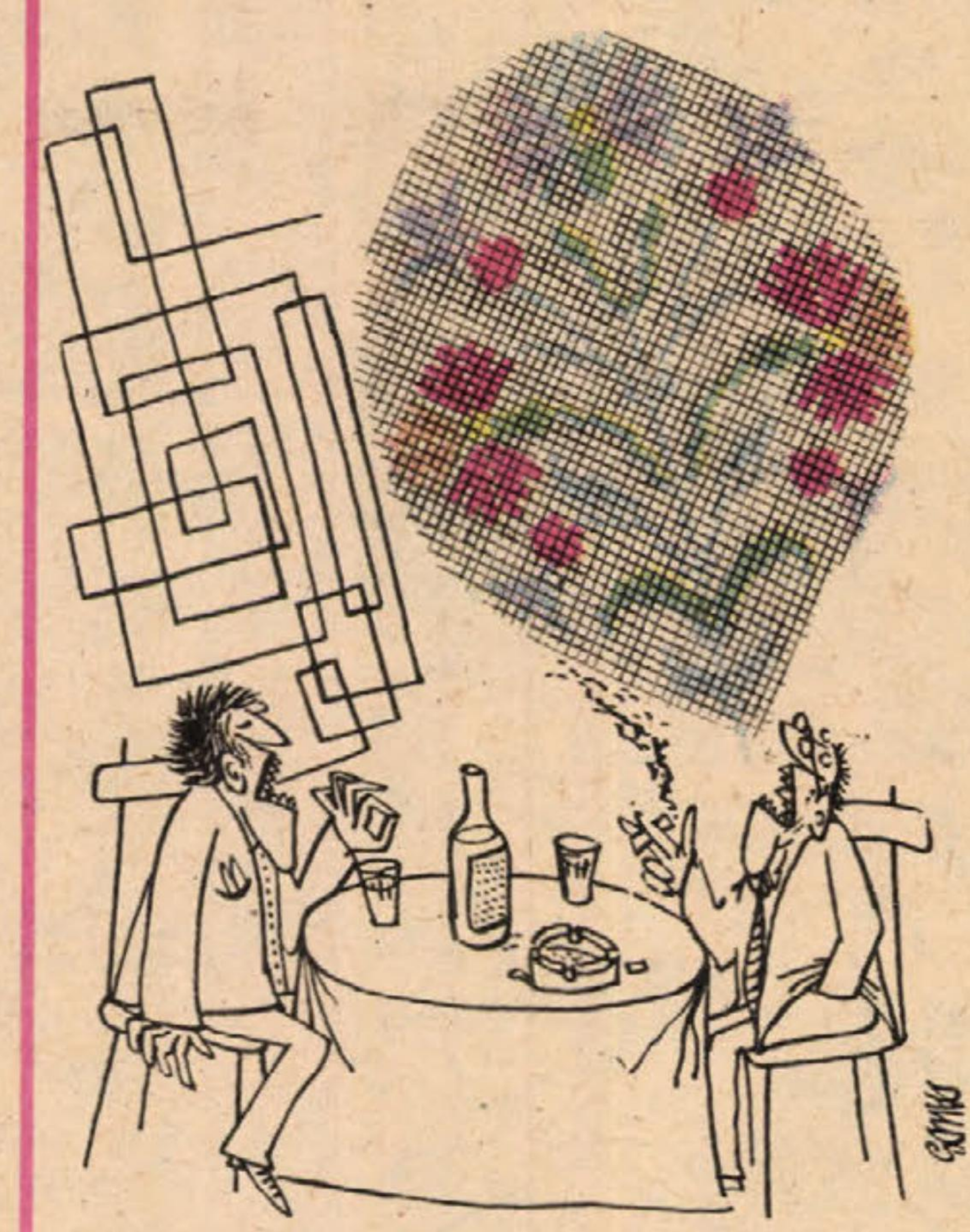

PROTOKOLL

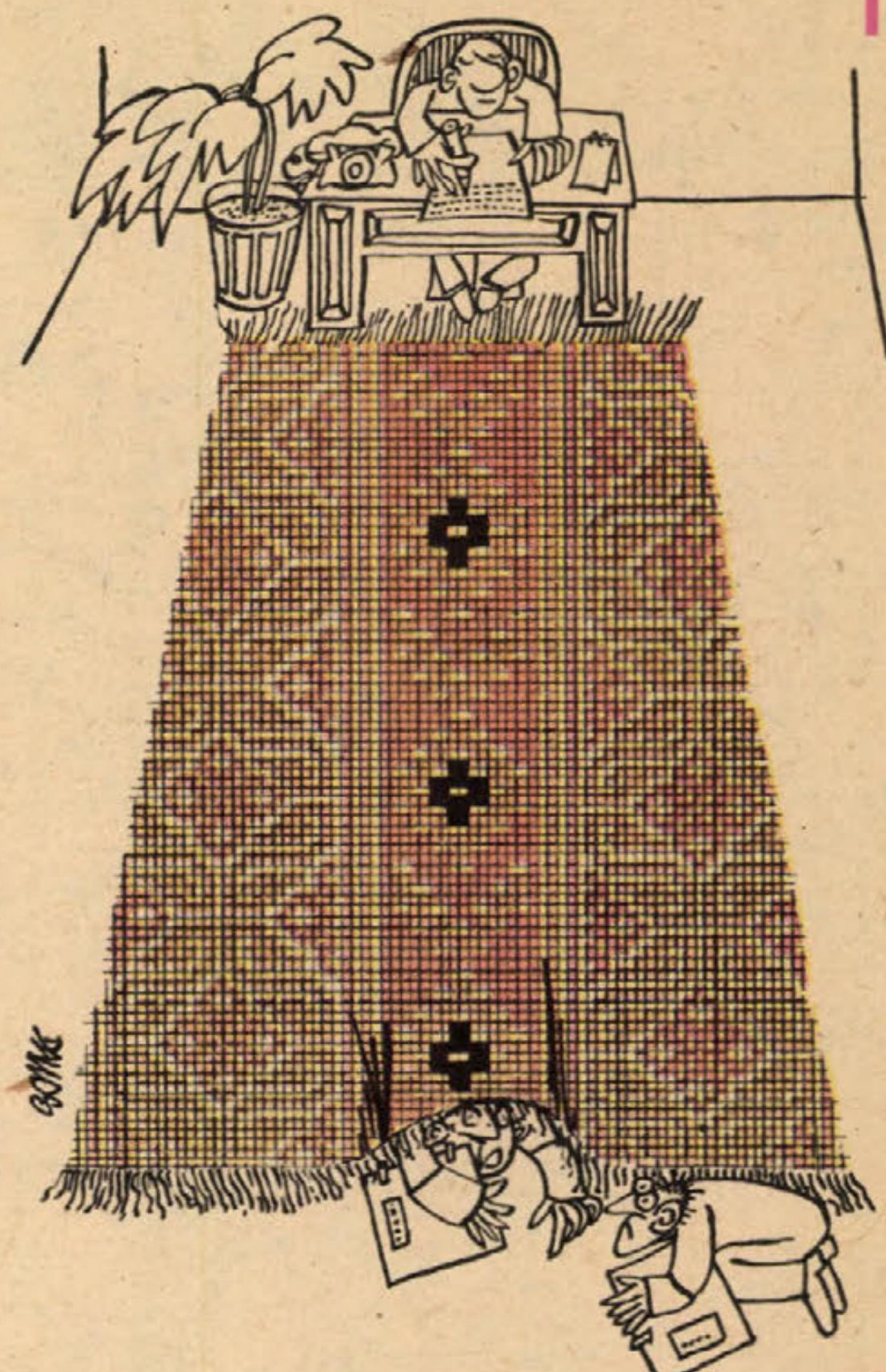

– Csak minisztériumi kiküldöttek közlekedhetnek rajta. A beosztottak alatta...

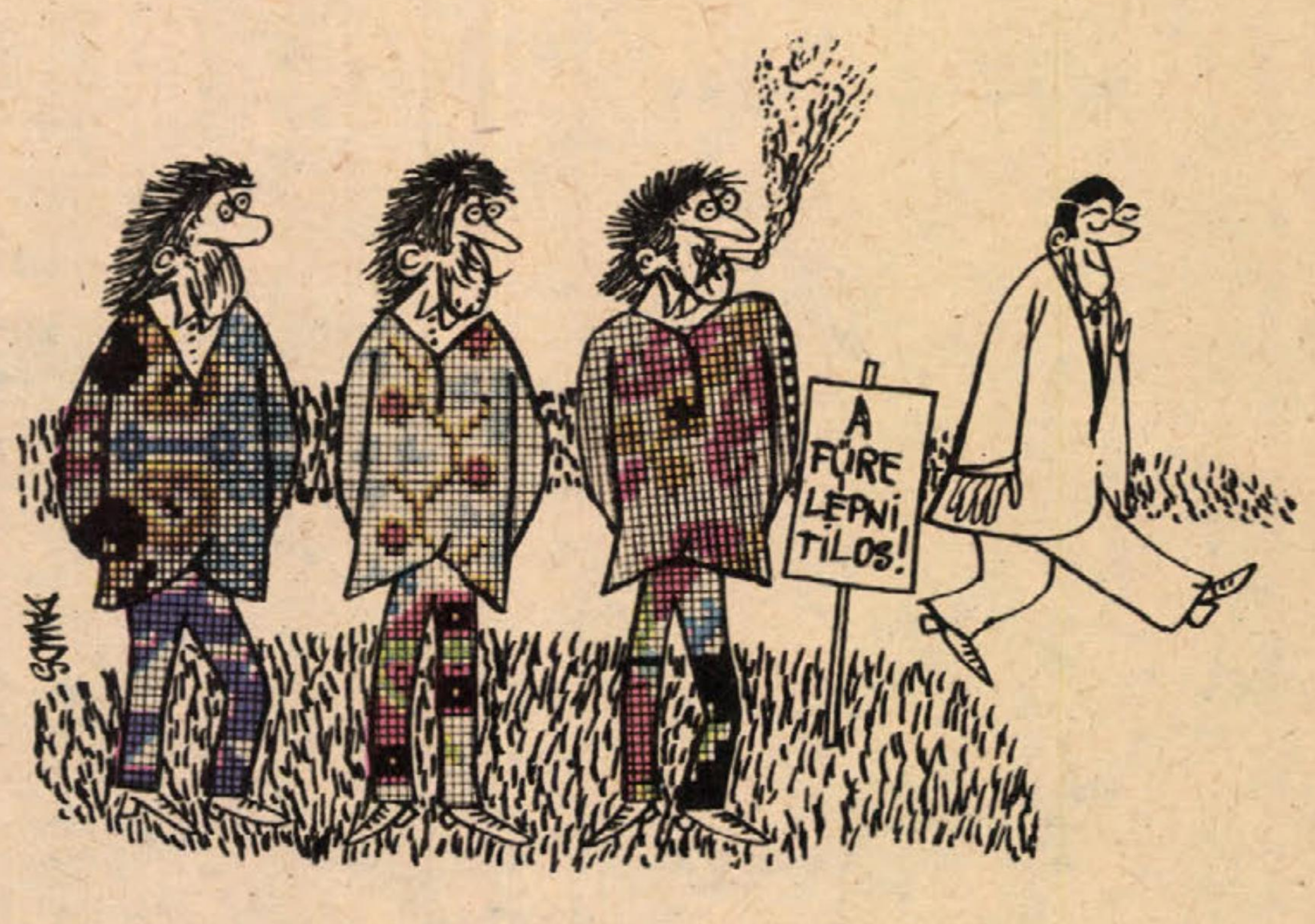
A FŰRE LÉPNI TILOS!

A KÜLÖNC

– Állandóan feltűnősködik. Meg kellene verni...

TÚLBUZGÓSÁG

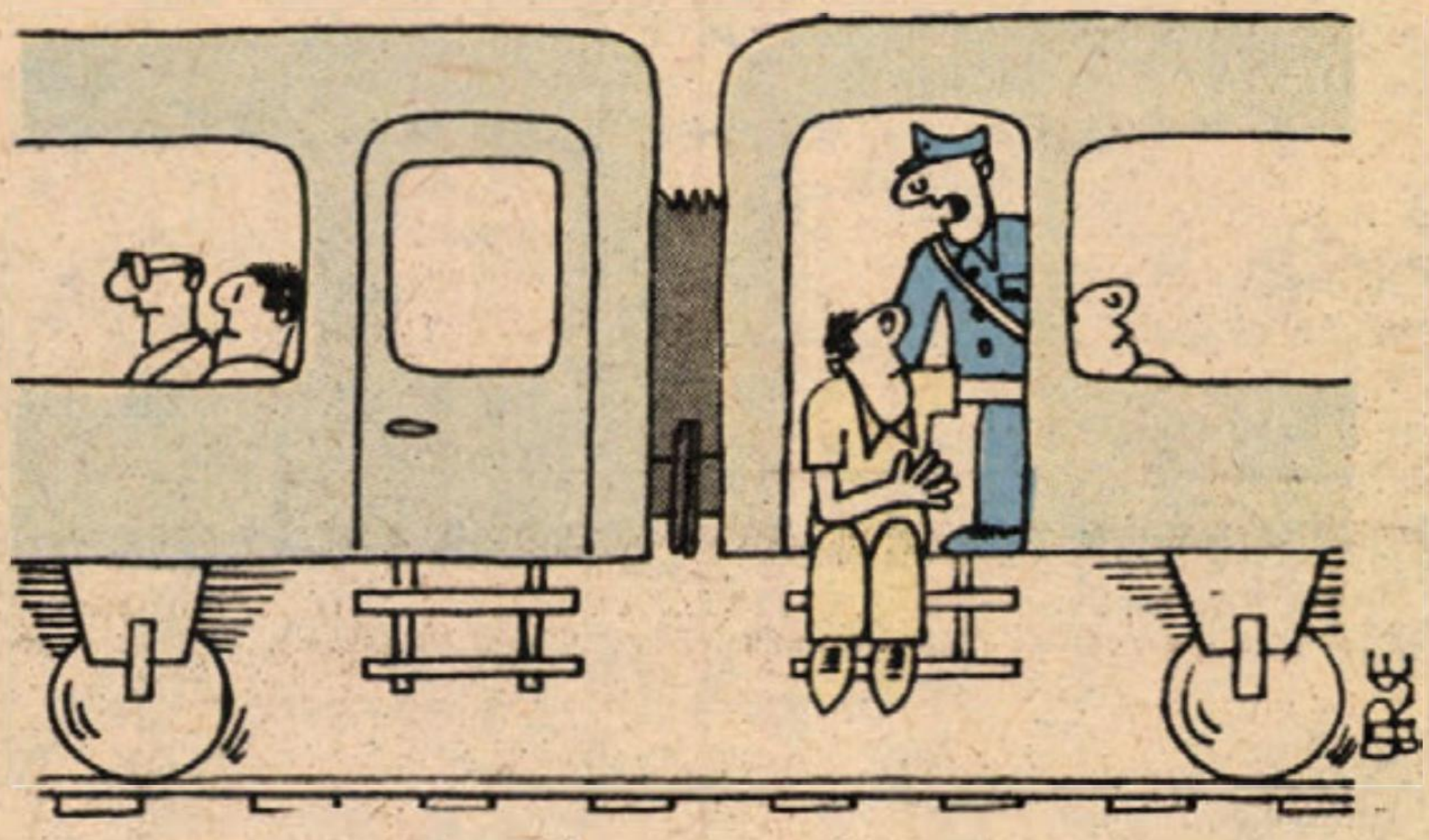

– Kérem a helyjegyét!

HASZNOS TELEFONSZÁM

New Yorkban a 924–6315 telefonszámon bárki bármikor felvilágosítást kaphat arról, hogy a városnak melyik pontján lesz rövidesen tüntetés, vagy hogy hol ütközik éppen az ember valamilyen felvonulásba. A telefonon adott tájékoztatás végén felszólítják a érdeklődőt, hogy ajánljon fel kisebb-nagyobb összeget a tüntetések során őrizetbe vettek megsegítésére.

BUKSI BARKÁCSOL

Sajdik Ferenc rajza

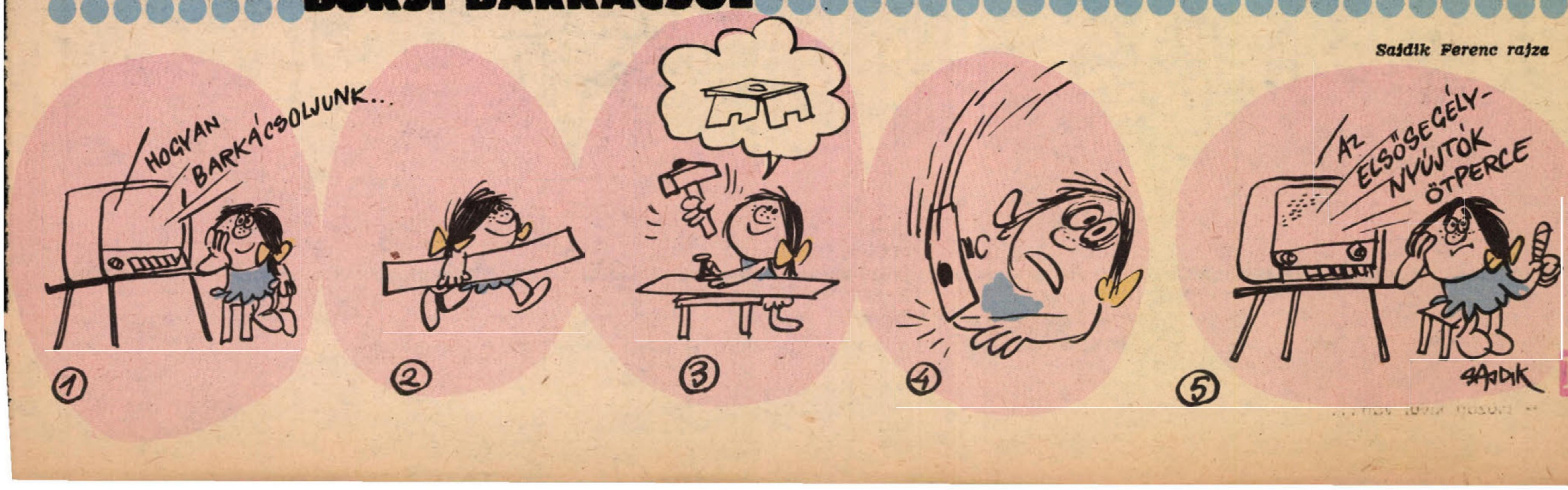

NEMZEDÉKI ELLENTÉTEK

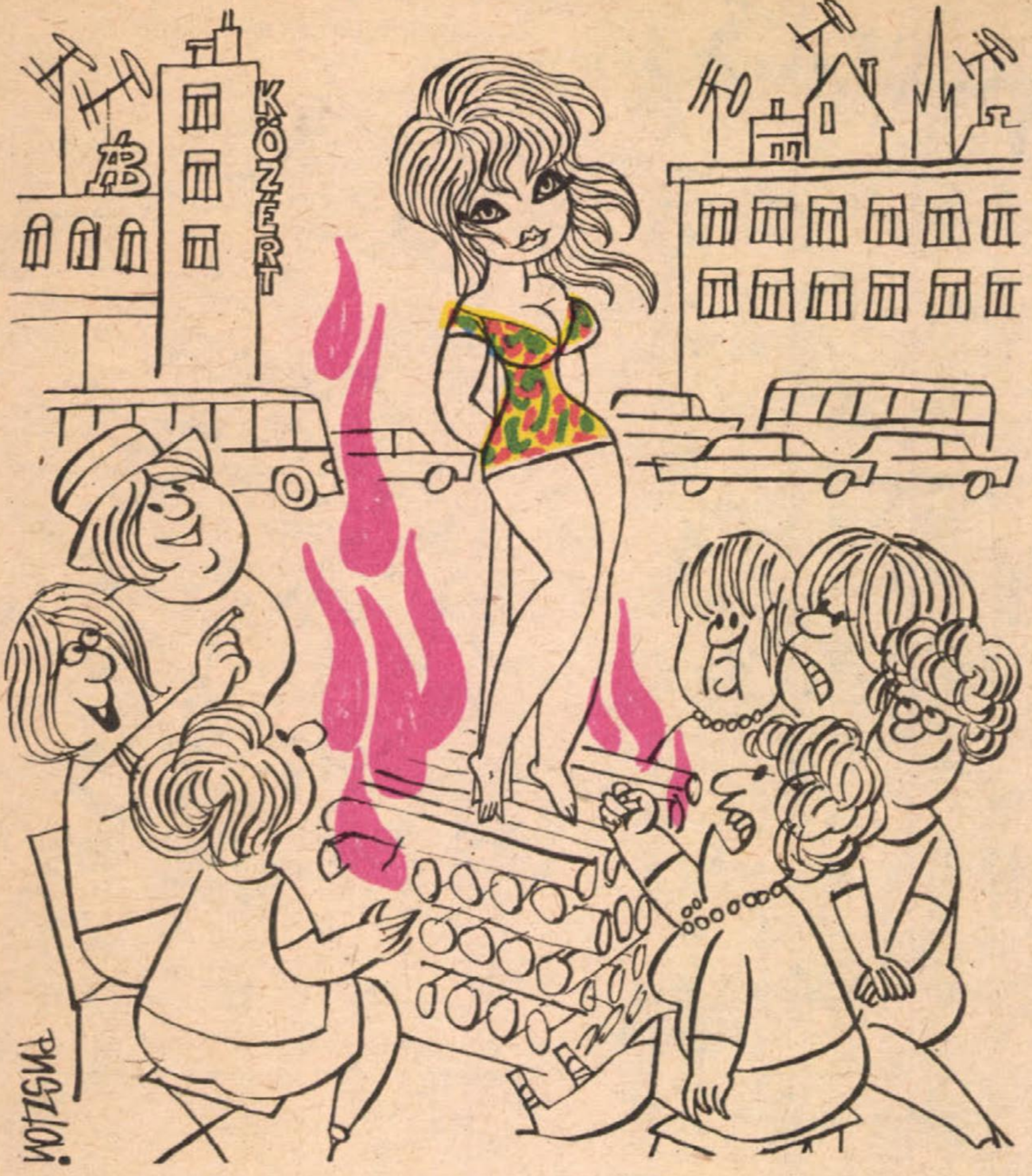

– Az égetnivaló . . .

KÜLÖNC VENDÉG

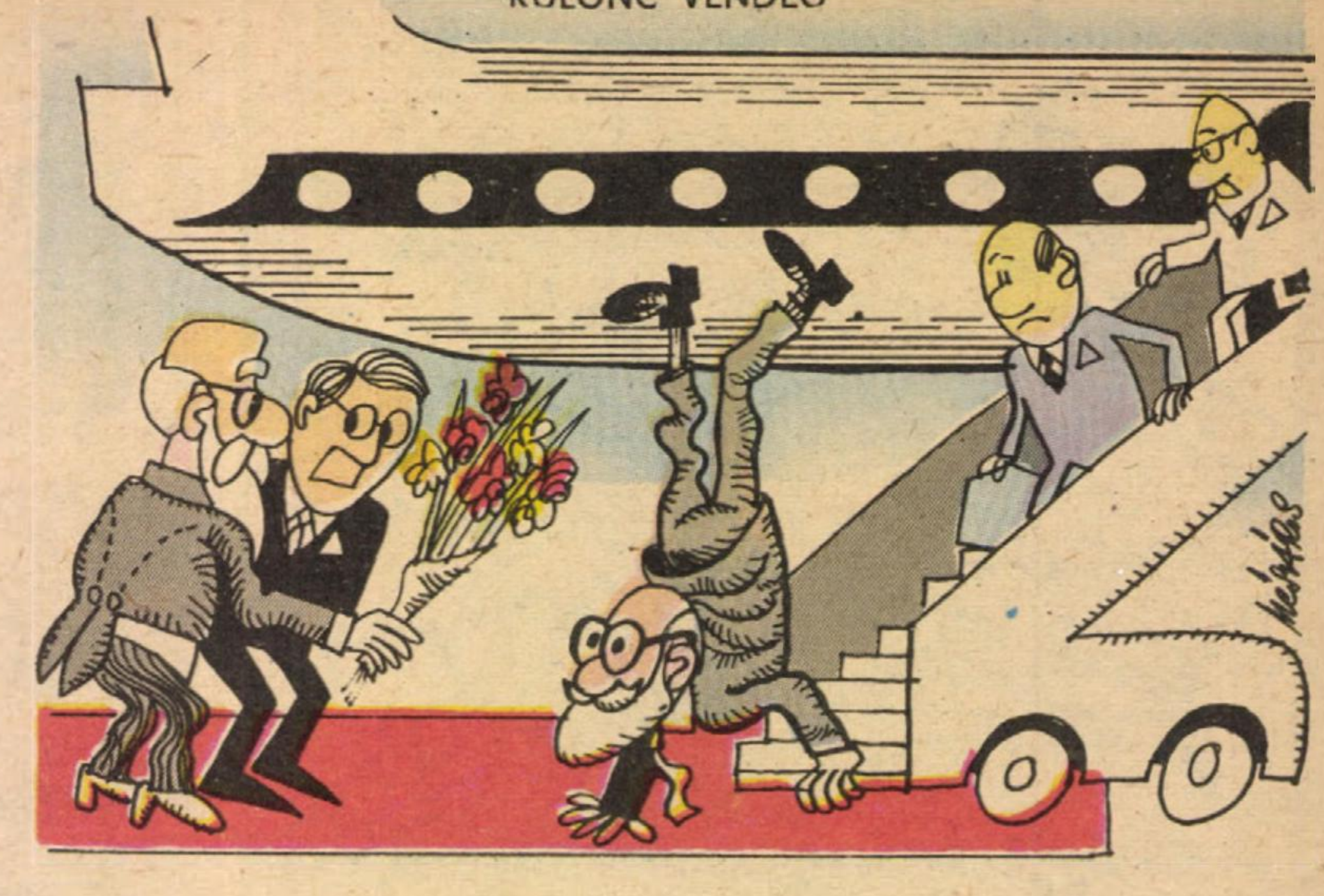

HONLEÁNY

– Niksz dajcs!

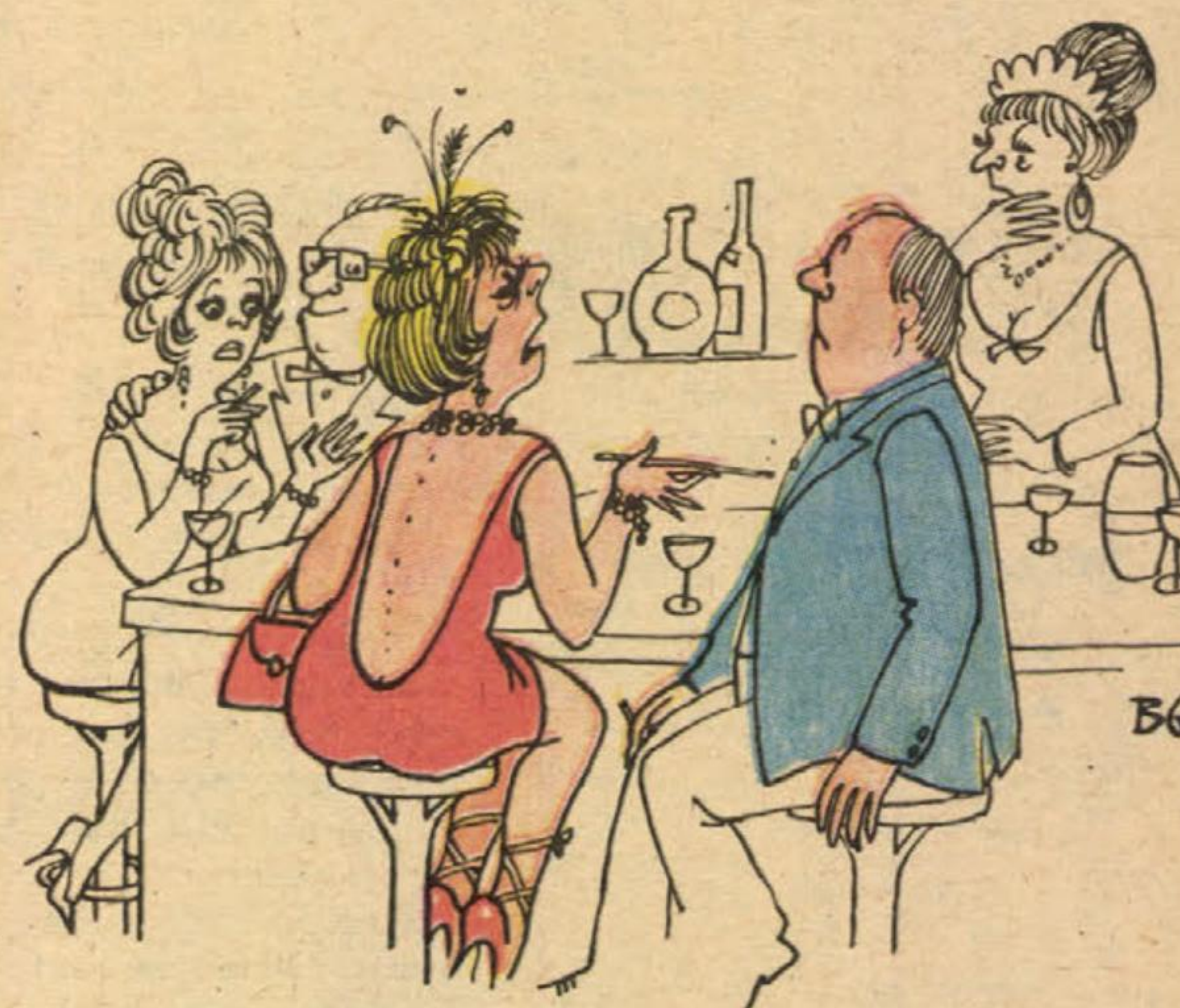

TÉVÉ-HÍRADÓ

– Na, most megtudjuk, hogy ki érkezett a Ferihegyi repülőtérre.

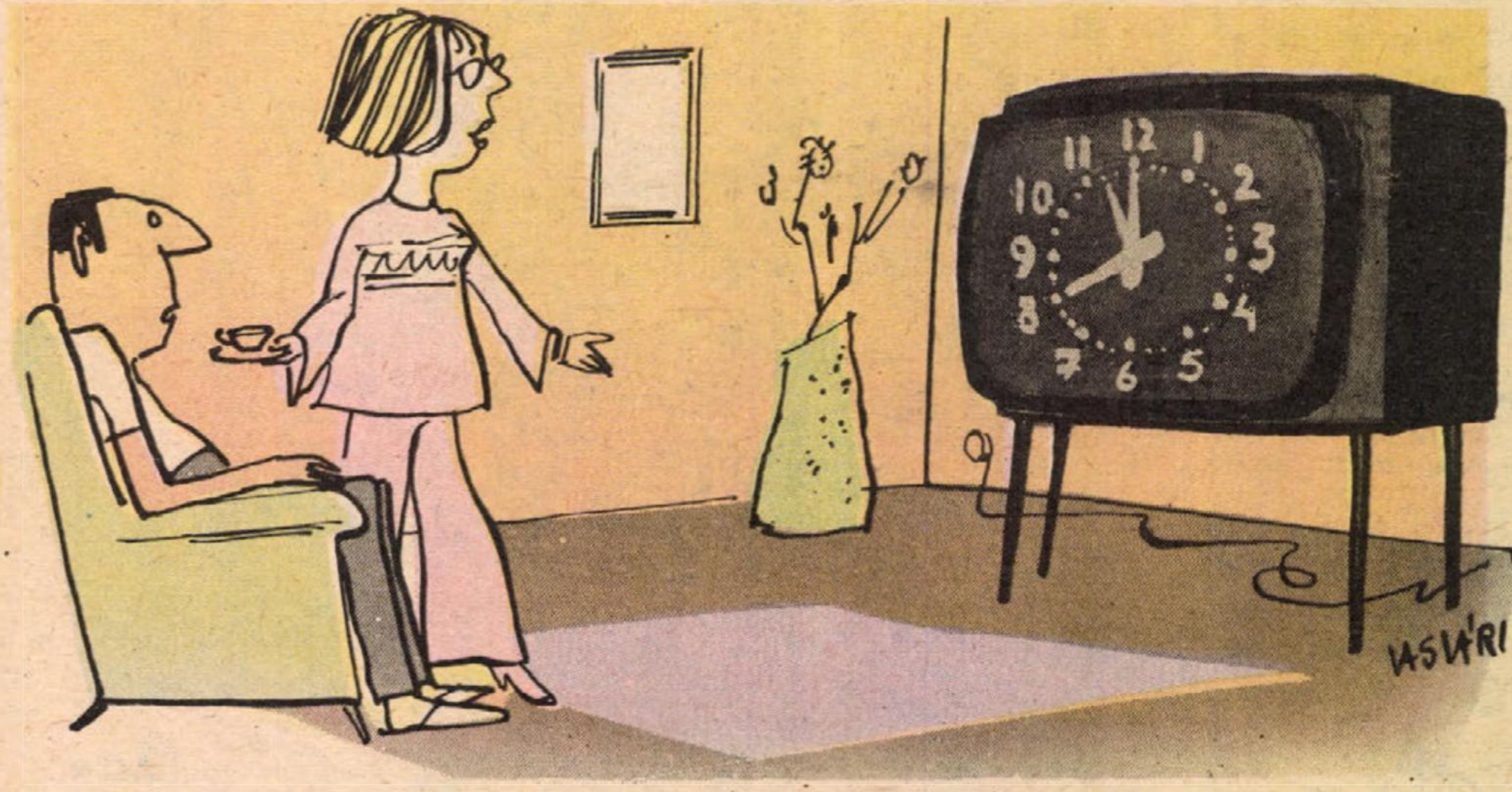

A TERMÉSZET MEGZAVART EGYENSÚLYA

Egy hernyó-hadsereg, amely Torino környékén már lemeztelenítette a réteket és a fákat, elérte Torino külvárosait, s jelenleg a kertek felszámolásánál tart. Mindez a növényvédő szereknek köszönhető, amelyekkel elpusztították a leghasznosabb élősdieket, éppen azokat, amelyeknek fő táplálékuk a szóban forgó hernyófajta. Az ember jóvoltából ezek a hernyók most végre örülhetnek a félelem nélküli életnek. De nem lehetnének egy kicsit hálásabbak az embernek?

TURISTAPROGRAM

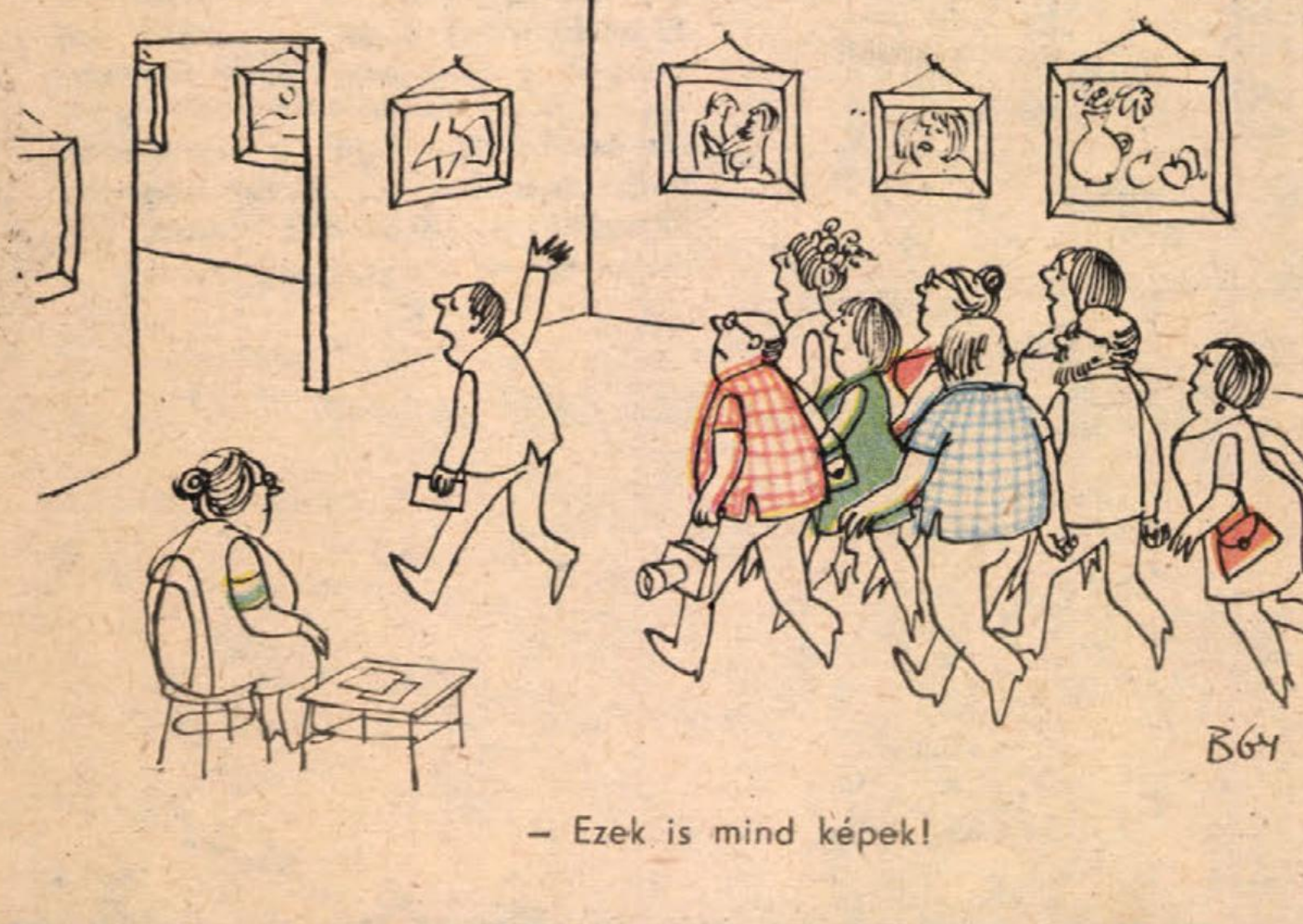

– Ezek is mind képek!

NYÁRI INKOGNITÓ

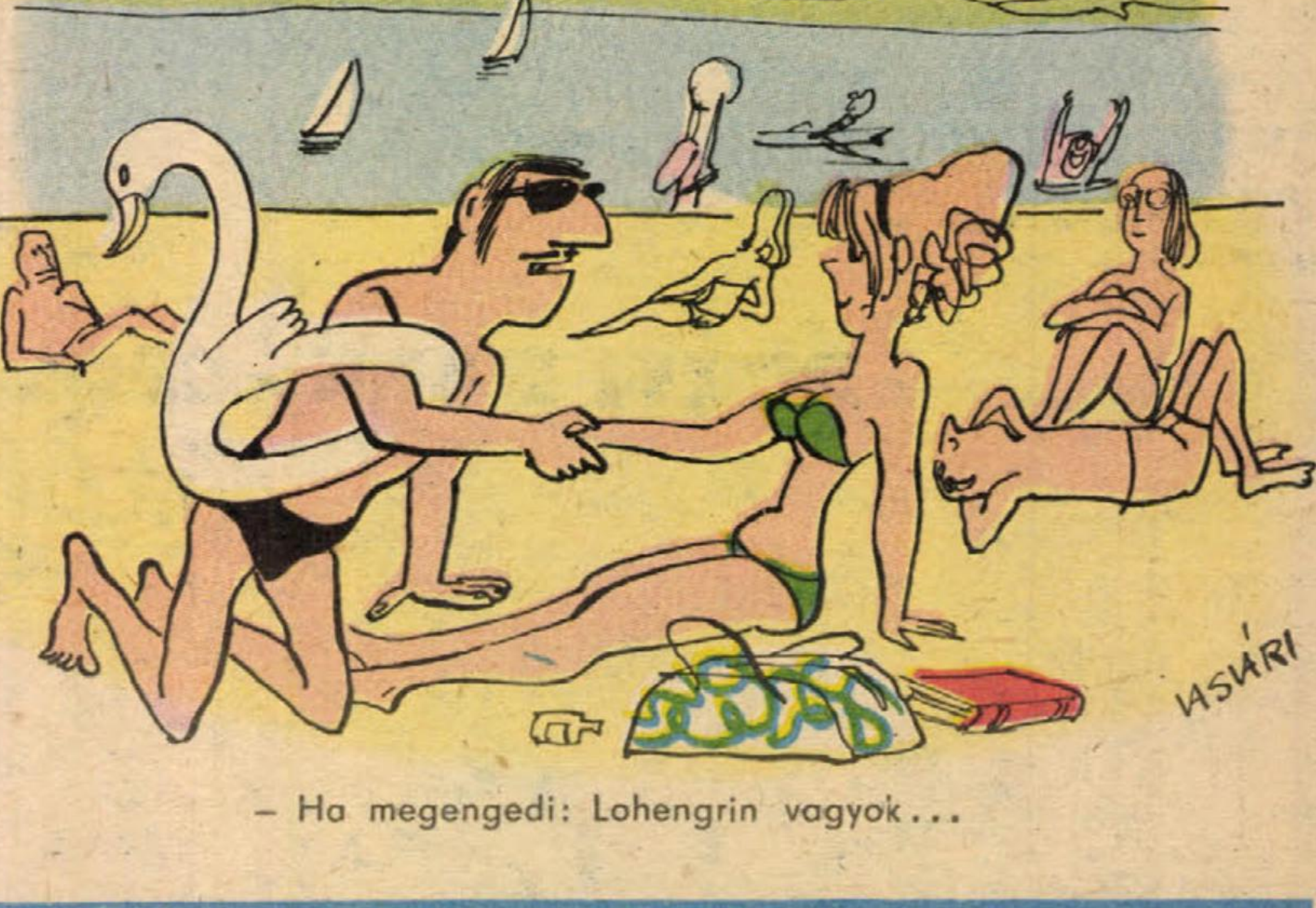

– Ha megengedi: Lohengrin vagyok . . .

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Telefon: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343–100, *142–220. – Árusítja a Magyar Posta
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset Junior 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában – 69.3732/2 – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – F. v.: Bolgár Imre
INDEX: 25.504